DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Çarşaf

24 ARALIK 1975 250 KURUŞ SAYI:2

AGUUUCUK BEBEEECİK SÜLÜÜÜCÜK

ve Karikatür Poster

ÇOBAN SÜLÜ

NEHAR TÜBÜCK

AŞILAMA I..

BİZDEN Çarşaf ALANA BİR EKSTRA Çarşaf BEDAVA

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

2 Cüzdan ve insan

ÇETİN EMEÇ

İNSANIN en oturaklı organı hangisidir? Dudaklarınızın sessiz kıpırtısında, **"Beyin"** dermiş gibi bir titreşim seziyorum.

Ama hayır! Beyinden daha oturaklı, kişiyi benzerlerinden daha kesin çizgilerle ayıran bir ana organ daha vardır. Öyle bir organ ki, bırakınız beyni, kalpten ve gözden de; kulaktan da; burundan da, ense ve gerdandan da; kara'lı, ak'lı ciğer ailesiyle böbrek kardeşlerden de daha önemli ve ağırlığı olan. Kişilikle daha yakından ilgili bir organ: Mide..

Yumurta topuklu bıçkın ağzıyla da işkembe...

Eşyalarımızın en soylusu isee. Bu kez de, alnınızın kararsız bir kuşkuyla buruştuğunu görüyorum. Duraksamanıza hiç gerek yok oysa..Avuçlarınızla, vücudunuzu omuzdan topuğa bir yoklasanıza. Evet.o işte: İman tahtanızın üzerine yan gelip,sırt dayamış tümsek. Bilmececi diliyle ne in, ne de cin. Belki, bir melek. Kanatlarını açıp kapadıkça ruhlara serin bir yel sunan. Kimi zaman da, ahlâk bozan bir şeytan... Adı mı? Cüzdan..

CÜZDAN ve mide...İlk bakışta, bir arada anılmalarına gerek olmayan iki nesne. Eee, mide canlı mı, canlı. Yuvalandığı karanlık âlemde kıpır kıpır. Günün yirmi dört saatinde de, durmamacasına çalışan.

Ya cüzdan? Onun ömrü kış uykusunda geçer çoğu zaman. Pek az güneş yüzü görür. Hareket etmekten, yerinden oynatılmaktan, hele ikide bir yoklanmaktan ve olur olmaz açılmaktan hiç hoşlanmaz. Zayıflık modasının salgın hastalık halinde dünyayı sardığı şu devirde, cüzdanın olgun ve içeriğiyle dolgun olması geçer akçedir. Dünyada, para vermenin can vermekten zor olduğunu en iyi bilen de mutlak o'dur...

Mide. cüzdan ve insan...Bu üçlü, sarsılmaz bağlarla kenetlenmiştir birbirine. Hele halkın dilinde, gülmece ustasının gözünde, karikatürcü fırçasının samur tüylü izinde.

ATATÜRK "Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur" demiş. Ve devrimci gözüyle daha ötesini görememiş. Bu Milli Mücadele günlerinin dumanı üstündeki heyecanını taşıyan amatörce bir sözdür bugün için. Ve mutlaka zemine, zamana uydurulup ikinci bir cümleyle tamamlanmalıdır: "Midesi şişkin kişinin,koynunda şişkin cüzdan bulunur."

İhtimal bunun içindir ki, hayal perdemizde, midesi sırtına yapışmış garibanın cüzdanı da, kendi kişiliğine yaraşır biçimde kayısı pestili kadar yassı ve cüssece sefildir. Amma; ceket düğmelerinin dikişlerini attıracak kadar kantarlı midelinin de cüzdanı, bir manda yüreği halinde simgelenir. Sizler de pekâlâ bilirsiniz ki, yüklü cüzdan, sahibine güvenlik duygusu, cesaret, hayli de cüret verir. Midesi okkalı, cüzdanı haşmetli olanın sesi de diktir, yüksektir...

MİDE ve cüzdanın bir özelliği daha vardır: Sahibinin eğilimini yansıtır. Kişi tanırım, iştahı her an midesine vursa da, vücudunun ön kısmında oluşan münasebetsiz çıkıntıdan utanır. Göğsünü şişirip, midesini içeri çekerek, eleştiri dolu bakışlardan sözde saklanır. Onun cüzdanı, alelade bir nesnedendir. Belki de plastik bir mahfaza.

Ama cüzdan vardır domuz, kertenkele ya da timsah derisi. Böylesinin de sahibi mutlaka caka, afi ve alayiş delisi.

Kimisi de, cüzdanı otele benzetir. Cüzdan göz göz bir yapı,paracıklarsa onun gelip geçen konukları. Bazısının, birdir .içeri girmesiyle çıkması. Bazısı, yıllanma meraklısı. Tembel mideler gibi; bir türlü dışarı atılmaz muhtevası..

Haaa! Az daha unutuyordum. Bence bir tür cüzdan daha vardır sözü edilmesi gereken: Pespaye bir âleme köprü olan cüzdanlar. Kanatları arasındaki banknotlarda, mânevi bir çamurun karasını taşıyanlar. Ama, böylesine aşağılık bir sermayenin ağırlığı ile dolu cüzdanlar, ne kadar yüklü olurlarsa olsunlar. hiç bir zaman alınları açık, başları dik bir iftihar bayrağı halinde gün ışığına çıkamazlar.

MİDE, cüzdan ve insan, böylesine içli dışlı bir düzenin üç kahramanıdır işte. Üç kader arkadaşı, sacayağı.. Pekiii, buraya bir nokta koysak ve sorsak:

"Midesi şişkin olanın, cüzdanı da şişkindir. Ama bu şişkin mide ve şişkin cüzdanın insanlığa kazandırdığı nedir? Evet, nedir?.."

Gerçek, mizahın tadını bozacak bir acılık içinde de yüzünü gösterse, geliniz onu birlikte çarşaf gibi ortaya serelim. Ve şaşmaz bir haysiyet ölçüsü halinde, davulla dungayla, bütün dünyaya ilân edelim:

"Böylesinin kazandıracağı hiç bir şey değildir. Bazı mide ve bazı cüzdanlar, kantarda okkalar çekse de, kişiye yalnız utanç verir.."

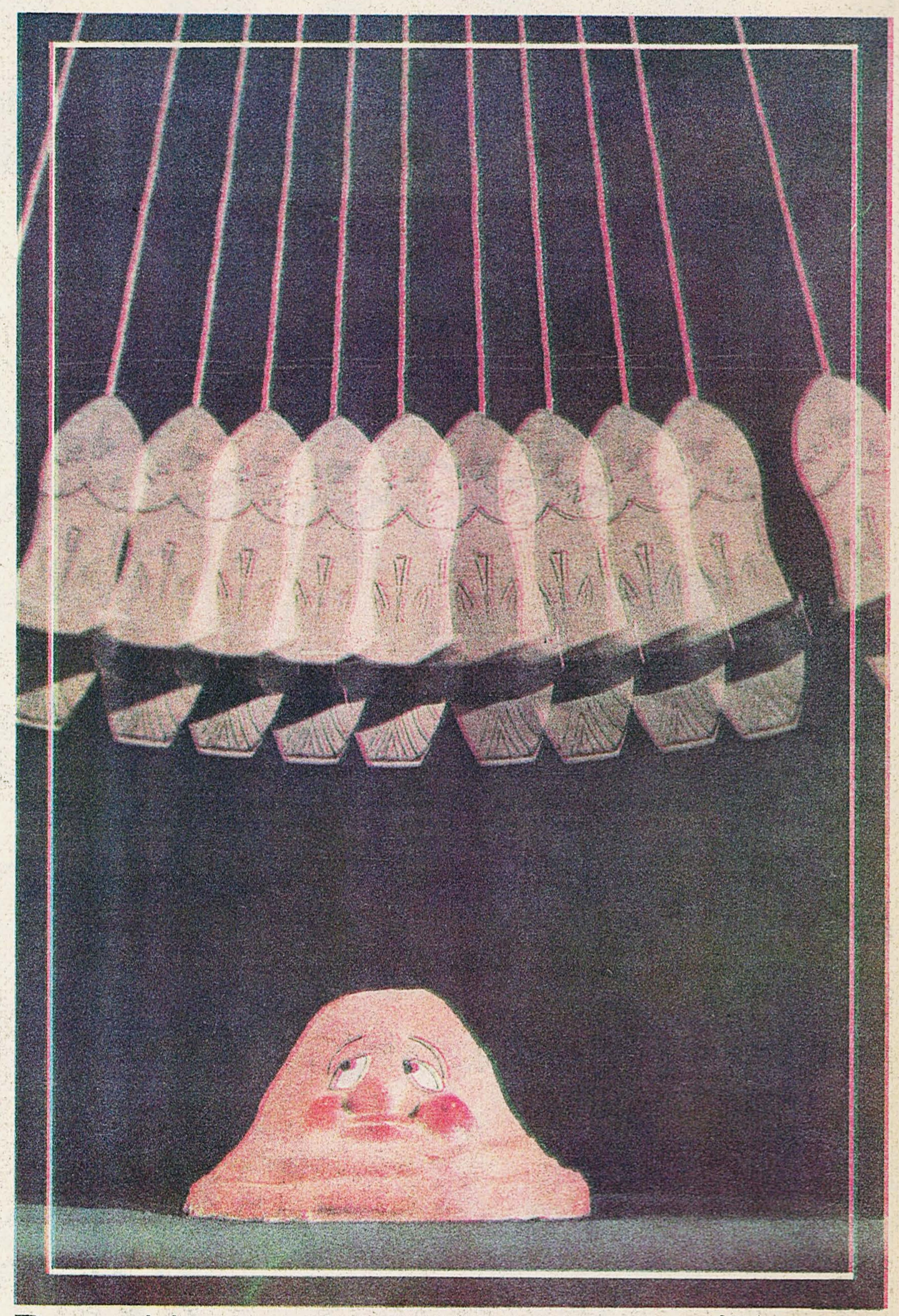

Damokles'in takunyası

SEMİH BALCIOĞLU
FOTOĞRAF: SAYIL EMAN

TEŞEKKÜR EDERİZ

ÇARŞAF"ın ilk sayısı geçen hafta yayımlandı ve kapışıldı.. Bu kuru bir iddia değildir. Sözlerimize, Türkiye'nin her yanında gazetecisine gidip de bir **"Çarşaf"** isteyen, ama karşılığında **"Kalmadı... Bitti"** cevabını alan okurlarımız tanıktır... Hele, dergiye telefonla, mektupla başvurup da yakınanlar. Hatta hatta hafif öfke belirtileri dile getirenler..

Evet **"Çarşaf"** 17 aralık 1975 çarşamba günü yayın hayatına atıldı ve bütün Türkiye'de birkaç saat içinde tükendi. Bu olağanüstü ilginin hiç bir dergiye nasip olmadığını söylememizde, inanın abartma payının zerresi yoktur.

Okurlarımıza içtenlikle teşekkür ederken, ne zor bir görev üstlendiğimiz bilincindeyiz: Bu beğeniye lâyık olmak.. Ama inanıyoruz, olacağız.. Alışılagelmiş kalıp ve çizgileri aşan gülmece anlayışımızla, karikatür posterlerimiz ve **"Üç buutlu karikatürlerimizle"** Türkiye'nin en ünlü gülmece ustalarının yazı ve çizgileriyle **"Çarşaf"** elbette ki bugün yayıldığı engin ufukların da ilerisine taşacak, okurunun şu desteğinden yoksun kalmamak için, her an yeni hamleler kovalayacaktır. Amaaa, ilk sayının bir buhar esintisi halinde yoklar âlemine karışması var ya, bu zevkin tadı da damağımızda hep kalacaktır.

Her çarşamba buluşmak üzere. Çünkü artık hepimiz biliyoruz: Çarşamba **"Çarşaf"** günüdür.

Çarşaf

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir genelev nasıl kiralanır?..

Hâkim keşifte Sermayeler eşikte...

Semih BALCIOĞLU, Aziz NESİN, Çetin ALTAN' dan kurulu Çarşaf ekibi Edirne' den bildiriyor...

Bu röportajı, kadın hakları için çalışan kadınlar birliği, kadınlara yardım vb gibi, adlarını bilip bilmediğim, benzeri bütün dernek ve birliklerin üyeleri kadınlarımız başta olmak üzere, Türkiye'deki tüm kadınlara adıyorum.

AZİZ NESİN

FABRİKANIN Farsçası kârhanedir. İranlılar ve İran'daki Azerbaycanlı soydaşlarımız, fabrikaya kârhane derler. Anlam olarak da fabrikaya kârhane denilmesi çok uygundur. Çünkü kârhane, kâr evi, kazanç getiren ev demek ve fabrikalar da kazanç sağlayan yerler olduğuna göre, Azerbaycanlıların fabrikalara kârhane demeleri yerindedir. Fabrikalara yapılan yatırımlara sermaye denildiği gibi, kârhanelerde yatılan kadınlara da sermaye denilir.

Yazacağım olayı genç kuşakların anlayabilmesi için, bu küçük açıklamayı yapmak zorundayım.

Şah Hazretlerini pek seven bir İranlı, Türkiye'ye gelmiş. Türk arkadaşlarına İran'ın kalkınmasını ve Şah'ın başarılarını şöyle anlatıyormuş:

"Şimdiki İran eski İran değil, Şah'ın sayesinde İran çok kalkındı. Memleket kârhanelerle doldu. Ve hergün, kârhanelerimiz artmaktadır. Neft'ten (petrolden) kazandığımız sermayeyi, kârhanelere yatırıyoruz. Şah hazretleri, kendi sermayesiyle yeni kârhaneler kurmuştur."

Geçenlerde, İran Şahı'yla bizim yetkililerimiz arasında varılan anlaşmaya göre, ortak sermaye yatırılarak fabrikalar kurulmasına karar verildiğini gazetelerimiz yazdı. Bu haberin İran gazetelerinde ne biçim çıktığını düşününüz...

Şimdi, bu kârhane konusu da nereden çıktı, diyeceksiniz. Elbet durup dururken çıkmadı ortaya. 23 kasım günlü Cumhuriyet Gazetesi'nde, Edirne Sulh Hukuk Mahkemesi'nin bir resmi ilânı vardı. Bu resmi ilânda, Edirne'de iki genelevin, içinde çalıştırılan on bir sermaye kadınla birlikte açık artırma yoluyla kiraya verileceği bildiriliyordu. ilânda, şimdiki durumda evlerden birinde beş, öbüründe altı kadın çalıştırılıyorsa da, evlerin sekizerden on altı kadın çalıştırmaya elverişli olduğu, her genelev kadınının günde üçyüz'er lira kazandığı, tam çalıştırılırsa iki evin günde 4.800lira kazanç sağlayacağı açıklanıyordu.

Günde 4.800 lira kâr getiren yere kârhane denilmez de, başka ne denilir? Günde 4.800 liradan ayda 144 bin lira, yılda 1 milyon 728 bin lira kazanç getiren bir iş. Böyle yüksek kazançlı bir işin sahibi olmak için, ne üniversite, ne lise, ne ortaokul, hatta ne de ilkokul diploması gerekiyor. Ama işin adı kötüymüş... Paranın örtmeyeceği kötülük mü var?

PEZEVENK ZÜLAL'İN ÖYKÜSÜ

Eskiden Pezevenk Zülal adında bir adam varmış. Pezevenk olduğundan çok da zenginmiş. Arkasından **"Pezevenk Zülal!"** diye küçümseyenler, yüzüne karşı **"Zülal Bey", "Zülal**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir genelev nasıl kiralanır?..

Beyefendi" derlermiş. Zülal, bütün tanışlarını evine akşam yemeğine çağırmış. Salondaki büyük masanın üstünde kocaman harflerle **"Pezevenk"** diye yazılıymış.Zülal, çağrılılarını o kocaman masanın çevresine toplayıp, yazıyı okumalarını istemiş. Çağrılılar mırın kırın etmişler, aman zaman, estağfurullah filan demişler. Çok üsteleyince de, utanma sıkılma gösterileri yaparak okumak zorunda kalmışlar: **"Pezevenk!"**

Bunun üzerine Zülâl, çantasından çıkardığı kağıt beşyüz liralıkları masanın üstüne ata ata yaymış. Paralar bütün masayı kaplayınca, çağrılılarına,

"Hadi, şimdi okuyun!" demiş

Yazı görünmüyor ki okusunlar...

Yani Pezevenk Zülal, paranın örtemeyeceği hiçbir şeyin olmadığını anlatmış. Gerçekten de para, bütün kötü şeyleri örter mi? Örtmediği şurdan belli ki, bugün bile Pezevenk Zülal diye hikâyesi anlatılıyor.

Demem şu ki, sözkonusu ilânı veren mahkemenin hakimliği, bu çekici kazanç ilânıyla yurttaşları o iki genelevi kiralamaya, hatta genelev işletmeye dolaylı olarak özendirmiş olmuyor mu? Bundan başka... Biliyorsunuz, 1975 yılı, bütün dünyada Kadın Yılı diye ilan edildi.Dünya Kadın Yılı'nın son ayında, serhat kentimiz Edirne'de iki genelevin, hem de içindeki genel kadınlarla birlikte mahkeme kararıyla kiralanmaları, İnsan Hakları'na aykırı düşmüyor mu?

SERMAYE!...

Dünya Kadın Yılı'nda, içindeki sermayeleriyle birlikte iki genelevin mahkemece açık artırmayla kiraya verilmesi , ilginç bir olaydır. Gazetedeki ilânı görüp okumuş olsalardı, bütün dünya ajanslarının, radyolarının,televizyonlarının, gazetelerinin muhabirleri, genelevlerin kiralanacakları gün Edirne'ye dolarlardı.

Önceki kuşakların, vücudunu kiralayan kadınlara sermaye demeleri çok anlamlıdır. Böylece, sermayenin ne olduğu, nerede, nasıl kullanıldığı anlatılmış oluyordu.

Dostum Semih Balcıoğlu, içindeki on bir kadınla birlikte iki genelevin kira açık artırmasında bulunmamızı önerdi. Tarihe geçecek bir olayın tanığı olmak fırsatını kaçırmak istemedim. 11 Aralık günü sabahı,saat 5'de arabayla yola çıktık.

Basınköy'de evine uğrayıp Çetin Altan'ı da aldık. Yolda Çetin Altan, gazeteci sezgisiyle,

"Göreceksiniz," dedi. **"Bugün bu kira artırmasını yapmazlar, kararı durdururlar."** Ben şu düşüncedeydim: Sözkonusu mahkeme kararı gazetede yayımlanınca, başka üç gazetede de bu ilâna ilişkin yorumlar çıkmıştı.Elbet bu yazıları Adalet Bakanı, bakanlıktaki ilgililer, Başbakan Yardımcısı Necmettin Erbakan ve daha falan filan kişiler okumuşlardı. Okuyunca da Milli Cephe takımında kıyametler kopmuştu.

KARAR AYIP... NERESİ AYIP

Edirne'nin çok modern Adliye yapısına geldiğimizde, duvardaki ilân tahtasına, Bitli Baba Türbesi'ndeki adak paçavraları gibi, salkım saçak asılmış ilân kâğıtları arasında, sözkonusu genelevlerin kiraya verileceği ilânını da gördük. Demek, kira artırması yapılacaktı.

Ama Çetin Altan haklı çıktı, artırma yapılmadı. Kira artırması kararı vermiş olan mahkeme kendi kararından vazgeçmiş, başka bir karar vermişti.

Edirne Sulh Hukuk Mahkemesi Tereke Hakimliği, ilân ettiği genelev kira artırması kararını, **"Ahlâka aykırı"**, ayıp ve **"Görevi dışında"** görmüş ve kararı durdurmuş.

Adliyede avukatlar odasındaydık. Çetin Altan, böyle bir kararla kira artırmasının durdurulamayacağını söylüyordu. Oradaki avukatlar da bu kanıya katılıyorlardı. Mirasçı olan kadın da barbar bağırıyordu. **"Bunun neresi ayıpmış!... Genelevse, yasalara göre kurulmuş bir işletmedir. Devlete vergisi ödeniyor. Niçin kiralanması ayıp oluyormuş!... Ha bir işletmede dört-beş makina çalışıyor, ha bir genelevde dört-beş kadın çalışıyor, ne farkı var!"**

Kadın, mahkemenin ilk kararını uygulamamasına itiraz edecekti ama, Edirne'de avukat bulamıyordu. Avukatlar kadını bulsalar da, Edirne'nin tek Sulh Hukuk Mahkemesi yargıcıyla çatışmamak için kadının davasını almak istemiyorlardı. Kadın, İstanbul'dan bir avukat tutacağını söylüyordu.

YARGICI KOYDUNCA BUL

Kararı veren yargıcı görmek istedik. Çetin Altan, yargıcı bulamayacağımızı, yargıcın bulunamayacak bir yere gitmiş olması gerektiğini söyledi.Yani bu Çetin Altan da herşeyi biliyor. Yargıcı bulamadık, çünkü keşfe gitmişti. Arkadaşlar, keşiften dönünceye dek yargıcı beklememizi önerdiler.

"Beklememiz boşuna olur," dedim. Çünkü yargıcın keşfe gittiğini öğrendik ama ne keşfine gittiğini bilmiyoruzki... Ya Amerika'yı keşfe gittiyse, bekle ki gelsin...

Yargıcı göremedik, hiç olmazsa genelevdeki kadınları görelim dedik. Arabalara binip Edirne genelevlerine gittik. Her yanı duvarla çevrili,tek kapılı bir yer.Duvarların üstlerine cam kırıkları yerleştirilmiş. Kapıdaki büyücek nöbet kulübesinde **"Vatani vazifesini ifa"** etmekte olan bir Mehmetçik nöbet bekliyor.

1 numaralı genelevden bir kadın bağırıp çağırarak gazetecilerin fotoğraf çekmelerine engel olmaya kalkışınca, bir genel kadın yumuşaklıkla ortaya çıktı.

"Sus! Erkek sözü verdiler, çekmezler..." dedi.

Bunu söyleyen kadıncağız, bir genelev kadınından çok, orta halli bir evin anası görünümündeydi. Genel kadın olarak hiçbir çekiciliği yoktu, ama temiz bir yüzü vardı. Küçük iş odasındaki karyolasında iyice kabartılmış yatak, masasında televizyon... Duvarda, karyolasının başucuna bir kese içinde Kur'an asılmış, duvarda da Ka'be'nin bir resmi... Genel kadın,Ka'beresmiyle Kur'ana hiç el süremediğini söylüyordu.

"Bir oğlum var okuldu... Bu hayatta olduğumu bilmiyor. Sakın resmimi çekip gazeteye basmayın, sonra oğlumun hayatı kararır!" diye yalvardı.

TURİST İÇİN SUDAN UCUZ

Genelev girişinde, duvarda, en göze görünür yerdeki çerçeveli levhada **"Vizite 30 lira"** yazılıydı.

Mahkemenin verdiği ilânda her kadının günde 300 lira kazandığı bildirildiğine göre, burada her kadın ortalama günde on vizite (yani ziyaret) yapıyordu.

Bir genelev görevlisine, yabancıların, turistlerin de geneleve gelip gelmediğini sordum. Arasıra geldiklerini söyledi. Demek, turistler için bir vizite 2 Dolar, sudan ucuz. Boşuna Amerikalılar, Türkiye'de ucuzluk olduğunu söylemiyorlar.

"Öyleyse döviz de kazanıyorsunuzdur" dedim.

Görevli,

"Arasıra... Evet..." dedi.

"Memlekete döviz kazandırdığınıza göre, sonradan vergi iadesi yapılıyor mu?" diye sordum.

Cin gibi bir adamdı.

"Hayır," dedi. **"Çünkü bizim işletmemiz hayali bir şirket değil, gerçek..."**

Başımı kaldırıp duvardaki levhada yazılı gerçeği bir daha okudum:

"Vizite 30 lira."

Rastlanmadık bir yargıçlık görevi

ÇETİN ALTAN

ESKİDEN halk dilindeki adı "kerhane" idi. Parayla fuhuş yapılan yer demekti. Buraları çalıştıranlara "kerhaneci" denirdi, çalışan kadınlara "fahişe", başlarındaki yönetici yaşlı kadınlara da "mama", "çaça", falan.

Kendine özgü töreleri, argosu, protokolü ve politikası olan, insanlık yaşamının en uzun geleneğine sahip, toplumsal bir kurumdu "kerhane" Ancak kalın bir ayıp paravanasının arkasında, elden geldiğince konuşma dışı tutulurdu bu kurum.

"Kerhanecilik" de, "fahişelik" de küfür ve yergi sözleriydi.

Erkekler, kızdıkları kişilerden:

— Kerhanecinin biri, diye söz ederlerdi.

Bazan bu öfke sıfatının içine işleri iyi yürütemeyen yüksek makam sahipleri, ünlü politikacılar, çeşit çeşit dallardaki irili ufaklı tüm sorumlular da girerdi.

Adı gazetelerde manşet manşet dalgalanan bazı liderlerden, nerelerde ve günde kaç kez:

— Kerhanecinin biri, diye söz edildiğinin istatistiği yapılabilseydi, belki de kartvizitlerindeki cart curtları çok aşan tarihsel lâkaplar kazanırlardı.

HALK dilindeki "kerhane", kibarların ağzında "umumhane"ye dönüşmüştü. "Sidiğe" "idrar", "eşeğe", "merkep" demek gibi aynı kavramı, daha az yaygın, batıcı olmayan Arapça bir sözcükle belirlemek kibarlığın şanındandı. Ayrıca "kerhanenin" aslı "kârhane" yani "kâr evi" idi. Her türlü ticaret işlerinin yapıldığı yerlerle bir çağrışım uyandırıyordu. "Umumhane"deki"umum" da ise seçkinlerin dışındaki kalabalığı kasteden bir anlam vardı.

Gel zaman git zaman, dili arılaştırma akımları "umumhane"yi de, öztürkçeleştirerek "genelev" yaptı. Ama "kerhanecilik" eski ağırlığını korumaya devam etti, "genelevcilik"le yer değiştirmedi. Öfkeli kişiler kızdıklarına genelevci değil, yine:

— Kerhaneci, diyorlardı.

Hoş, bazan bunu, sevdikleri beğendikleri kişiler için de söylerlerdi ya. Örneğin:

— Yaman çıktı kerhaneci.

Yahut:

— Aferin kerhaneciye, gibi.

O nedenle, sade kızılan ünlü liderler değil, sevilenler de kerhanecilikten yakalarını kolay kolay kurtaramıyorlardı.

Genelev'in kapısındaki kulübede "Vatani vazifesini ifa" etmekte olan Mehmetçik nöbet bekliyor...

ANCAAAAK...

Yargıç aracılığıyla Adalet Sarayı salonlarında kerhane kiraya verileceğinin ilânına ilk kez rastlıyorduk.

Edirne Sulh Hukuk Mahkemesi Tereke Hâkimliği "...iki adet genelev açık artırma suretiyle 11.12.1975 günü saat 10.00'da Edirne Adliye salonunda kiraya verilecektir.

Taliplilerin ve daha fazla bilgi almak isteyenlerin mahkememizin 1975/16 sayılı dosyasına..." diye Istanbul gazetelerine ilânlar veriyor, Türkiye'nin tüm kerhanecilerini açık artırmaya katılmaya çağırıyordu.

Ayrıca yargıçlığın verdiği ilânda kişileri kerhaneciliğe özendirme amacı taşıyan ilginç ayrıntılar da vardı.

Örneğin:

"...Bir No.lu evde 5 bayan, 2 No.lu evde 6 bayan çalışan elektriği ve suyu mevcut...

"...günlük kazancı I. No.lu evde halihazırda 5 bayan çalıştığından 1500 lira, evin oda durumu itibariyle her gün normal olarak sekiz bayan çalışma kapasitesi olduğundan, sekiz bayan temin edildiğinde günlük kazancı 2400 lira civarında...

"...2 No.lu evde halihazır durumda altı bayan çalıştığı, yine bu bayanlara göre günlük geliri 1800 lira, sekiz bayan temin edildiği takdirde günlük geliri 2400 liraya ulaşan iki adet genelev açık artırma suretiyle..." gibi.

Demek ki sekiz bayanlı bir ev 72 bin papel getiriyor ayda. Breh breh breh...

Bundan böyle yergi anlamında kullanma olanağı azalıyor kerhaneciliğin. Baksanıza yargıçlar bile vatandaşları özendirmeye çalışıyorlar buna. Anlaşılan en yüksek kazancı sağlayan uğraşılardan biri, bir tür büyük iş adamlığı. İş adamlığını ise liberal düzenlerde övmek gerekir. Onun için Türkiye'yi kalkındırma yönünde bu yoldan katkıda bulunanları el birliğiyle alkışlayalım:

— Vay kerhaneciler vay.

AZİZ Nesin, Semih Balcıoğlu'yla kalkıp gittik Edirne'ye. Adalet Sarayı salonunda açık artırmayla genelev kiralanması nasıl oluyor diye merak ediyorduk.

Üstelik de, durup dururken yargıç neden girişmişti böyle bir işe. Yasalardaki hangi maddelere göre mahkeme kapısı önünde genelev kiralamak da yargıçın görevleri arasına giriyordu?

Durumu öğrendik. Edirne'deki kerhanecilerden biri ölmüş, genelevleri karısına miras kalmış. Yalnız merhum kerhanecinin bir başka karısı daha varmış. O kadından da bir çocuğu olmuşmuş. İşte o ikinci hanım, mahkemeye dava açarak miras üstünde hak iddia etmiş.

Tereke Hâkimliği de dava sonuçlanıp mirasçıların hakkı saptanıncaya kadar, varislerin zarar görmemesi için genelevleri kendi denetiminde kiraya vermeyi kararlaştırmış, kirayı açık artırmaya koymuş.

Ne çare ki ilân gazetede çıkınca ve de dikkati çekince, ve de bizler Edirne'ye gidince açık artırma ertelendi; yargıç da - belki resmi çekilmesin diye - keşfe çıktı.

Hangi yasa maddesine göre ertelendi açık artırma diye de araştırdık.

Gerekçede madde yazmıyor, ilânı, basının değişik yönde değerlendirmesi sonucu, açık artırmanın daha sonra sessiz biçimde yapılacağı belirtiliyordu.

MİRAS hukukunu düzenleyen yasa koyucu, bir gün Edirne'de bir kerhanecinin ölüp, mirası olan genelevler üstünde varislerinin anlaşmazlığa düşebileceğini, bu nedenle de Tereke yargıcının mahkeme kapısı önünde açık artırmayla genelev kiralama yükümlülüğü altında kalabileceğini öngörememişti.

Aziz ve Semih'le genelevlerden birini gezdik. Çökmüş, geçkince bir kadından başka pek kimse yoktu ortalıkta.

Giriş holünün duvarında "Vizite otuz lira" diye yazıyordu. Ben odalara girmedim. Holde durdum. Ortalıkta dolaşan kadından izin alıp, boş odalardan birini görmeye gidenler, içinde bir de Kâbe resmi asılı olduğunu söylediler.

Genelevin kapısında hep birlikte resim çektirdik.

O resimlerden biri elime geçerse arkasına tarihini yazıp, bir de not koyacağım: "Kadınlar Yılı", diye.

Kendi payıma düşeni, hâlâ yüreğimi sıkıp duran ortak bir insanlık utancını daha acı sözcüklerle belirtme olanağım yok çünkü...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HASTA ADAM

Bir asır sonra yine hasta dertleri de pek fazla...

Baş
Hasta, müzmin baş ağrılarından şikayetçidir. Buna sebep de başında bulunanlardır!..Bu başının üzerinde taşıdıkları indirildiği takdirde başına buyruk olacağı ve baş ağrısı nedeni ile doktora başvurmayacağı anlaşılmıştır.

Beyin
Hatta pek çok kişi, hastanın beyninden yıllarca yararlanmıştır. Ama, nedense bu beynin bu gövdeye fazlaca bir yararı görülmemiştir. Beyne şırınga edilecek yepyeni bir aşıya engel olunmazsa, hastanın kısmi olarak dondurulmuş beyni çok kısa zamanda sağlığına kavuşacaktır.

Gözler
Futbol maçları, seks filimleri artist dedikoduları vb. gibi durumları gayet iyi görebildiği halde, gövdesel sorunları genel olarak henüz seçemiyor. Sağ gözün aydınlığa, sol gözün ise karanlığa tahammülü yok!

Kulaklar
Gözlerdekine benzer bir durum vardır. Sağdan söyleneni sol kulak, soldan söyleneni sağ kulak hiç işitmez. Şimdi hastaya "İLERİDEN" seslenilmektedir. Pek yakında hastanın bu sese sağlıklı bir cevap vereceği umulmaktadır.

Boyun
Çoğu kez öne bükülüyorsa da, yağlı gerdanlı 'BAŞDOKTORU' görüp boynunu dikleştirmek istiyor..Ama, boyunu dik tutmak şimdilik öylesine zor ki...

Kaslar
Dış hastalıklara karşı evvel Allah herşeye rağmen kuvvetlidir!..

Omuzlar
Şu anda omuzları çöküktür. Çünkü hasta bu omuzlarda çok yük taşımıştır çoook... Ama giderek yükünün hafifleme olasılığı da çok büyüktür...

Ciğerler
Hastanın en bozuk tarafı. Bir zamanların iyi bir tüccarı olan hasta,şimdi yaptığı "Hava" alışverişinden perişan bir halde..Durmadan hava alıyor. Fakat bu havanın ona bir yararı yok. İçeri bir alıp, dışarı beş vermesi gerekirken dışarıdanbeş alıyor..

Kalp
Gövdeye yönelik dış mikroplara karsı hep birden atıyor!..Ama dahilî hastalıklar nüksedince başka hava çalıyor.. Yeni yöntemlerle elektrokardiografisini aldırmak ve onu muntazam attırmak şart..

Mide
İçi yıllardır boş kala. kala iyice ufalmış ve hastanın sırtına yapışmıştır.

Kaba etler
Hiç kimseden tekme yememiş komşusunun kaba etine geçenlerde tekme atmıştır. Bu yüzden kaba etleri çok sağlamdır. Öyle sağlamdır ki, tanıdıkları koşup ilerlerken, o kaba etleri üzerine yıllardır oturduğu halde hiç bir şey olmamıştır.

Bağırsak Yolları
Gerçi fazla iştahlı olmadığı için yiyip içtiği pek yoktur. Ama yine de kabızlık çektiği çoktur

Eller
Her zaman bomboştur. Avcunda birşey kalmamıştır. Bir şey yakalamak herhangi bir atılımı da yoktur.

Dizler
Tüm sakatlıklarına rağmen, dizleri en sağlam yeridir. Kavgada dize gelmez!..

Bacaklar
Bacaklar da, fazla oturmadan dolayı iyice uyuşmuştur. Son zamanlarda hastayı yavaş yavaş koşturmak için girişimler yapılmaktadır.

Ayaklar
Çıplaktır!...

Bülent

KARAVANA

Yazan: Hâdi BORAZAN

Öksürükle gelen, tıksırıkla gider

MİLLİYETÇİ Cephe'nin dört ortağından biri olan Cumhuriyetçi Güven Partisi'nin Genel Başkanı pek Sayın Turhan Feyzioğlu, partisinin giderek silinmesi olasılığının yüreğine saldığı korkuyla:

"Milliyetçilerin bütünleşmesinde zaruret vardır" diyor.

Pek Sayın Turhan Feyzioğlu'nun ağzından siyasî edebiyatımıza ilk olarak giren "Bütünleşmek" deyimi üzerinde bir parça duralım. Mantık biliminde bütünleşmek, parçaların bir araya gelip birleşerek bütünü oluşturması anlamına gelir. Demek ki, pek Sayın Turhan Feyzioğlu, hükümeti oluşturan milliyetçi dört parçanın birleşerek bütünleşmesini istemektedir. Klasik mantıkta bütün, parçaların toplamına eşittir. Oysa modern mantıkta bütün, parçaların toplamından fazla bir şeydir. Pek Sayın Turhan Feyzioğlu, sanırız modern mantığa pek çok güvenerek, milliyetçi dört parçanın birleşip bütünleşmesiyle, parçalardan fazla bir şeyin ortaya çıkacağını ummaktadır.

Bütünleşmesi istenilen dört parça içinde en yağlı parça, hiç kuşkusuz, Süleyman Demirel parçasıdır. Ondan sonraki parça olan Necmeddin Erbakan ise oldukça okkalı bir parçadır. Parçalardan Türkeş ise, ancak böyle bir hükümetin kurulabilmesi için kullanılmak üzere aranıp bulunmuş bir yedek parçadır. Milliyetçi bu dört parça içinde pek Sayın Turhan Feyzioğlu güzel bir parçadır ki, halk arasında böyle parçalara kıyak parça da denilmektedir. İşte bu son parça, parça parça parçalanmakta olan partisini paramparça olmaktan kurtaramayacağını anlayınca, hiç olmazsa kendi milletvekilliğini olsun kurtarabilmek için kurtuluşunu, parçalarından biri olduğu öteki üç parçayla bütünleşmekte bulmuştur. Partilerinin bu duruma düşmesine partililerin içleri parça parça olsa bile, bir parça düşünülecek olursa, pek Sayın Turhan Feyzioğlu'nun ne denli haklı olduğu kolaylıkla anlaşılır.

POLİTİKADA hiç bir işlevi kalmadığı halde yine esip üfüren ve mangalda kül bırakmayanlar için "Siyasî mevta" yani "Politik ölü," "Politika fosili" gibi deyimler kullanılır. Gerçek yaşamda bir ölü bir daha canlanamazsa da, siyasal yaşamda politik ölülerin günün birinde yeniden iş başına geçtikleri görülmüştür ki, böylelerine "Siyasî hortlak" denilmesi yerinde olur. Çünkü bu siyasal mevtaların hortladıktan sonra yaptıkları işler gerçekten korkunç olmaktadır. (fazla bilgi için lütfen şu kitaba bakınız: "Nihat Erim ve 12 Mart Sonrası Başarıları")

Pek Sayın Turhan Feyzioğlu'nun, milliyetçi dört parçanın bütünleşmesi sonucunda, bir yolunu bulup ve bir punduna getirip ve siyasî bir manevrayla ve ustalıklı bir dümenle, yeniden bir işin başına geçmesi, hiç de olmayacak şey değildir.

Bizi en çok düşündüren, pek Sayın Turhan Feyzioğlu'nun, nasıl olup da ancak Süleyman Demirel gibi bir yağlı parçayla bütünleşerek parçalanmaktan kurtulabilecek bir parça durumuna geldiğidir.

Pek Sayın Turhan Feyzioğlu, yirmi yıl önce, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin bir kitapsız profesöründen, dekanı bulunduğu fakültenin öğrencilerine "Nabza göre şerbet vermeyin!" dediği için, bu denli yerinde bir öğüde bile dayancası olmayan o zamanki hükümetin baskısı sonunda üniversiteden ayrılıp politikaya atılmak zorunda kalmış ve bu dört kelimelik basit cümleyle birdenbire ünlenmiş, Türkiye politikasının karanlık göklerinde göz kamaştıran bir yıldız gibi parlayıvermişti.

Bugün, Pek Sayın Turhan Feyzioğlu, neden mi partisi parça parça parçalanıp da, Süleyman Demirel gibi bir yağlı parçanın parçası olarak onunla bütünleşmek istiyor? Pek Sayın Turhan Feyzioğlu, politikaya hiç de önemli olmayan bir sözle girmişti de ondan. Eeee, böyledir bu işler; bir öksürükle gelen, bir tıksırıkla gider...

Emanüel

Sisli uykular

Yazan: **Kandemir KONDUK**

Çizen: **Bülent DÜZGİT**

O gün gökyüzü pırıl pırıl ve berraktı. Fakat, lodos yemiş uskumru gibi yalpalayan bir uçak, herkesi merakta bıraktı!.. Bu uçağın gidişi, gidiş değildi. Burnu iyice dikildi, kuyruğu yere eğildi... (Hadi hayırlısı) Her türlü bakımı ve iniş takımı yapılmış bir uçak niçin böyle Taşlıtarla minibüsü gibi gidiyordu? İşte bunu öğrenmek için de uçağın içini görmemiz gerekiyordu... (Görelim öyleyse...)

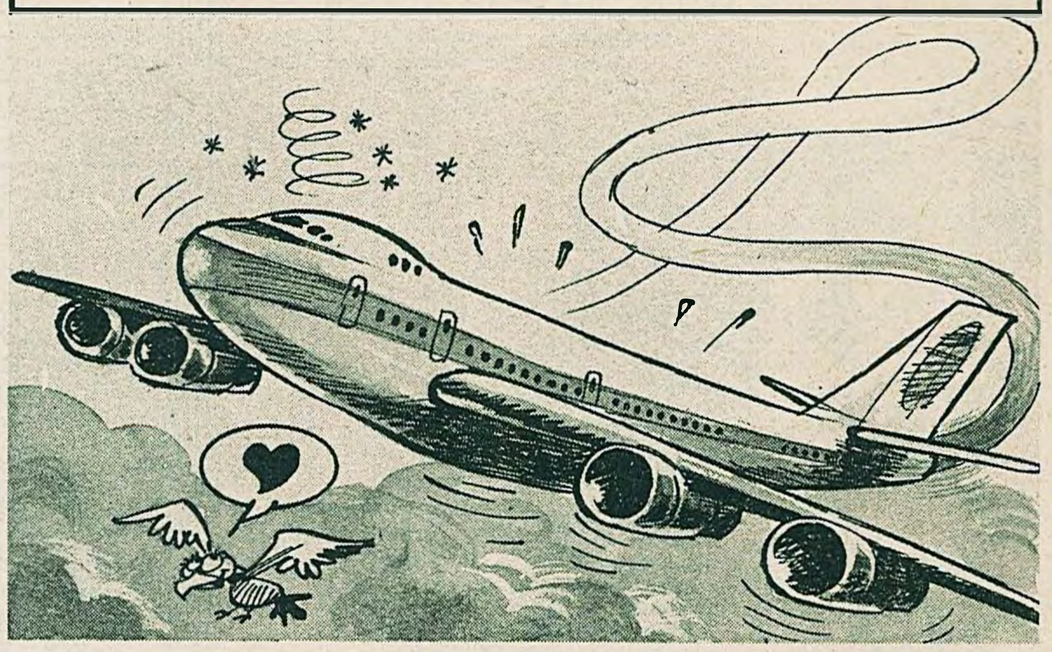

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BONJUR MÖSYÖ!.. SİZİNLE ÇILGINLAR GİBİ ŞEVİŞMEK YAPMAK İSTİYORUM... AHH... DAYANAMIYORUM, KRİZİM TUTTU!.. HADİ MİNİK KUŞUM BENİM!..

HADİ ORDAN HADİ!.. GEÇİM DERDİNİ DÜŞÜNMEKTEN, SIKINTIDAN EZİLİP BÜZÜLMEKTEN BİZDE İŞ Mİ KALDI, KUŞ MU KALDI HANIM KIZIM!... ESKİDENDİ O, ESKİDENDİ...

AH, APOLLON'UM BENİM!.. İNDİR SIRTINDAKİ YATAĞI DA BERABER ÇARŞAFLAYALIM... GÖSTER BANA MİSAFİRPERVERLİĞİNİ KOÇUM!..

BUYUUR... DALGA MI GEÇİRSEN GURBAN; GURBETE ÇIKTIĞIMDAN BERİ İŞSİZEM... AÇ GEZİYREM... TAKATSIZ, HALSİZ KALMIŞAM...

Sonra....

AHH! ŞUNLARA BAK, HEPSİ BİRBİRİNDEN YAKIŞIKLI. HADİ GELİN CANIM... PARAYLA, SIRAYLA DEĞİL, HEP BİRDEN GELİN!..

POSTU DELDİRMEDEN ÜNİVERSİTEYİ BİR BİTİRSEK İYİ OLACAK!..

CEZA HUKUKU

BIRAK FİLMİ YAVRUM, CANLISI VAR KARŞINDA... HADİ DURMAYIN GELİN...

YEMEZ... BİZİ SEKSE BU FİLİMLERLE ALIŞTIRDILAR, CANLISINDAN ARTIK ZEVK ALMIYORUZ... BİZ MATİNEYİ KAÇIRMAYALIM. HADİ EYVALLAH!..

GİŞE

KÖPÜR BENİ HAZIN

HAYRET!.. TÜRK ERKEKLERİ HAKKINDA DUYDUKLARIMIN GERÇEK OLDUĞUNU SANMIŞTIM...

GERÇEK TABİİ... EMANÜEL'CİĞİM, GEL İSTERSEN BİR DENEYELİM GÜZELİM...

Şansür

AH!.. OF!.. MAHVOLDUM!.. BU YAŞTA NASIL OLUYOR DA BÖYLE GÜÇLÜ OLABİLİYORSUNUZ?

BUNUN YAŞLA İLGİSİ YOK EMANÜEL'CİĞİM SINIFLA İLGİSİ VAR... SEN TÜRKİYE'YE GELDİĞİNDEN BERİ HEP **HALKIN** ARASINDA DOLAŞTIN. OYSA HALK DUMAN OLDU DUMAN!.. HERKES YARININI DÜŞÜNMEKTEN, YATAĞINI DÜŞÜNEMEZ OLDU EMANÜEL'CİĞİM!..

son

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

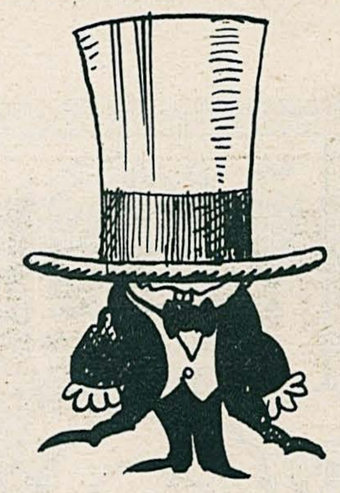

Politik portreler

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

1

YAZ beyim yaz
Cambaz
Hokkabaz
- Az beyim az
Fetbaz
Madrabaz
- Naz beyim naz
İşvebaz
Oyunbaz
- Kulak ver, bir dinle
Kimi utanmaz diyor
Kimi vurdumduymaz
-Aslını sorarsan
Kaz beyim, kaz
Hem de ne kaz!

2

ŞEŞ attım yek oturdu
Uğursuz kemik
İktidar olmak için
Neyimiz eksik
En tatlı sevimlilik
En akıllıca taktik
Efendime söyliyeyim
Öztürkçe muziplik
Sanskritçe gariplik
Hepsi bizde kardeşlik
İktidarı kaçırmamız
Büyük aksilik
Affı çıkaran bizdik
Kıbrıs'a çıkan bizdik
Ak günler dedik
İnanmadılar
Olasılıklar dedik
Anlamadılar
Sonunda koltuktan indik
Yine de başımız dimdik
Kimsede yok billahi
Bendeki şirinlik
Bir de olmasaydı yüzümde
Şu kör olasıca tik
Kedilerimle birlikte
Cümbür cemaat
İktidara gelirdik.

3

NÜKTEDAN mı nüktedan
Üstelik ehli iman
Yaşadıkça sayebân
Ölünce cennet mekân
Neymiş ilm ile irfan
Gerekli olan
Tilavet-i Kur'an
Ve de Arapça ezan
Güya Müslüman
Atatürk'e düşman
Devrime düşman
Aydınlığa düşman
Ne akıl ne de iz'an
Kapkara bir vicdan
Üç okka kuyruk
Beş okka gerdan
Bir garip yaratık ki
Gören pişman
Görmeyen pişman...

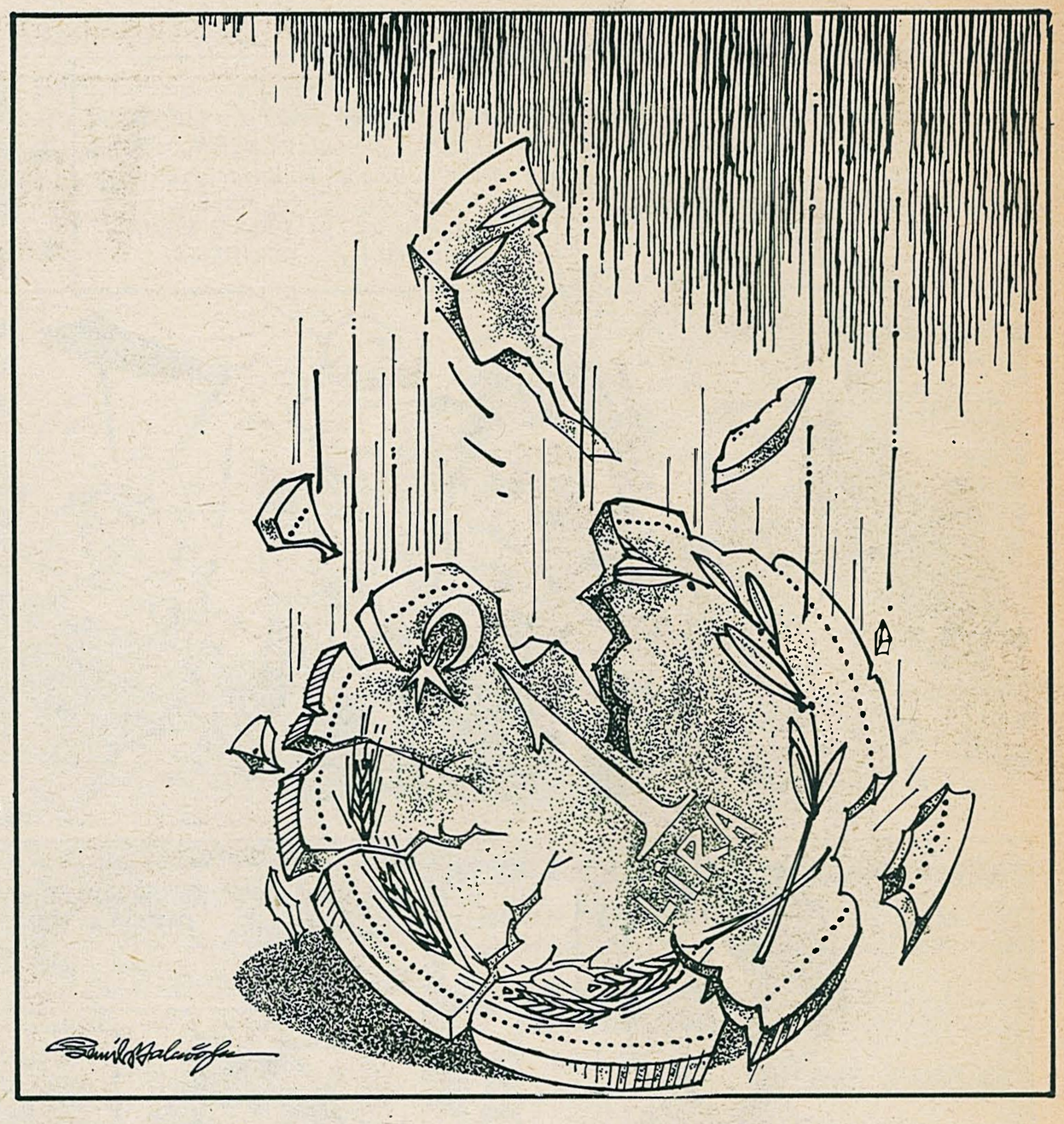

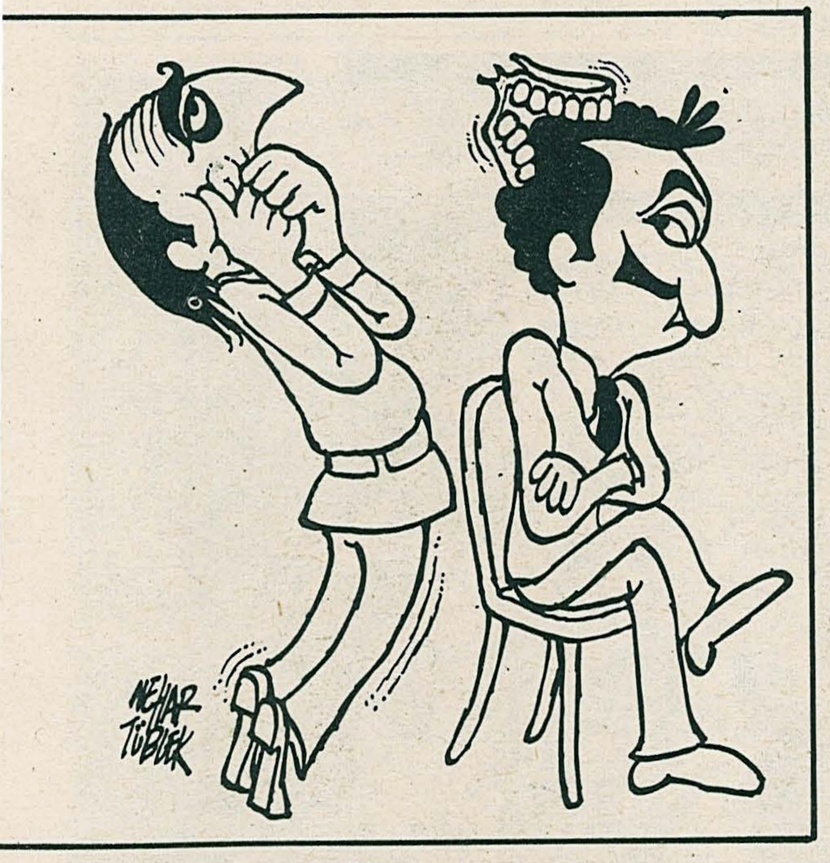

4

GRUP dediğin
Çorap söküğü
Gitti mi gider
Bir, iki, üç, beş
Gider ha gider
Gider ha gider
Böyle istedi
Büyük peder
Neylesin
Garip lider
Bilmez mi
İki kere iki dört eder
Öyleyse durma birader
Gözü yaşlı bir demeç ver
Ağlasın gök ve yer
İşitenler
Şu perişan haline
Vah vah desinler.

5

KÖR olmasına kör
Bir parça bonkör
Bir hayli nankör
Politikada dublör
Biraz da trişör
Namı diğer koordinatör
Tekrarlar anında
Ne derse suflör
Gelmez bir daha
Bu sahneyi siyasete
Böylesi bir şantör.

6

KIMIZ dolu kırbadan
Çektiler mi iki fırt
Aslan kesilirler
Sekiz, on tane zırt
Düşerler ortalığa
Cart curt da cart curt
Kaşınırlar bir yandan
Hart hurt da hart hurt
Köpek havlar, ulur kurt
Ve başbuğ nutuk atar
Zart zurt da zart zurt
Zart zurt da zart zurt.

Ranan Lurie©

RANAN Lurie... Çizgi âlemine yabancı olmayanlar bu imzayı iyi tanırlar...
Siyasal karikatür alanında; dünyanın sayılı isimlerindenbiridir Amerikalı Lurie...
Bir süreden beri Türkiye'de yalnız HÜRRİYET için çiziyordu. Bundan böyle,
bir HÜRRİYET yayını olan ÇARŞAF ailesinde de Lurie var...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İsvan, meteliğe kurşun atıyor, Dalokay binasını satıyor

Ve, Belediyede işler 2.80 yatıyor

ANKARA - (Ankara güzel Ankara...)

Belediyeden yardım uman vatandaşlara yolunu bulamadığı için yardım götüremeyen ve gırtlağa kadar borca gömülen Ankara Belediyesi, kendi binasını satmak üzere hazırlıkları yapıyor.

Başkan Dalokay'a, Rusya gezisindeki davranışları ve İspanya olayları nedeniyle ceza veremeyen hükümet yetkilileri, cezanın yanı sıra tahsisat da vermemeye karar verince, Dalokay da halka ve görevlilere ne vereceğini şaşırmıştır!..

Vedat Dalokay, önce selam vermeyi, sonra da moral vermeyi denemişse de, herkesin kendisinden hizmet ve para beklediğini görünce, balıklama düşüncelere dalmış ve işte sonunda bu satış kararını almıştır!..

MC.nin pozuna, kurumuna ve vaziyetin durumuna göre, göz göre göre Ankara Belediyesi binası satılacaktır. Satış pazarlıklı olup, Belediye binayı dilediğine verip vermemekte serbest olacaktır. Ne var ki, satış sırasında alıcılar bağırışıp çağırışamayacak. Ve de Belediye Zabıtası bu satışa karışamayacaktır.

Şimdi acele edelim, yetişen alıyor! Bu arada MC. de kamuoyundan iyi bir puan daha alıyor..

BAŞKA NELER SATILACAK?

"Belediye binası iyi para ederse MC. Hükümeti de yeterli yardımı yapmamakta ısrar ederse, daha sonra neleri satmaya sıra gelecek?" sorusu şimdi Ankaralıları kara kara düşündürmektedir.

Bu arada Istanbul Belediyesinin CHP'li Başkanı da Milli Cephe'den yeterli yardım yerine **"Nasibini"** almış ve meteliksiz kalakalmıştır!..

Görevlilerin maaşlarını bile ödeyemeyen Istanbul Belediyesinin Başkanı Ahmet İsvan'ın bir zamanların mini Valisi Fahrettin Kerim gibi domates mi satacağı yoksa, Yalova'daki elmalarını mı pazarlayacağı henüz bilinmemektedir.

Fakat Istanbullu vatandaşlar **"İsvan boşuna üzülmesin, biz güzelim binamızı sattırmayız. Bizim arslan gibi Sülün Osman'ımız var. Hep birden rica eder tövbesini bozdurtursak, Galata Kulesi'ni, Boğaz Köprüsü'nü, otobüsleri, troleybüsleri sattırır, Belediyemizin borcunu ödetiriz"** demekte ve MC. nin tutumuna içten teşekkür etmektedirler.

VATANDAŞ NE DİYOR?

(FİKRİ BOZUK-33-)
"Bence, Belediyenin Binasından önce Meclisin Lokantası satılmalıdır!.. Evet.. Sucukekmek bile 5 liraya satılırken, orada 6 çeşit yemeğin 15 lirya satıldığını duyuyoruz. Parlamenterler zaten azıcık maaş alıyorlar. Bu nedenle yemeklere ucuz diye yumulunca tabii ağırlık bastırıyor Meclis'te de uyuyorlar!. Ben onlara kızmıyorum, o kadar yemeği kim yese uyur..."

(LÜTFÜ KAPKARA-45-)
"Ne söyleyeceğimi bilemiyorum.. Gömleğimdeki isleri de silemiyorum!. Bir sokağa çıktım, hem kapkara oldum, hem de duman altı oldum.. Belediye satacak bir şey arıyorsa Ankara'daki bütün kalorifer kazanlarını mısırcılara satmalı ve herkese odun sobası dağıtmalıdır. Ankara'da yığınla odun var, sıkıntı söz konusu değildir.. Hem de elimiz yüzümüz temizlenir..."

Ankara Belediyesi'nin yaptığı hizmetler MC'ye göre para etmeyince, belki binası para eder diye yapılan satıştan belediye rüsumu kesilmeyecek!..MC.yüzünden, WC.ler bile temizlenemeyecek!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sigaranın dumanı yoktur yârin imanı

Ammaaa; yâri de, sigarayı da yola getirmenin çeşitli yöntemleri vardır. Ve bakınız o kahrolası sigara, nasıl hizaya gelmektedir...

Hazırlayan.
Bülent ARABACIOĞLU

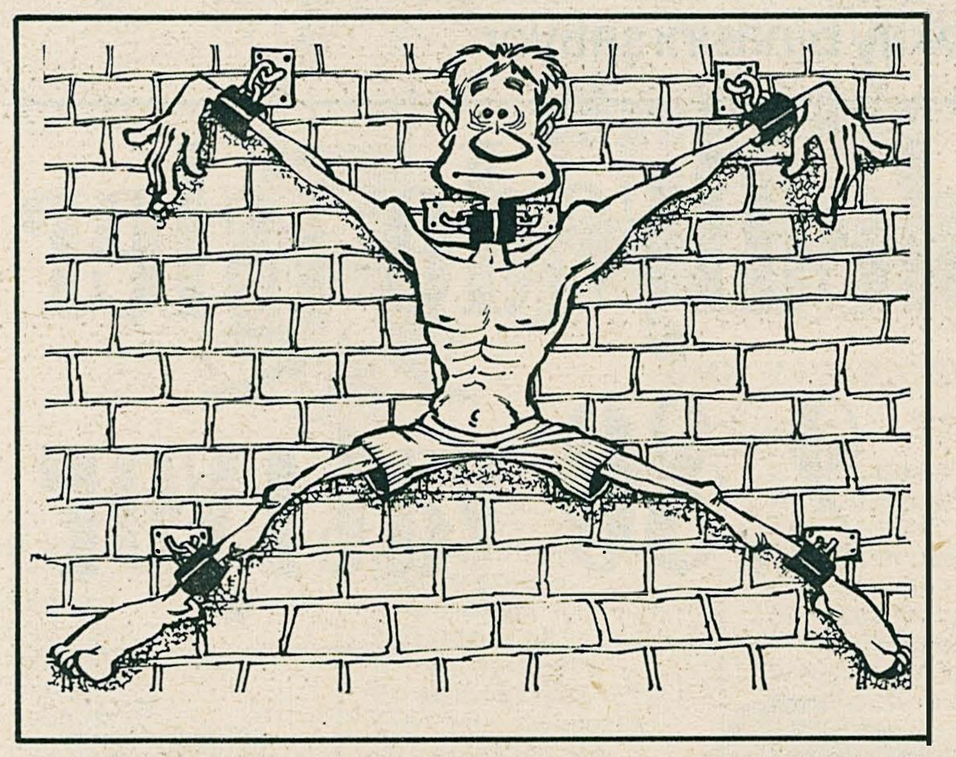

Mıhlama:

"Mıhlama" bir yemektir... Ama siz bu yolla pekâlâ sigarayı bırakabilirsiniz Fakat kafa, kol, gövde, bacak... Hepsi de güzelcene mıhlanacak ...

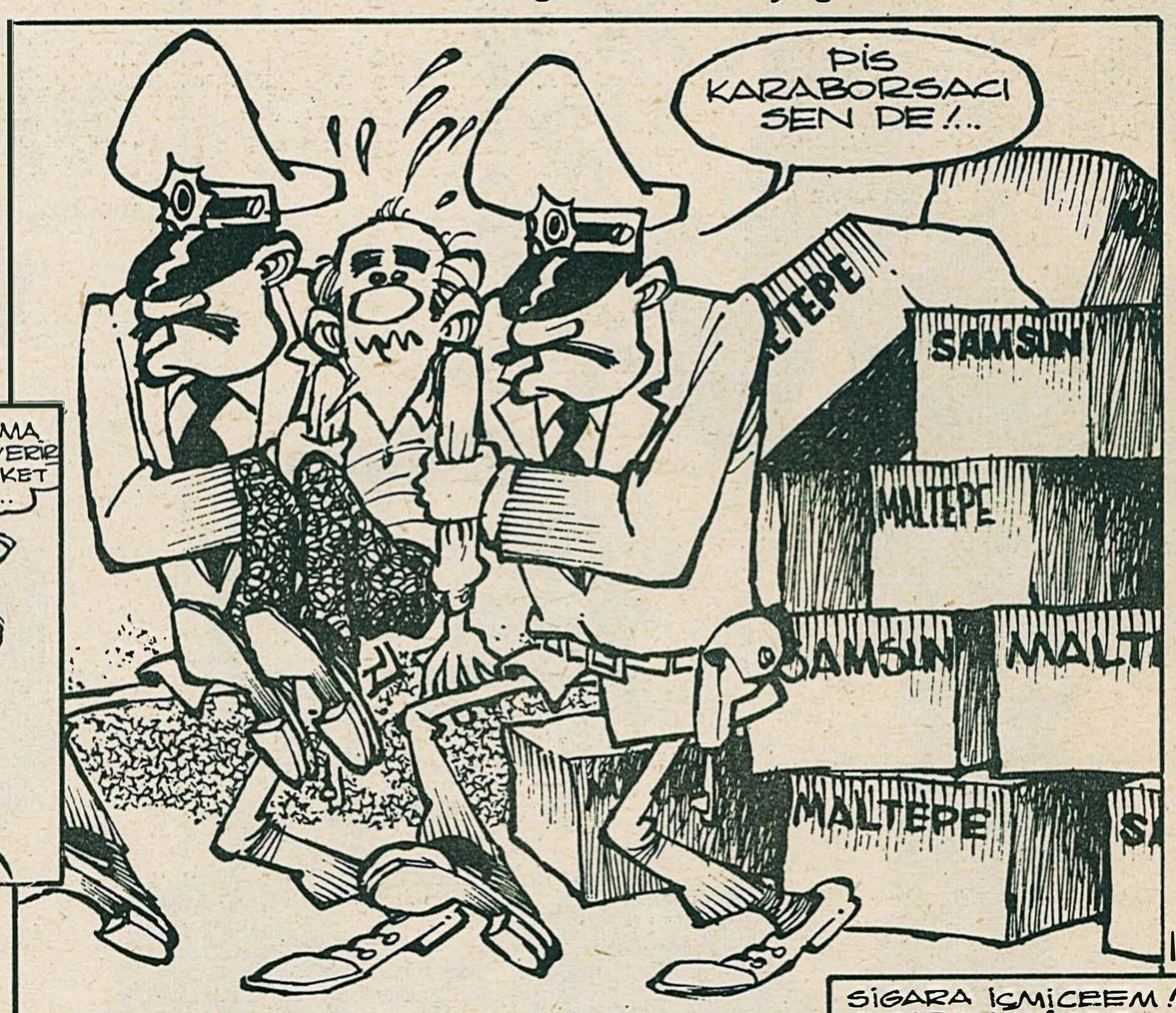

Aç gözün doysun:

Bankada birikmiş paranızla 100-200 kilo kadar sigara alın ve hepsini daima görebileceğiniz bir yere koyun. Her şeyin fazlası bıktırır insanı. Çünkü ne demişler "Sigaranın dumanı, yoktur yârin imanı".

O.T.L.A.K. sistemi:

Cebinizde paket olduğu sürece ve de alışkanlık nedeniyle, el hep cebe gider: Bir sigara yakarsınız. Onun için paket taşımayın, sizin yerinize taşıyanlardan otlayın.

İçecekseniz Samsun için:

Eğer ille de "İçecem" diyorsanız Samsun için. Siz yakarsınız o söner, siz yakarsınız o söner. Böylece tek sigarayla koca bir gün biter.

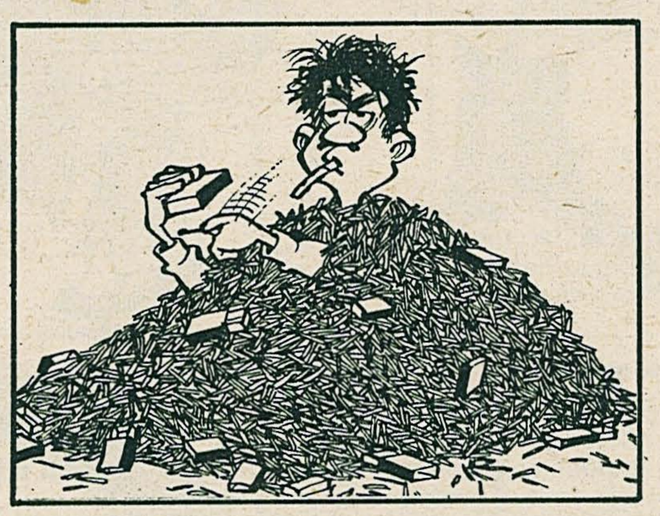

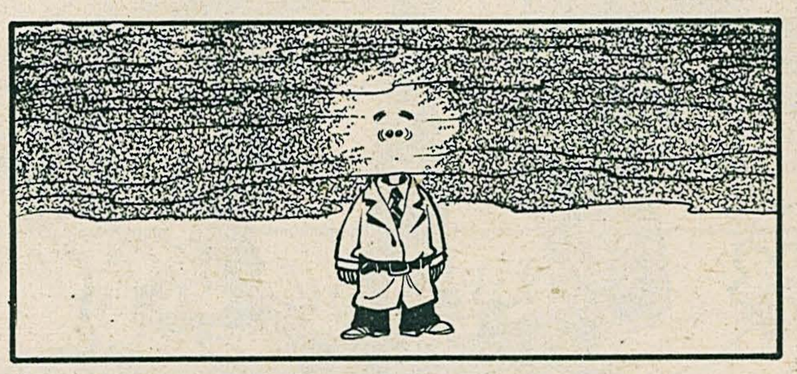

Aynasızın da...

Temiz hava, dumanlı gıda:

Kalabalık yerlerde fazla sigara dumanı olacağından sık sık temiz havaya çıkın. Gaz maskesi de faydalı olabilir.

Telkine gel:

İradenize sığınıp kendi kendinize sigara içmeyeceğinize dair telkin yapın. Fena usül değildir, Azrail de sevinir.

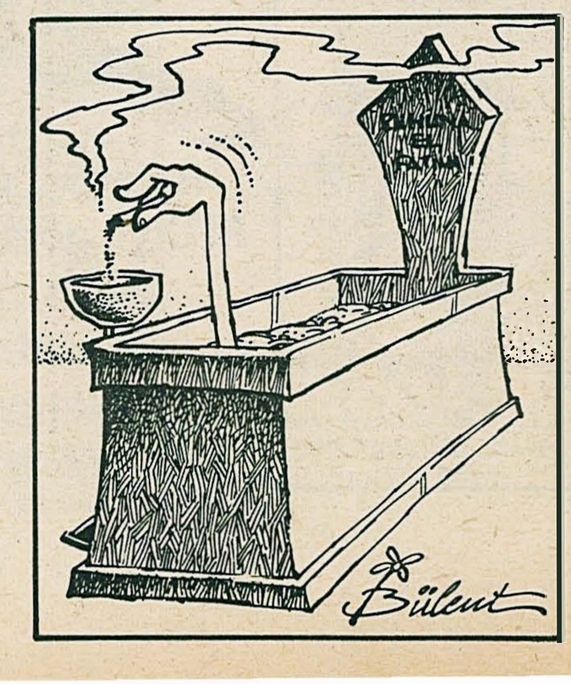

Mutlu son:

Bütün bu usül, sistem ve düzenlere rağmen sigarayı bırakmamışsanız, inanın en fazla 100 yıl yaşayabilirsiniz.. Aferin size, darısı başımıza...

sözcüklerin iç dünyası

MERDİVEN KUKLA POLİS KOALİSYON PERHİZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kimi "İslâmköylü Süleyman,, der ona. Kimi "Çoban Sülü", kimi "Muhteşem Süleyman" kimi "Süleyman-ı Gayrikanunî!" "Şen Çoban" diyenler de vardır, "Şen Kuzu" diyenler de... Hangisi dogru?... Aslında Süleyman Bey bir iki kez, sadece hükümet idare etmiştir. Ama hiç bir vakit futbol maçı idare etmemiştir... Gelgelelim bir futbol hakemi kadar, büyük kalabalıkların ağzından ve koro halinde iltifatlara uğramıştır. Süleyman Bey, bunlar karşısında Doğan Babacan'ı bile imrendiren, soğukkanlılığını muhafaza etmiş, sol açık oynayan Ecevit'ten başkasına kırmızı kartını göstermemiştir... Zira futboldaki sol açığa bile tahammülü yoktur...

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Muhteşem Sülü'nün hayat romanı

Aguuucuk... Bebeeecik... Sülüüücük...

1924 yılında bir sabah, iğdeler açarken, Isparta'nın İslam köy'ünde yer yerinden oynadı...

Sahiden de dişli bir bebek gelmişti dünyaya...Yavrunun, sadece iki ön dişi vardı: Ayrık ayrık!.. Bir de, oturdukları damın çatısına kadar boy salıp, orada gelişen balkabakları kadar kocaman, pırıl pırıl, haşmetli kafası!.. İkram olsun diye avuçlarına gül suyu serpileri misafir kadınlar hep bir ağızdan çığrışıyorlardı:

"Aman ne talihli çocuk olacak bu... Şu aralık aralık dişlere bak hile! Nirdeyse aralığından tavşan kaçacak. Şu koskoca aslankafasına bak hile!.. Sultan Süleyman kafası bu işte!..Ne de güleç yumurcak.. Maşallalı, tebarikallah...Hani benim kabakkafalı oğlum? Gülüşlere bak, bak teyzeleri. "Agaaa

Çarşaf

ÇOBAN SÜLÜ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EKSTRA

Çarşaf

5.4.3.2.1.0... Gidiyooor... Kadınlar yılı bitiyooor...

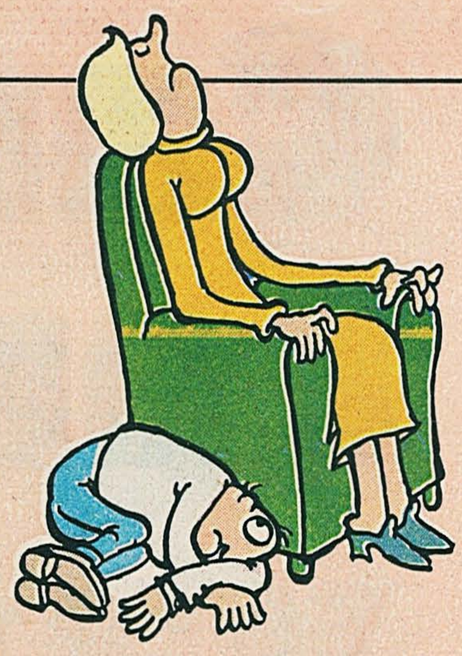

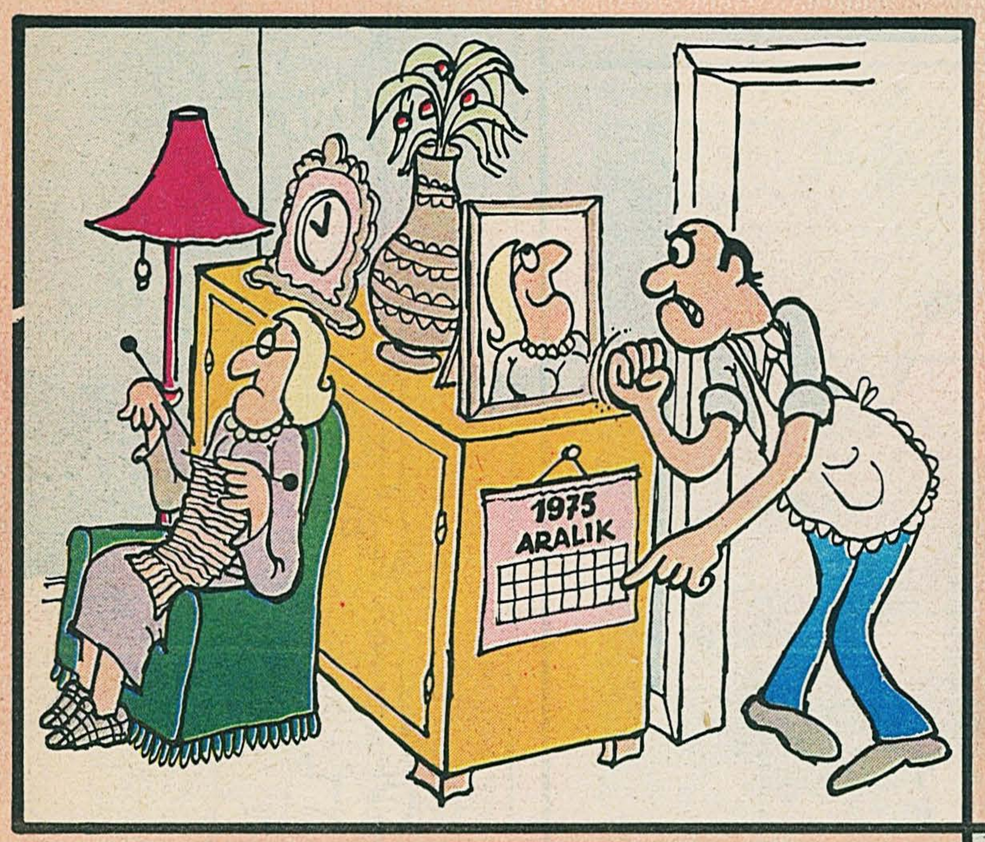

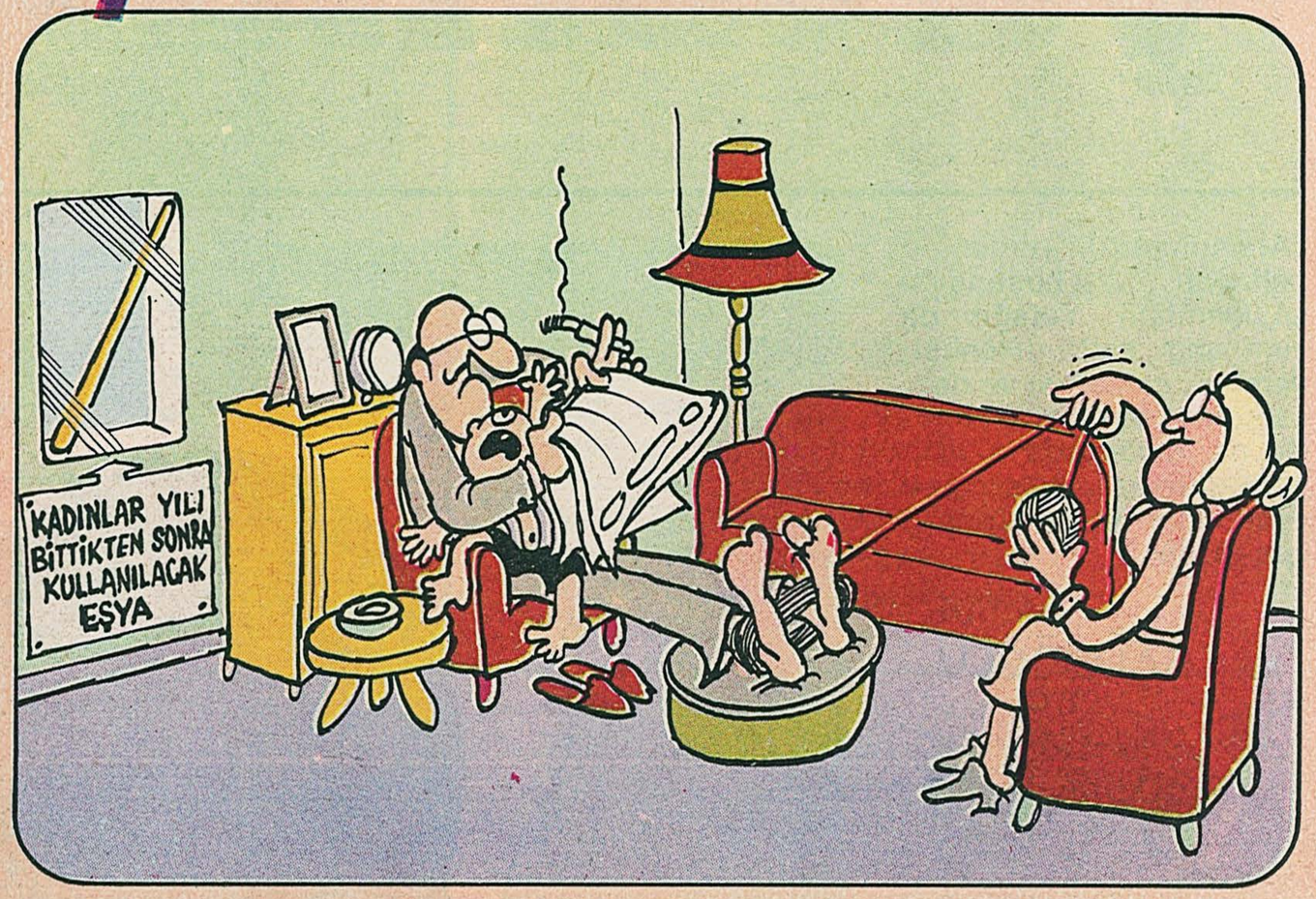

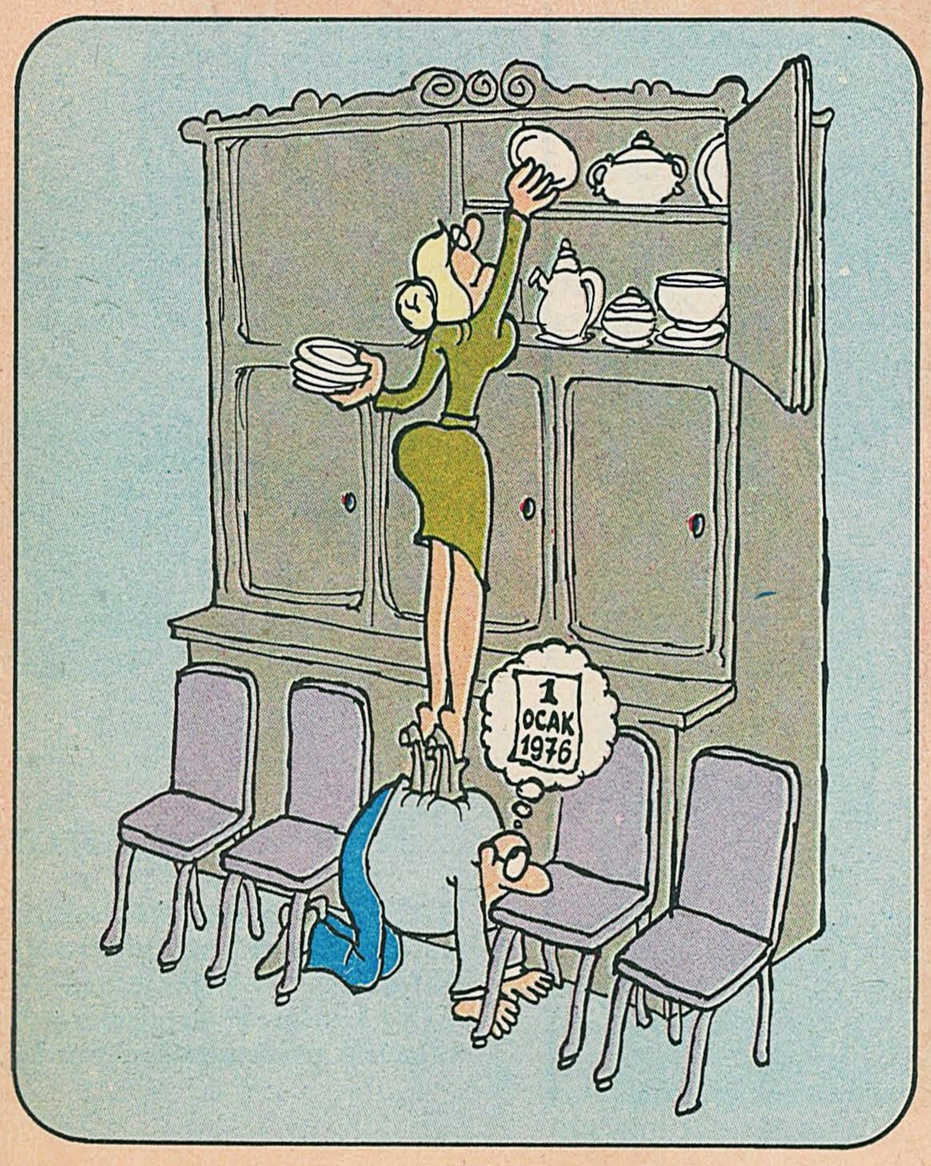

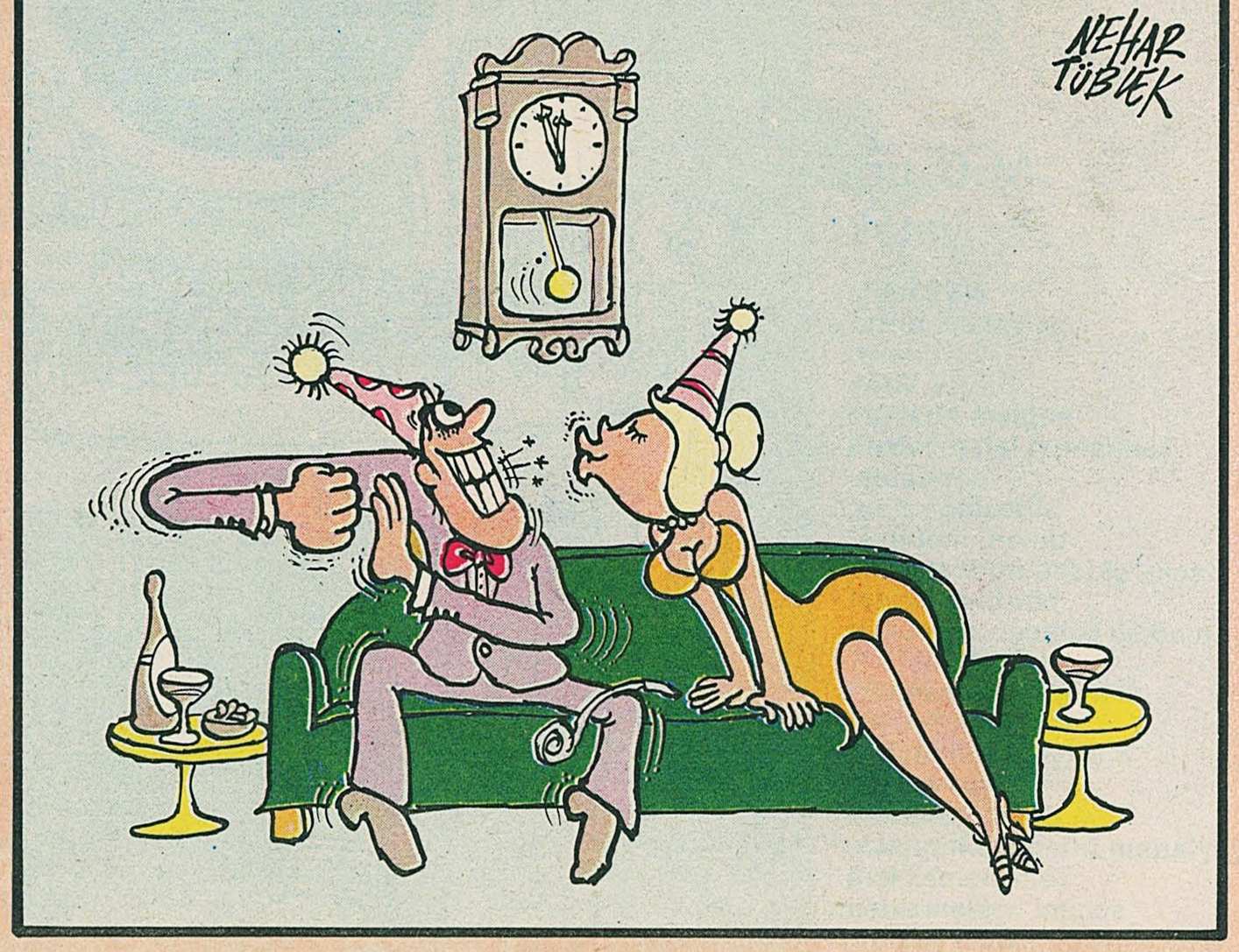

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarşaflı ve çarşafsız yataklar...

"Arslan, yattığı yerden belli olur.." lafı boşuna mı söylenmiştir. Yatağın da yumuşağı, serti, dikenlisi, nemlisi, çarşaflısı ve de çarşafsızı vardır.
Biz de, rüyamızda gördüğümüz tüm yatakları uyandıktan sonra sizler için çizdik.

Semih BALCIOĞLU

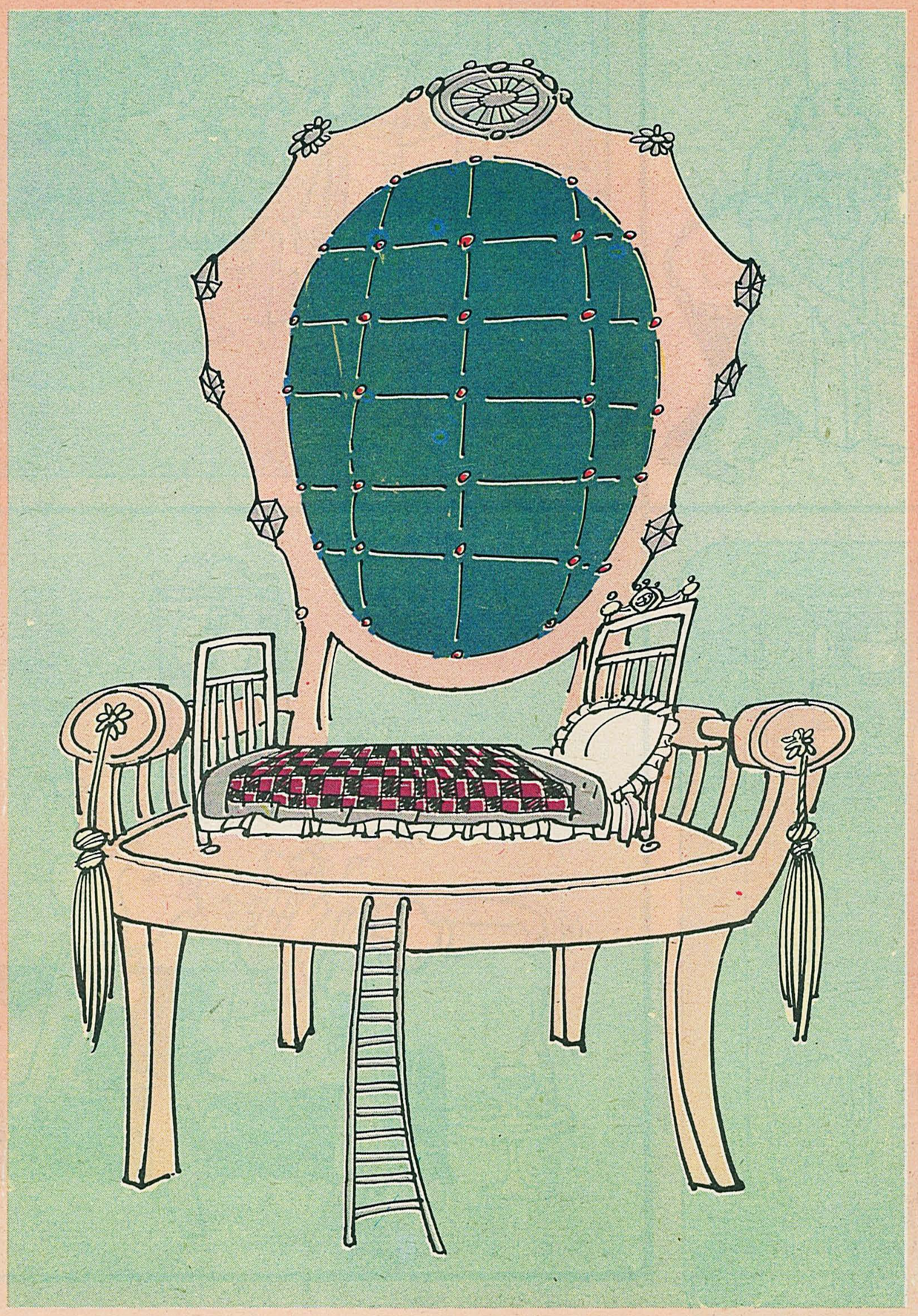

M.C. tipi yatak

NE satana ne yatana huzur verir. Artık sağlam tarafı da kalmamış; içi, dışı belli olmuştur. Şiltesine yalan, dolan, mobilya, baskı, şiddet, middet ve de hür fikre hiddet markalı kalitesiz pamuklar dolmuştur.. Sarındığı yorgandaki "Amerikan yüzü" bile iyice solmuştur. Bazı günler durup dururken yaylarının fırladığı olmuştur. Temizlemek için seçimi beklemekten başka hiç bir çaresi yoktur.

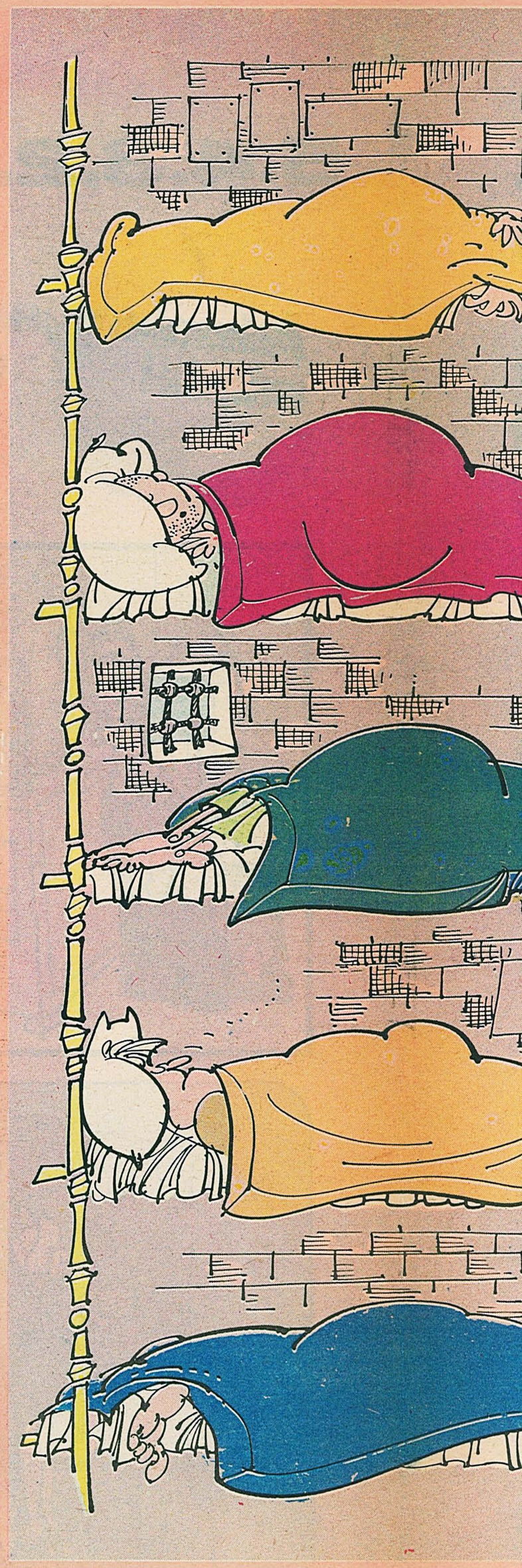

Merkezî uyutma sistemli ya

BAZIçevrelerin çok özlediği merkezi uyutma siste zaman önem kazanır. Bu yataklarda yatanlar uy Birgün gelir, yataklarına onları yatıranlar buyuru Kimi kişiler de kış gelince bu yataklarda uyuma işlerine gelmeyenleri yaz-kış bu yataklarda uyut

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

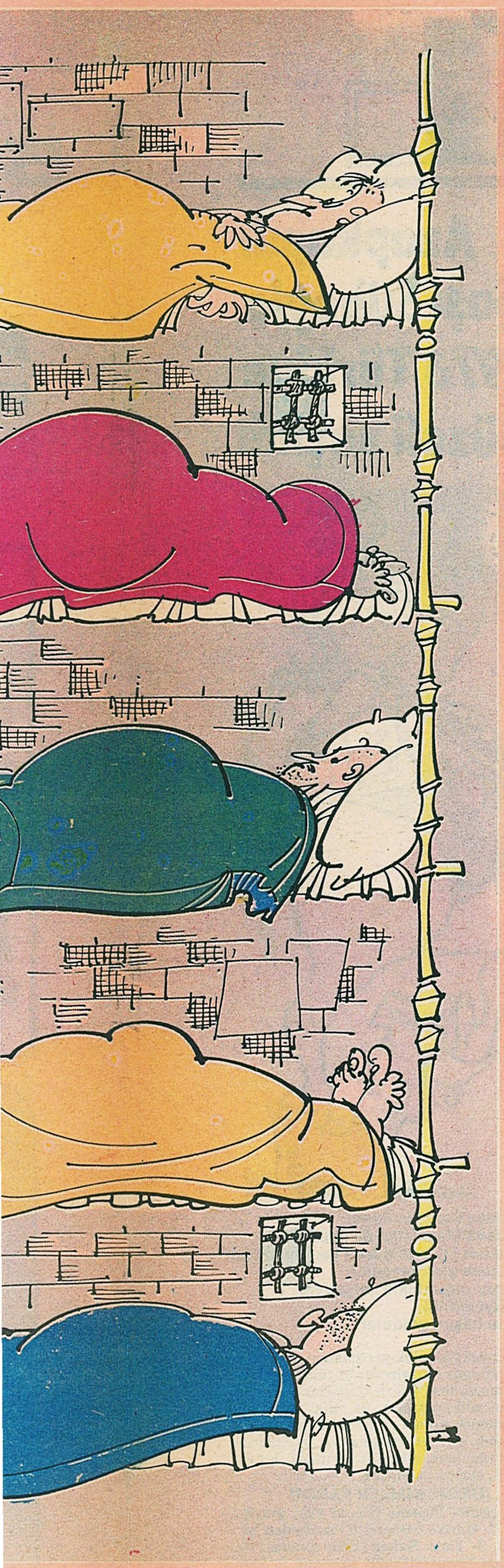

...tma sistemli yataklar

...liği merkezi uyutma sistemliyataklar zaman
...u yataklarda yatanlar uyudukça uyanırlar.
...onları yatıranlar buyururlar..
...ce bu yataklarda uyumaya, kimileri de
...z-kış bu yataklarda uyutmaya bayılırlar..

Huzur yatakları

TRAFİK keşmekeşi, kan davası, kıskançlık, pahalılık, Kıbrıs, M.C., Muhalefet, komando, üniversite olayları, Meclis turları, erken seçim, enflasyon, devalüasyon.. Bunların hiç birine bana mısın demeyen yataklardır. Ne evinizde, ne de yıllık izninizde oradaki rahatı bulamazsınız. Bir ömür özlemini çektiğiniz huzura sizi bu yataklar kavuşturacaktır.

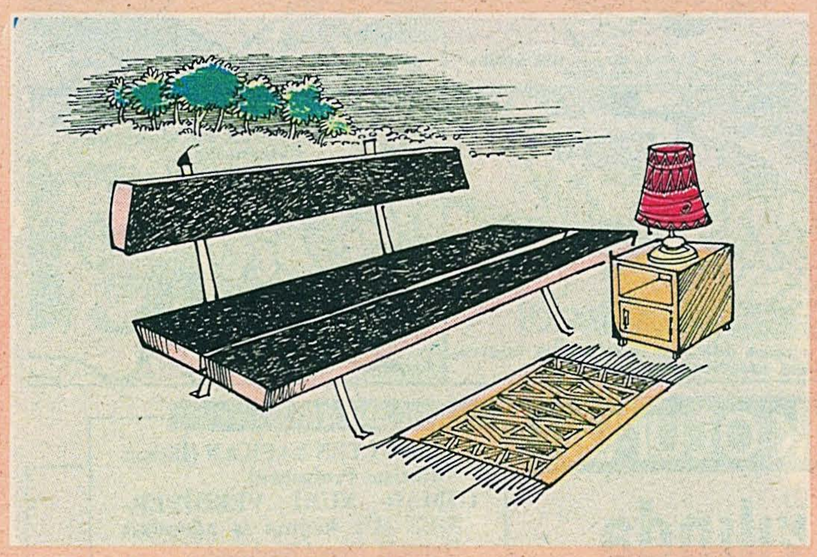

Park tipi yatak

BAZI kuruluşlar tarafından özel olarak garibanlar için yapılmış ve hepsi kapışılmıştır...Kışın park tipi yataklarda bol gazete gerekir. Yatanların en büyük özelliği pabuçlarını yastık, kar'ı da yorgan olarak kullanmalarıdır.

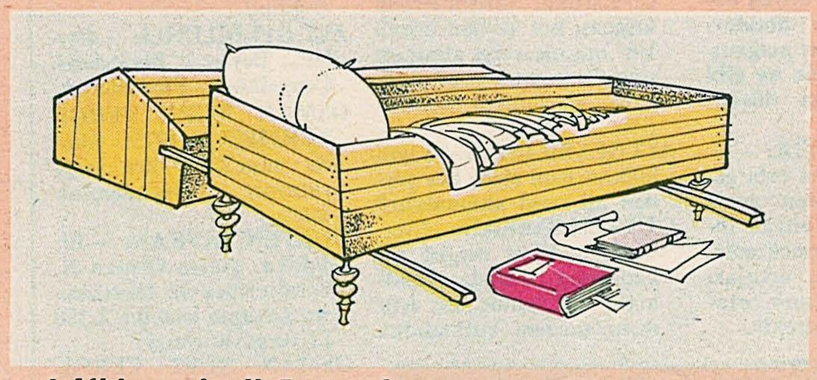

Yüksek öğrenim yatakları

GENELLİKLE toplantı, boykot, direniş ya da yürüyüş sonunda sahip olabileceğimiz yataktır. Bu bakımdan her mağazada bol miktarda görülür. Kimi ithal malı olduğunu söylerken, kimi de yerli sanayiin bir harikası olduğunda israr eder.
Sol yumruğunu kaldıranlara özel muamele yapılarak öncelik tanınmaktadır.

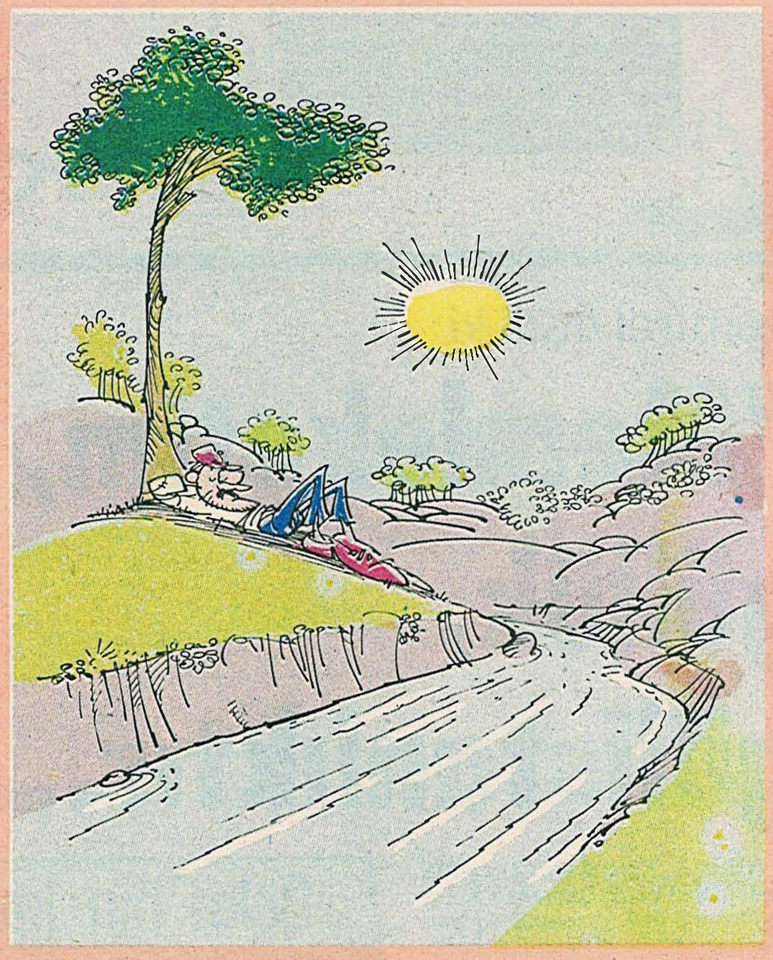

Yer yatakları

ÜLKEMİZDE büyük kentler dışında her yerde rahatlıkla bulunabilir... Köprü altı ve eski yıkıntılardakiler genellikle kışın kullanılır... Asma Köprünün bu olanağı sağlamaması bazı çevrelerce lânetlenmektedir...

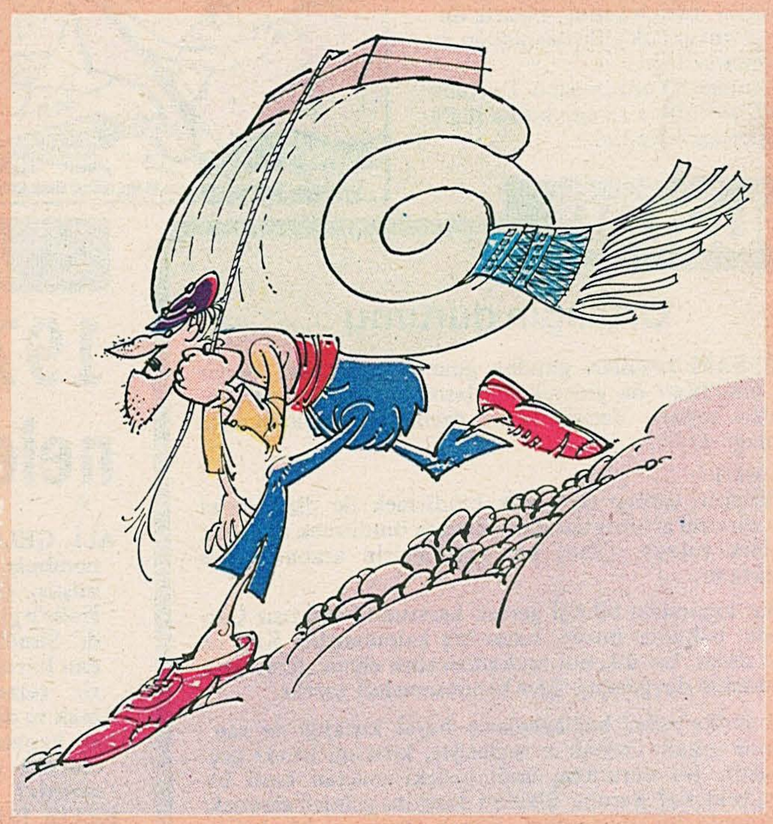

Göç yatakları

BÜYÜK kentlere giderken kişinin en önemli eşyasıdır. Yolculuk süresince dağ bayır demeden yardımını esirgemez. Yere serilince bütün gün bükülen, eğrilen gövdesi rahata kavuşur. Hele üstünde bir de uzun hava söyleyen yatıyorsa keyfine diyecek yoktur. En büyük özlemi, bir kent gecekondusuna postu sermektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ADRES: Turistik Eşya Caddesi
Tombalacı sok. No. 56 İstanbul
TELGRAF: Elete
Posta Kutusu: açılmaz
Telefon: meşgul

1 SAYFA
fiatı 1,5 T.L.

Zilliyet
Kalk Gazetesi

Abizüddün Yetiştirme Dersanesi
- Kayıtlarına başladı -
NOT: Her semte otobüs temin edilmiştir.

ÇARŞAMBA
24 ARALIK
1975

Demirel dedi ki:

"Memleketim, güllük, gülistanlıktır..."

ANKARA, KORHAN ÇOKATTI BİLDİRİYOR: Başbakan Süleyman Demirel dün gazetecilere yaptığı konuşmasında "Dışarıdan beslenen sapık ideoloji çığırtkanlarının karanlık amaçlar güttüklerine" değinmiş ve her zamanki gibi "Bu ülkede gomünistlere yer yoktur" dedikten sonra bir gazetecinin "Memleketin durumuna ilişkin bir sorusunu şöyle yanıltlamıştır:

"Memleketim herkesin de bildiği gibi güllük gülistanlıktır!.. Bu arada şunu da sözlerime eklemekte fayda mülâhaza ediyorum: Yurt başka, memleket başkadır... Yurt, bir ulus içinde yaşadığı sınığlağı belli topraktığ.. Memleket ise, yurdun türlü çeşitli bölgeleği, kentleğidiğ...

Benim memleketim İsparta'dır. İsparta'nın güllük gülistan olduğu da malümunuzduğ...

Sorunuz "Yurdumuzun Durumu Nasıl?" olsaydı, o zaman başka tüğlü çeşitli cevap veğiğdim...

Çekirdeksiz kuru üzüm fiyatları ucuzluyor...

(Istanbul) Sevinerek haber aldığımıza göre herşeye zam gelirken, çekirdeksiz kuru üzüm fiyatlarında kilo başına 4 lira kadar bir ucuzlama olacağı öğrenilmiştir.

Ticaret Odası ise bu ucuzlamanın iç piyasayı etkilemeyeceğini, dışarıya ihraç ettiğimiz çekirdeksiz kuru üzümün ucuzlayacağını açıklayarak sevincimizi kursağımızda koymuştur...

Bekri`nin kadehinden

DURUN

Ortalığın durumu

YAŞAM koşulları günden güne ağırlaşırken, beygir koşumları da giderek ağırlaşmaktadır. Bunda, koşumları yapan dericilerin ve özellikle gericilerin orta parmağı vardır.

Şöyle ki:

Beygirin üstüne fazla yük bindirmek ile dizginlerini salıp süratini artırdıktan sonra duvara bindirmek arasında bir fark yoktur. Olan, her zaman için arabadakilere olmaktadır.

Bu, hapimizin bildiği gerçek karşısında ve Mısır Çarşısında, baharat, huzur, rahat hiç kalmamıştır. Kim ne derse desin, bir ülkenin mukadderatını elinde tutanların sorumluluk duygusunu iyice benimsemeleri şarttır.

Amerika'ya bel bağlayanların hayal kırıklığı ve sağ bekimiz sakallı Osman'ın nezlesiyle, kırıklığı henüz geçmemiştir. Bu durumda, önümüzdeki maçtan nasıl bir sonuç bekleriz? Avrupa ülkeleri düzeyine gelmek elbetteki özlediğimiz bir durumdur. Fakat, önce iç işlerimizi çözümlemek zorundayız. İşsizlik, içimize işlemişken, içimizdeki bu yaraya niçin elbirliği ile gazlı bez sarmıyoruz?

Hâlâ iktidar, muhalefet çekişmeleri, hâlâ gençler arasında ideolojik çekişmeler.. Beyler, çekişe çekişe uzayacağımızı mı sanıyorsunuz? Aksine, gittikçe daralıyoruz. Daraldıkça da kapımızı aralıyoruz. Zaten cam açık; bir de kapıyı aralayınca, elbetteki aşırı cereyanlara kapılıyoruz!. Aşırı cereyanlar sağlığımız ve "Sol"luğumuz yönünden çok zararlıdır!..

Hem elektrik idaresi de bu aşırıcereyansarfını önlemek için ışıkları iyice kesip her yanı karanlıkta bırakmaya kararlıdır!..

Gerçi "Pilli Cephe"nin ortak bir şalter kullanma olasılığı vardır ama, şu sıralarda sağ ve sol kanatların ılımlı olmaları, hepimiz için zararlıdır...

Bakalım önümüzdeki günler ne gösterecek...

ABDİ KEPEKÇİ

Açık oturun

1976 yılında neler yapılmalı?

KATILANLAR:
Prof. GÜLTEN SAFKAN (İktisat -Miktisat Profesörü)
OSMAN NURİ VERGİVERMEZ (Üç kâğıtçı iş adamları Derneği Genel Başkanı)
REFİK İSTATİSTİK (Planlama Palavra Dairesi Eski Müdürü)
MAHMUT AYSONU (Ev İdaresi ve Kıt Kanaat Geçim Uzmanı)

YÖNETEN: Ali GELBİLİBİLİ

ALİ GELBİLİBİLİ:—Ekonomimiz, dar boğaza girmiştir. Oysa biliyoruz ki Haliç'e girse daha iyi ederdi. Şimdi, bu dar boğazdan kurtulmak, eriyen döviz rezervlerini dondurmak ve dış ticaret açığımızı kapatmak için ne gibi önleyici tedbirler düşünmeliyiz?

REFİK İSTATİSTİK: —Efendim, enflasyon orta gelir grubuna giren geniş halk kitlelerine büyük ölçüde zarar vermektedir. Buna göre fiyat artışları yerine bu orta sınıfı ortadan kaldırmak gerekir.

GÜLTEN SAFKAN: —Dar boğazlardan kurtulmamız için spekülatif amaçlarla yapılan girişimlerden, masuralardan, ibrişimlerden kısacası her şeyden oranlı bir oranda vergi alınması uygulamasına geçilmeli, yeni bir yöntem seçilmelidir...

ALİ GELBİLİBİLİ: —Sayın Safkan, yani sizce her şeyden mi vergi alınmalıdır?

GÜLTEN SAFKAN: —Evet. Yalnız, Allah vergisi bu kapsamın dışında tutulmalı, sinirlenmemek için de bir diazem yutmalıdır.

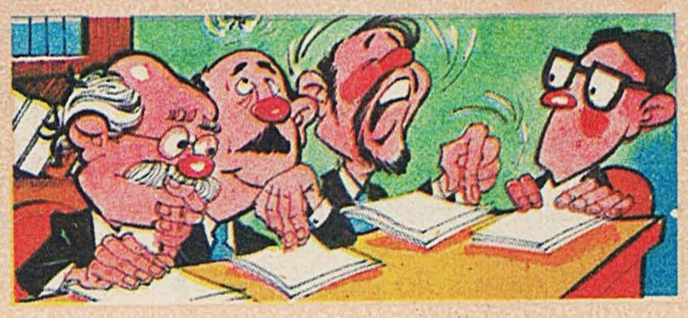

OSMAN NURİ VERGİVERMEZ: —Gülten Hanım, beni kastettiğinizi anlamayacak kadar hıyar değilim!..

ALİ GELBİLİBİLİ: —Beyler... Beyler... Beylerbeyi, Çengelköy!.. Rica ederim..

OSMAN NURİ VERGİVERMEZ: — 1975 yılında tam 2.350 lira vergi yatırmış bir iş adamına karşı...

GÜLTEN SAFKAN: —Bir dakika.. Sayın Osman N. Vergivermez üç fabrikasının kazancı için mi 2.350 TL vergi yatırmış?

OSMAN NURİ VERGİVERMEZ: — Hayır. Atelyemin ve bir imalâthanemin de vergisi var o paranın içinde!..

ALİ GELBİLİBİLİ: —Eveet Şimdi konumuzu toparlayalım. Demek ki, 1976 yılında ekonomimizin gelişebilmesi için vergi sisteminde reform yapıcaz vee.

Azapkapılı Şaşı Süheyla 1976 Türkiye Güzeli seçildi

Hüsniye Faraş'ın ikinci, Dürdane Mayasıl'ın da üçüncü oldukları Türkiye güzeli yarışmasında dereceye giremeyenler, sonucu olgunlukla karşılayıp jüri üyelerinin saçını başını yoldular!...

BU yılki güzellik yarışmamız dün gece yapılmış ve seyirciler büyük heyecana kapılmışlardır. "Oğlan Çocuklar" orkestrasının nefis parçaları ile eşlik ettiği ve sunucumuz Ahmet Antifriz'in durmadan soğukluk yaptığı yarışmamız, güzellerin geçidi ile hareketlenmiş sonunda kalan kalmış, elenen elenmiştir.

JÜRİDE KİMLER VARDI?

1- Hafize Pepeme (Geçen yılki güzelimiz), 2- Harika Semerci (Güzellerden bir güzel), 3- Tarık Bakan (Filim aktörü), 4- Melahat Masaj (Güzellik uzmanı), 5- Şevket Ölçüal (Tapu, Kadastroda memur), 6- İdi Amin (Meşhur)

GÜZELİMİZ NE DİYOR?

Kraliçelik tacını giydikten sonra neler hissettiğini sorduğumuz güzelimiz, güzel güzel şunları söylemiştir:

-"Doğrusu, birinci geleceğimi tahmin etmiyordum. Ama, annem rüyasında görmüş 'Gir kızım, ne kazuletler birinci geliyor. Şaşıysan, belin kütük gibiyse, bacakların da çarpıksa ne çıkar. Sendeki gibi güzel kulak kimde var?' dedi...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

her hafta bir müze

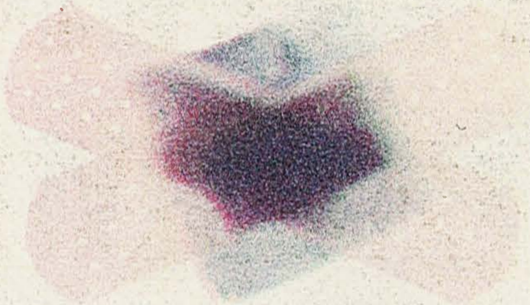

SAĞLIK MÜZESİ

çizen:Mahmut Karatoprak

BU İŞİN SAĞLIKLI OLMASI İÇİN SAĞLIK MÜZESİNDEN BAŞLA DEDİLER

GÖRÜNTÜLERE BAKMADAN GÖREV KUTSALDIR DİYEREK YOLA ÇIKTIM.

MİLLİ KOKU VE İHMAL EDİLMİŞ GERÇEKLERİMİZ ARASINDAN, MÜZEYİ GÜÇLÜKLE ARADIM... VE NİHAYET BULDUM, BULDUM...

SAĞLIK MÜZESİ

MERDİVENLERİ BÜYÜK BİR MERAKLA TIRMANDIM

BEYİNLERİ GÖRDÜM.

İŞÇİ BEYNİ

MEMUR BEYNİ

SAĞDAKİNİN YAZISI YOKTU, AMA BOYUNA BOSUNA BAKILIRSA O KM. DE BİR BAŞKAN BEYNİ OLMALIYDI....

MİDELER

GÖZLER

KAVGASI SÜRÜP GİDEN BOŞ VE DOLU MİDELER GÖRDÜM.

GÖRMEYEN, GÖREN, GÖRÜPTE GÖRMEZLİKTEN GELEN GÖZLER GÖRDÜM.

AYAKLAR GÖRDÜM. GİYİMLİ, GİYİMSİZ, GÜÇLÜ, GÜÇSÜZ, EN GÜÇLÜLER MİLYONLUK OLANLARDI...

ESKİ EKMEK

GELECEĞİN EKMEĞİ

EKMEĞE VARDI. MÜZELİK VE ÇOK ESKİ OLDUĞU, BÜYÜKLÜĞÜNDEN BELLİYDİ VE SALONDA MİDEYE EN UZAK YERE KONMUŞTU.

UCUZLUK VE REFAH BEKLİYEN BİRİNİDE BURAYA DİKMİŞLERDİ

KENTLİ VE KÖYLÜ CİĞERLERİNİ GÖRÜP, BÜYÜK ŞEHİRDE OTURDUĞUMA GENE ÜZÜLDÜM.

HÜCRE VE ÖRGÜLER GÖRDÜM.

SONRA OTURUP ÇİZDİM.

SONRA DA AŞAĞI SALONDAKİNİ DEDİLER

ELİNE SAĞLIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Namuslu hırsız hırsızın malını çalmaz...

Yaşlı hırsız bağırdı: "Ulan biz yutar mıyız?.. Kırk yılın hırsızına yol mu göstereceksin Cumhuriyet çocuğu..."

AZİZ NESİN Çarşaf için yeniden kaleme aldı

2 Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

BÜTÜN Türkiye cezaevlerinin en usta anlatıcısı, birinci koğuştaydı. Bu anlatıcı, el üstünde tutulurdu. Her koğuşun hükümlüleri, O'nu kendi koğuşlarına almak isterlerdi. Bunu, birinci koğuştakiler başarmışlardı. Çünkü birinci koğuşta yatanlar, anlatıcıya, gece için, adam başına onar kuruş ödemeye söz kesmişlerdi. Başka bir koğuşun adamları da adam başına onar kuruş veriyorlardı ama, en kalabalık koğuş birinci koğuş olduğundan, anlatıcı birinci koğuşu seçmişti. O'na, koğuşun güzel bir yerindeki ranzanın üst yatağını vermişlerdi. Burası öyle seçilmişti ki, anlatıcının burdan anlatacaklarını koğuştaki herkes rahatlıkla işitebilirdi.

Anlatıcı, ağzından bal akar dedikleri adamlardandı. Bir şey anlatırken, dinleyenleri ağzının içine baktırırdı. Öyle tatlı, öyle tatlı anlatırdı ki, herkes O'nu dinlemeye canı atardı. Cezaevlerinin bulunmaz eğlencesiydi.

Onlarca değil, yüzlerce romanı ezbere bilirdi. Eskiden okumuş olduğu bütün romanları ezbere anlatıyordu. Hem ne romanlar, hem ne anlatış! "Pardayyanlar" dizisini, "Şerlok Holmes" dizisini, "Üç Silâhşorlar"ı, "Monte Kristo"yu, "Ekmekçi Kadın"ı, "Demirhane Müdürü"nü, "Sefiller"i, her gece bölüm bölüm olmak üzere bir ciltlik romanı üç-dört gecede, kimileyin de bir haftada anlatırdı. O'nun anlattığı romanları eskiden okumuş olanlar bile, anlatıcıdan bikez daha dinlemek isterlerdi. Çünkü anlatıcı o romanları, yazarlarından çok daha iyi, yazılı olandan çok daha güzel anlatıyordu. Kimi romanları, ondan o denli çok dinlemişlerdi ki, anlatıcı kimi geceleri, eskiden birkaç kez anlattığı romanın herhangi bir yerinde bir değişiklik yapacak olursa, dinleyicileri hemen,

—Orasıöyle değil yahu, uyduruyorsun... diye anlatıcının yanlışını düzeltmeye kalkarlardı.

Oysa anlatıcı, zamanına, yerine, dinleyicilerinin beğenilerine göre, bu değiştirmeleri özellikle yapardı.

Anlatıcı, gecenin oldukça geç saatinde koğuşta herkes yatağına girdikten sonra, o da yatağına uzanır, yattığı yerden romanı anlatırdı. Her roman her gece anlatılamazdı. Kimi özel gecelerin anlatılacak ayrı romanları vardı. Örneğin Ramazangeceleri, Bayram, Kandil geceleri, Yılbaşı geceleri gibi ayrallığı olan gecelerde, o gecelere uygun düşecek romanlar anlatırdı... Zaman zaman da çok, ama çok müstehcen hikâyeler, romanlar anlattığı da olurdu.Başka tür romanları anlatırken, koğuştakilerden bir şey söyleyen, düşüncelerini belirtenler çıkardı ama, müstehcen roman ya da hikâye anlatırken yataktakilerden çıt bile çıkmaz, yalnız arasıra coşkulu solumalar duyulurdu. Herhangi bir romandan o gecenin bölümünü bitirince, koğuştakilerden daha anlatmasını, anlatmasını sürdürmesini isteyenler, ya da anlatılan bölümü eleştirenler, değerlendirenler olurdu. Oysa müstehcen bir roman bölümü anlattığında artık kimseden ses-soluk çıkmazdı; kimisiyorgun düşüp uykuya dalmış, kimisi de uyumuş olurdu, horultular duyulurdu. Bu yüzden anlatıcı müstehcen hikâyeler, romanlar anlatmasını yeğlerdi. Bunlardan kimisini de kendi başından geçmiş gibi uydururdu. Ama, bir de bu müstehcen romanları, hikâyeleri, en olmayacak biçimde coşkulu bir yerinde birden kesecek olursa, işte o zaman kıyamet kopardı. Anlatıcıyı dövmeye bile kalkışırlardı.

Anlatıcının tek eksikliği vardı; eroinci olduğu için, eroini çekip çekip de kafasını bulunca, anlatırken anlatırken uyuklamaya başlardı. Bu yüzden yanındaki ranzada, O'nu ikide bir sertçe dürtüp silkeleyerek uyandıracak güçlü ve uyanık birisinin yatması gerekiyordu. Anlatışında çok kez cümlesini, hattâ kelimesini bile bitirmeden hecenin yarısı ağzındayken uyuklar, dürtülüp uyandırılınca da, kimseye nerde kaldığını sormadan, tam nerde kaldıysa oradan, kaldığı kelimeden, heceden anlatmaya başlardı. Eroinci olduğu için parmakları arasından cıgarası hiç eksik olmaz, uyuklamaya başlayınca da yanan cıgarasıyla yorganını, döşeğini yakardı. Kaç kez koğuştakiler duman içinde boğulmak üzereyken uyanmışlardı. Yana yana parmakları duyarlığını yitirdiği için, anlatıcı cıgara ateşinin parmaklarını yaktığını bile duymazdı.

Bir insan belleğinde bu denli çok roman bulunmasına herkes şaşar şaşar kalırdı. Yerli yazarların da romanlarını bilirdi. "Çalıkuşu", "Sinekli Bakkal", "Dudaktan Kalbe" en çok anlatmasını istedikleri romanlardı. İyi bir aileden olduğu için, zamanında çok okumuşmuş. Öyle romanları, öyle biçimde anlatırdı ki, isterse dinleyenlerini hüngür hüngür ağlatır, isterse katıltarak güldürür, isterse de coşturup kudurturdu. O'nu dinleyenler, hiç bir yerli filmde bile bu denli çok ağlamadıklarını söylerlerdi. Yani, verdikleri onar kuruşu helâl ediyorlardı.

Üstelik, öyle ağız ve burun hünerleri vardı ki, burnuyla zurna, dudaklarıyle trampet çalar, yanaklarından davul sesi çıkarırdı. Keman sesi, klarnet sesi gibi sesler de çıkarırdı. Hem de bu sesleri, notaya uygun çıkardığını övünerek söylerdi. Geceleyin yataklarında dinleyenler, O'nun gerçekten klarnet, keman, davul çaldığını sanırlardı. Eliyle de ranzanın demirine bir anahtarı vurarak zil sesi çıkarırdı. Kısacası, tek başına bir orkestra işi görmekteydi. Bundan başka öyle değişik taklitler yapardı ki, Hüseyin Rahmi'nin bütün romanlarını, romandaki her kişinin ayrı ayrı taklitlerini çıkarıp onlar gibi konuşarak anlatırdı. Kimi geceler meddahlık yapar, karıto söyler, Karagöz konuştururdu. Bir de eski ünlü sabıkalıların serüvenlerini anlatırdı ki, dinleyenler şaşar şaşar kalırlardı. Örneğin ünlü kadın tavcısı Eyüplü Halit'in kadınları nasıl kandırıp kafese koyduğunu, daha bunun gibi ne usta dolandırıcıların akla durgunluk veren, ne soyguncuların dudak uçuklatan, ne kabadayıların kan donduran serüvenlerini, görmüş, yaşamış, onlarla birlikte yaşamışcasına anlatırdı.

Birinci koğuştakiler, O'na her gece için onar kuruş verirler, o da topladığı parayla eroinini çeker, yer içer, bey gibi yaşardı.

Anlatıcı, bütün cezaevlerinin en aranılan adamıyken, beyler koğuşundakilerle adembaba koğuşundakiler ondan hoşlanmazlardı. Beyler koğuşunun zenginleri, anlatıcıyı küçümser, onun anlattıklarını beğenmezlerdi. Adembaba koğuşundakilerse, onun anlattıklarını anlayacak durumda bile değillerdi.

İşin şaşılacak yanı, anlatıcı büyük bir coşkuyla anlattığı - hele o müstehcen roman ve hikâyeleri - ve dinleyenlerini coşturduğu, duygulandırdığı halde, kendisi anlattıklarından hiç mi hiç duygulanıp coşkulanmazdı. Bu yüzden ona "Artık işinin pezevengi olmuş!" derlerdi. Bu sözü, işinin çok büyük ustası, virtüyozu olmuş anlamına söylerlerdi. Nasıl, işinin ustası olmuş bir genelev kadını her yattığı erkekten coşkulanmıyorsa, anlatıcı da kendi işinin öyle bir büyük ustasıydı. Kaldı ki, eroine öyle yumuluyordu ki, artık coşkulanıp duygulanacağı bir şeyi de kalmamıştı.

Bir gün birinci koğuştakilerden birinin yatağının üzerinde bıraktığı beş yüz liralık, kaşla göz arasında yitti. Olacak şey değildi. Çünkü bu koğuşta yatanların çoğunluğu hırsızdı, hem de sabıkalı hırsızdı. Hırsızsa, yani hırsız denilebilecek bir hırsızsa, ölse bile, başka bir hırsız kardeşinin bir şeyini çalınazdı. Hırsızlıkta, hırsızdan hırsızlamak yoktu. Bu yüzden hırsızlar için en güvenilir yer, hırsızların topluca bulundukları yerdi. Nasıl olurdu da namuslu bir hırsız, başka bir hırsızın malını, parasını çalar! Olamaz! Dünyanın sonu mu geldi ne? Parası çalınan "Ulan, hırsızlığın da şerefini batırdınız, hırsızlığı iki paralık ettiniz; paraya değil, işte buna yanarım..." diye barbar bağırıyordu.

Kim yapar bunu? Koğuştaki hırsızlar, yapmaz. Yapsa yapsa bunu bir eroinci yapar. Koğuştaki tek eroinci de anlatıcıydı. Anlatıcı, kendisinden kuşkulanıldığını sezince,

— Arayın beni! Aramazsanız hepiniz namussuzsunuz! Arayacaksınız! diye kafa tutmaya, meydan okumaya başladı.

Bunca üstelemesi, ondan kuşkuyu daha da artırdı. O çalmamış olsa, böyle çırpınmaz, ille arayın diye tutturmazdı.

Anlatıcının yatağını, bavulunu didik didik aradılar... Bulamadılar. Bu kez anlatıcıyı anadan doğma soyup üstünü başını aradılar. Anlatıcı bu aramadan sonra büsbütün azdı, saldırdı. Ana-bacı da karıştırarak ağır sövgüler savurup bağırıp çağırmaya başladı. Hırsızların koğuşunda hiç böyle numaralar söker mi? Eski ustalardan ünlü bir yaşlı hırsız,

Parayı bu herif çalmadıysa, ben de bişey bilmiyorum... dedi.

Bu sözünün arkasından da anlatıcıya,

— Soyun ulan! diye bağırdı.

Anlatıcı, giysilerini, iç giyneklerini bir daha çıkardı. Anadan doğma kalınca o eski usta hırsız,

— Domal ulan! diye bağırdı.

Bu kez anlatıcı bozuldu. Domalmak istemediyse de zorladılar, domaldı. O usta hırsız, sanki eliyle koymuş gibi, anlatıcının kıçından, dürüm dürüm dürülerek oraya sokulmuş olan beş yüz liralığı çekip çıkardı.

Yaşlı hırsız,

— Ulan bize mi? Biz yutar mıyız... Kırk yılın hırsızına yol mu göstereceksin Cumhuriyet çocuğu! diye bağırdı.

Bir genç hırsız, yaşlı ustasına,

— Abicim, sen iyi ki polis olmamışsın da, hırsız olmuşsun... dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yaşar, ne yaşar ne yaşamaz

Bu olaydan sonra anlatıcıyı koğuştan sepetlemek istedilerse de, onun geceleri işe yaradığını, onun gibi anlatıcı bulamayacaklarını düşünüp seslerini çıkarmadılar... Nasıl olsa burnu sürtmüştü artık.

Ama, hiç de umdukları gibi olmadı. Eroinci, bu olaydan çok bozulmuştu, geceleri, hasta olduğu bahanesiyle anlatmıyordu artık. Böyle olunca ister istemez anlatıcıyı başka koğuşa yolladılar. Kendi isteğiyle koğuştan gitmeseydi, hırsızlık yaptığını başgardiyana söylemek zorunda kalacaklardı.

Anlatıcının gitmesiyle, birinci koğuşta bir kişilik boş yer kalmıştı.

DOĞRUSUNU YALNIZ DEFTER BİLİR

EĞRİ büğrü, yamuk yumuk, üstelik de ufak tefek bir adam olduğu için, hükümlülerin yarımporsiyon diye ad taktıkları gardiyan, düdüğünü ağzına aldı mı, şişinir de şişinirdi. Hele düdüğü hızlı öttürsün diye göğsünü öyle kabartır, babahindi gibi öyle kabarırdı ki, onu böyle görenler nerdeyse patlayacak sanırdı. Değil mi ki o, buradaki yüzlerce kişinin başında gardiyandı, değil mi ki bir düdük öttürerek onları bahçeye salar, koğuşa sokardı, öyleyse buradakilerin hepsinden üstündü. Üstünlük gösterisi olarak, kafasını hep sola eğik tutar, karşısındakine de eğik kafasını doğrultmadan aşağıdan doğru yan yan bakardı.

Yarımporsiyon, o gün nöbetçiydi. Düdüğünü öttüre öttüre bahçedeki hükümlü ve tutukluları tavuk kışkışlar gibi koğuşlarına sokmuştu. İçeri girenler, koğuş koridorlarında volta atıyorlardı. Ayaklardaki şıpıtıkların, takunyaların, ayakkabıların çıkardıkları uyumlu tıkırtı, yanan maltızların üstündeki yemek tencerelerinin kaynaması, çaydanlıklardaki suyun fokurdaması, maltızlarda yanan kömürlerin çıtırtıları, kaşık çatal sesleri, volta vuranların konuşmaları, bütün bunların hepsi birbirine karışarak cezaevinde kış akşamlarının alaca uğultusunu oluşturuyordu: Ilık, capacanlı, küskün ve alabildiğine ürkek, hemen susmaya hazır bir uğultu...

Yarımporsiyon, düdük sesiyle bu uğultuyu birden kesti. Düdüğünü her öttürüşünden sonra bağırıyordu:

— İçeriiii, içeri! Haydi koğuşlara, içeri!

Hükümlülerden biri,

— Yahu, n'oluyor gene bu Yarımporsiyon'a? diye söylendi.

Yanındaki,

— N'olacak, dedi, azdı gene... İyicene azdı.

— Ben sana bir şey söyleyeyim mi arkadaş, gardiyanların içinde bu Yarımporsiyon'dan belâlısı yok.

Yarımporsiyon'un cırlak sesi gittikçe yaklaşıyordu:

— İçeri dedik ya, içeri! Herkes kendi koğuşuna!

Bir hükümlü,

— Herhalde yeni tutuklular geliyor olmalı... dedi.

Arkadaşı,

— Öyle olacak... dedi.

Yarımporsiyon, iki solunum düdüğünü öttürüp arkasından bağırıyordu:

— Koridorlarda kimse kalmasın! Haydi koğuşlara.

Birinci koğuştan biri, yanındakine,

— Bizim koğuşta boş yer var mı? diye sordu.

Çalınan beş yüz lirası, anlatıcının bedeninden çıkarılan hükümlü,

— Var ya, dedi. Bir kişilik boş yer var...

— Hiç olmazsa, koğuşa iyi birisini verseler...

Yarımporsiyon, yanlarına gelmişti:

— Siz ne dikiliyorsunuz burada? Deminden beri koğuşlara diye bağırıyoruz ya...

Başefendi diye hem alay edip hem de onu pohpohlamak isteyen hükümlü,

— Gene ne var başefendi? diye sordu.

— Ne olacak, hiç... Sizin gibi mikroplar geliyor gene...

Hükümlü arkadaşına,

— Söyledim sana, dedi, yeni tutuklular geliyor.

— İyi birisini versen bizim koğuşa başefendi...

Yarımporsiyon, ağzındaki düdüğü çıkarmadan konuşuyor, her iki-üç söz arasında düdüğünü üflüyordu:

— Hadi hadi! İçeri dedik, içeri!..

Karantina koğuşu tıklım tıklım dolu olduğu için, o gün Adliye'de tutuklanıp akşamleyin cezaevine gönderilenleri doğrudan koğuşlara dağıtmak zorunda kalmışlardı. Birinci koğuştaki boş yere, kara kuru, ufarak teferek bir delikanlı geldi. Ürkek ürkek koğuşa adımını atan bu delikanlı, başını yerden kaldırmadan kapı ağzındadikilip duruyordu.

GELECEK HAFTA:

Birinci Koğuşun Zibidi Misafiri

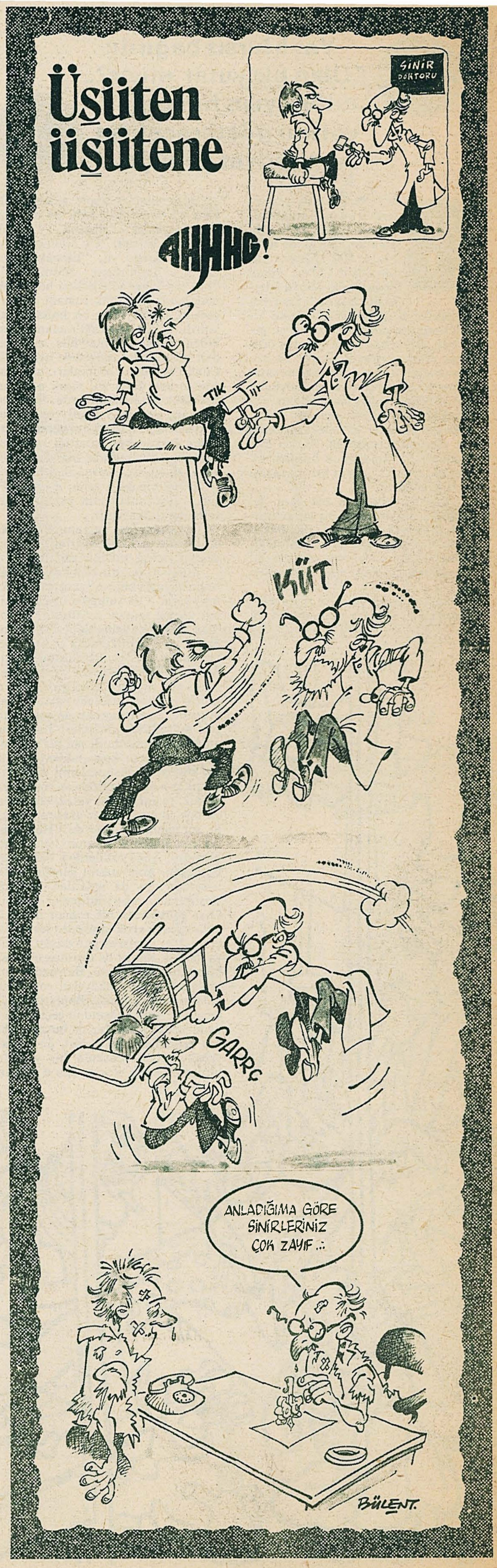

tipler

ÇETİN ALTAN

BİR GARİP ÂDEMDİ O

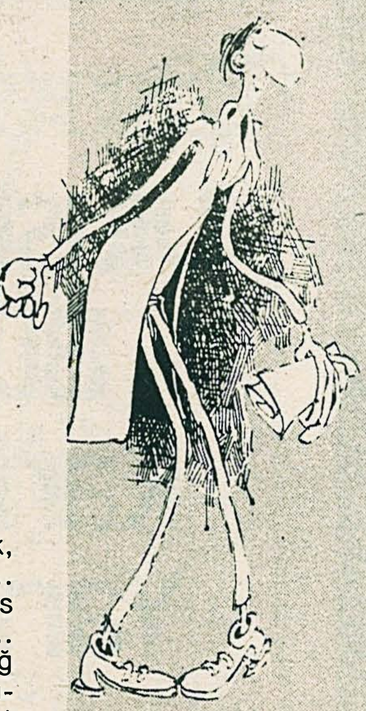

ÜTÜLÜ pantolununu, zayıf, ortadan uzunca boyu, yarısı yana yarısı arkaya taranmış düzenli saçlarıyla, külüstür tarafından 1932 Hollywood'unun jönlerini anımsatırdı.

Ayaktayken, daima sol eli pantolon cebindeydi. Sağ elinin orta ve işaret parmakları ucundaki sigaradan arada sırada bir nefes çeker ve sigarayı kıvrık dirseğiyle göğsünün düzeyinde tutardı.

Her konuya kibar bir ses ve bir iki sözcükle katılmak özenindeydi. O bir iki sözcükle, konuşulan konuyu fındık fıstık yercesine bir rahatlık ve genişlikle bildiğini işaretlemek isterdi.

Örneğin, jet uçaklarından söz açılmışsa:

- Boeinglerin karbüratörlerinde ses frekansı biraz yüksek galiba, derdi.

Yok, alaturka musikide ünlü bir udinin taksiminden konuşuluyorsa:

- Tizlerde mızrabı bana sert geliyor, derdi.

İki, üç sözcükte yansıyan bilgi göstergesinin ibresinde daima hafif bir tenkit ve az beğeni titrerdi.

Gözü yeni alınmış bir saate takılırsa, bir saatçı ustası güveniyle saati hemen eline alır, önüne arkasına şöyle bir baktıktan sonra, kıvrılan bir dudakla:

- Keratalar, derdi, rubi yerine artık çelik sokuşturuyorlar.

Halılara bakarken halı uzmanı, avizelere apliklere bakarken avize aplik uzmanı, duvarlara koltuklara bakarken dekoratördü.

Şöyle halıyı ayağıyla yoklar:

- Bünyan ama, ilmikleri biraz zayıf galiba, derdi.

Avizelerde, göbekteki ampulün mumunu yüksek, apliklerdekini eksik bulurdu.

Koltuklarla duvarların renk armonisi için de:

- Gri biraz koyu kaçmış, uçuk pembe yapsaydınız ya, derdi.

Özellikle radyo, televizyon ve televizyon antenciliğinde amatör bir mühendis olduğuna inanıyor gibiydi.

Gemilerdeki telsiz bölümünde kullanılan türden, elden düşme bir garip radyo almıştı. Radyonun ayar düğmeleri minüskül otomobil direksiyonlarına benziyordu. Su borularındaki vanaları açıp kapar gibi hepsiyle sabahtan akşama, sağa sola çevirerek, oynayıp duruyordu.

Ancak radyodan çıkan ses hep aynıydı:

- Cuv cuv cuv - ti tiii ti ti tiii - cuv cuv cuv - cıırrrrr.

Tornavidayla önden, yandan, arkadan yapılan müdahaleler sonuç vermiyordu.

Galiba, hata damdaki antendeydi.

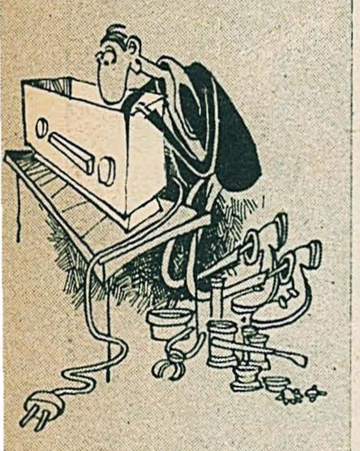

Dinlenme molasında iki kadeh rakı. Sonra hadi bakalım dama. Yönü düzeltilen anten... Gözden geçirilen kablolar, çıkarılan paslı kablo, eklenen yeni kablo...Ve tekrar inip radyonun başına geçiş.

- Cuv cuv cuv - ti tii ti ti ti - cuv cuv cuv - cırrrr...

Tamir için tornavida az geliyordu. Makinenin içinde kısa devre olmalıydı...

Çözülen vidalar, sökülen kapak ve yumak yumak tellere, lâmbalara şöyle bir bakış... Sonra bir kadeh rakı daha... Ve evdeki yün örülen uzun tığı alarak, tellerle lâmbaların arasına hücum...

Sonra tekrar anten için dama çıkış. Sonra tekrar aşağı iniş. Sonra tekrar çıkış...

UZUN çabalar sonucu gemi radyosu, sandık odasına kaldırılarak iskarta-ya çıkarıldı.

Ve yerine bir televizyon kondu.

Şöyle iyi televizyon, böyle iyi televizyon. Şöyle üstün televizyon, böyle üstün televizyon...

Ve sonra bir karar:

- İyi ayarlansa bütün dünyayı alır, bu televizyon.

Gelsin tornavidayla uzun tığ. İki kadeh rakı... Ve televizyonun açılan arka kapağı... Televizyon çalışırken başlayan ayar... Bir öne geçip bakmak, bir arkaya koşup kurcalamak... Kaymaya başlayan görüntüler, çarpılan görüntüler, cızırtılı bir kar yağdı bozulması...

Ve haydi dama, anten düzeltmeye...

ONU son gördüğümde aşçılıktan, aşçı dükkânı açmaktan konuşuyordu.

Sabahtan vermeye başlayacağım balık çorbasını, taa akşama dek. Öğleleri patates köftesi, sahanda yumurta, ıskara sucuk... Akşamları sosis, arnavutçiğeri, tereyağlı ançüvez, zeytin ezmesi, kanapeler...

Sonunda açtı da aşçı dükkânını... Hem mutfağa bakıyor, hem servis yapıyordu. Tek derdi balık çorbasını kaç porsiyonluk pişireceğini kestirememesiydi. Çok pişirince ertesi gün gitmiyor, az pişirince yetmiyordu...

Kırkıncı günün bitiminde otuz bin lira borç ve sille tokada kadar varan birkaç kavgayla kapandı dükkân.

O, her şeyi bilen kendine güvenli pozuyla:

- Bizde yemek zevki henüz gelişmemiş, diyordu. Akıl kârı değil aşçı dükkânı açmak. En iyisi evde bol bol cips yapıp, paket paket satmak maçlarda...

Üç çuval patates alındı eve... Çuvalların biri mutfakta, biri antrede duruyordu. Üçüncüsü de yer olmadığından salonun kıyısına konmuştu.

Bir yardımcı tutuldu. Ve elde bıçak, bir patates soyma savaşıdır başladı... Bütün ev, yatak odalarına kadar patates kabukları, patates çentikleri içindeydi... Mutfakta iki cips tenceresi, yanık yağ kokularıyla durmadan kaynıyordu... Kızaran patates yapraklarını şeffaf kâğıt torbalara koymak epey zaman alıyordu.

Bir yandan patatesleri soymak, bir yandan ince ince dilmek, bir yandan kızartmak, bir yandan paketlemek...

Bütün gün ve gece süren uzun uğraşılardan sonra, yüz elli paket hazırlandı... Bu paketler satılsın, imalâta ondan sonra devam edilecekti. Bir de hesap yapıldı...

Paketler yüz kuruş olacaktı, satıcıya yirmi beş kuruş bırakılacaktı. Yüz elli paketten yüz on iki buçuk lira gelecekti. Masraflar düştükten sonra yirmi lira kâr kalıyordu.

Yirmi lira kâr...

Bir komi, bir ayakkabı boyacısı çok daha fazla kazanıyordu günde...

Değmezdi..

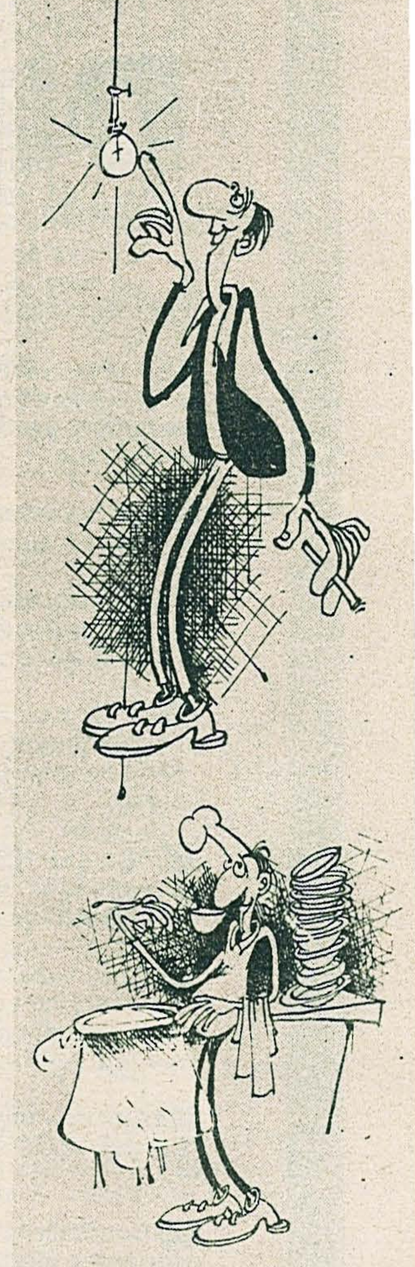

ANLATTIKLARINA göre cips ticaretinden de vazgeçtikten sonra Japon bahçesi yapmaya karar vermiş... Tahta tepsilerde Japon bahçeleri yetiştirip satacakmış...

Amerika'dan, İngiltere'den, Japonya'dan bir yığın kitap getirtmiş. Marangozlara tahta tepsiler ısmarlamış. Elenmiş toprak, iyi gül ve çam tohumları, hepsi hepsi hazırmış...

Ayrıca tepsi içindeki bahçelere küçük kayalar, çakıllar koyacak, tüm doğayı minik boyutlarda olduğu gibi yansıtacakmış...

Ancak bütün sorun bitkileri cüceleştirmekmiş.

Kitaplar gösteriyorlarmış bunun usullerini... Köklerin geliştikçe nasıl azar azar kesilip, cılızlaştırılacağını...

O, tepsilere toprakları doldurup, kayaları yerleştirerek dikilecek bitkilere bahçeleri hazırlamaya uğraşırken, bir arkadaşı gelmiş eve. Ortadaki kitaplardan birini alıp şöyle bir açmış ilk sayfalarını, üç beş dakika göz gezdirdikten sonra birden:

- Yahu sen okudun mu bunun ön sözünü, demiş...

- Ön sözün gereği yok, okumadım..

- Nasıl önemi yok yahu, deli misin. Bak ne diyor.

Bu kez birlikte okumuşlar önsözü. Şöyle diyormuş:

- Kuşaktan kuşağa miras bırakılacak zevkli bir çalışmadır bu. İyi bir Japon bahçesi ancak üç yüz yıl sonunda elde edilebilir çünkü...

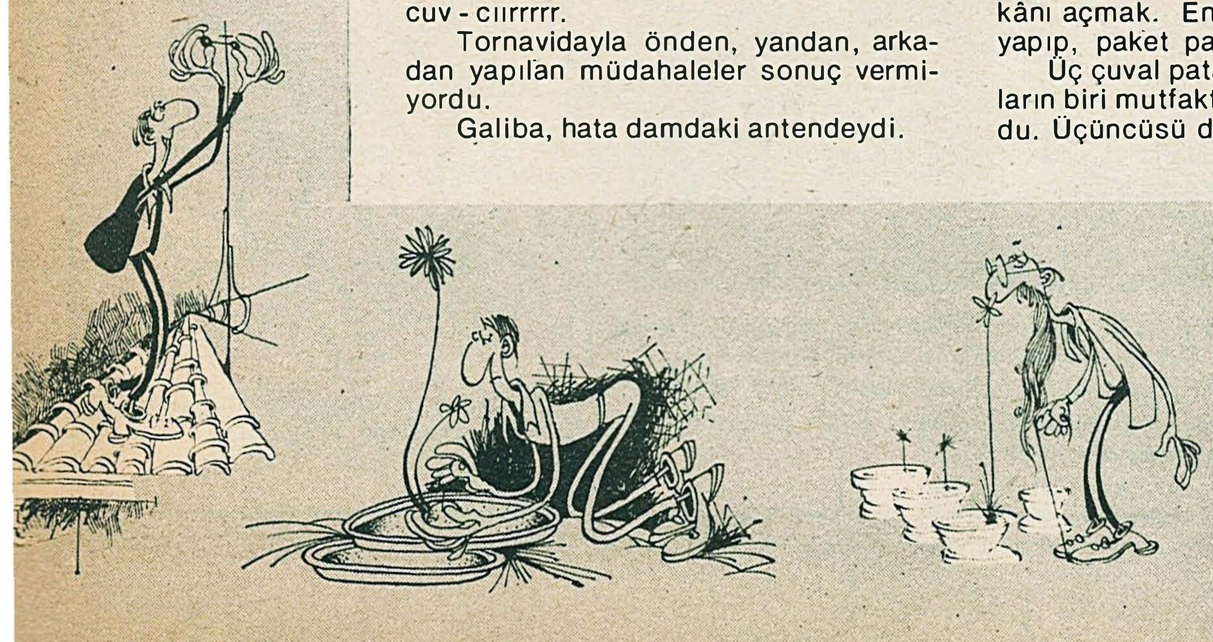

Çetin Altan 'okul anılarınızı' bekliyor

Renkli bir okul anınızı anlatın, 150 lira kazanın

ARKADAŞIMIZ ÇETİN ALTAN, her hafta kaleme alacağı "Tipler" dizisine bir okul anısı ve öğrencilik yıllarında tanımış olduğu bir "tip-öğretmen" ile başladı. Sizin de, öğrencilik yıllarına ait unutamadığınız anılar vardır mutlak. Lütfen bize yazınız; o günlere ait bir de fotoğrafınız varsa, ekleyiniz. Ekleyiniz ki, anlattığınız anıyı, o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşımıza resimletebilelim... Anılarını yazıp yollayan okurlarımız, isim adres, soyadı, okul numarası, varsa lakap; ayrıca hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lâkaplarıyla okullarının da adını yazmalıdırlar...

ÇETİN ALTAN'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar "Çarşaf"ta yayımlanacak ve yayımlanan her anının sahibine 150 TL. TELİF HAKKI ÖDENECEKTİR.

ADRES: ÇETİN ALTAN - "Çarşaf Dergisi Öğrenci Anıları" Cağaloğlu Mollafenari Sokak No: 30 - 32 İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - kitap.sadievrenay.com

Çarşaf 1976
Uluslararası Büyük Karikatür Yarışması

DERGİNİZ "Çarşaf", yayın hayatına atıldığı bu ilk sayısıyla birlikte, uluslararası nitelikte bir karikatür yarışması düzenlemektedir. Bu yarışma, Türk ve yabancı uyruklu sanatçılara aynı şartlarla açıktır.

Türkiye'de isim yapmış yabancı sanatçılar, yarışmaya ayrıca mektupla ve davet suretiyle çağrılacaklardır.

Konu, serbesttir; her sanatçı en az üç, en çok beş eserle yarışmaya katılabilir. Ancak yakışıksız eserler, yarışmaya sokulmaz ve yayımlanmaz.

Karikatürlerin boyutları 35 Sm x 50 Sm'den büyük olamaz.

Bu karikatürlerin, daha önce hiç bir yerde yayımlanmamış olması şarttır. Ancak, her türlü teknik kullanılabilir.

Ödül kazanan eserler, yarışma sonunda düzenlenecek uluslararası nitelikteki "Çarşaf 1976" sergisinin açılış günü halka da sunulacaktır.

"Çarşaf 1976" sergisinin açılışı Istanbul'da yapılacak ve sergi daha sonra, Ankara, İzmir ve Adana'da tekrarlanacaktır.

Ödül kazanan sanatçılardan Türkiye ve Istanbul dışında oturanların taşıt biletleri sağlanacak, kendileri dergimiz tarafından Istanbul'da misafir edileceklerdir.

Ancak isteyen sanatçı, yarışma dışı olarak "Çarşaf 1976" sergisine eser gönderebilecektir.

Son eser kabul tarihi 1 nisan 1976'dır. Bu eserlerden derlenecek sergi 1 mayıs 1976 günü açılacak ve dereceler aynı gün açılış töreninden sonra ilân edilecektir.

ÖDÜLLER:

Birinciye: **15.000 LİRA** VE
"ALTIN ÇARŞAF" HEYKELİ

İkinciye: **10.000 LİRA** VE
"GÜMÜŞ ÇARŞAF" HEYKELİ

Üçüncüye: **5.000 LİRA** VE
"BRONZ ÇARŞAF" HEYKELİ

Ayrıca 15 sanatçıya
1.000'er liralık MANSİYON

O LİDER SENİN, BU LİDER BENİM

Derginiz ÇARŞAF, ülkenin içinde bulunduğu durumu liderlerle görüşmeye devam ediyor. Yepyeni bir anlayışla ve "Çizgi-Röportaj" türünde sunmakta olduğumuz dizinin ilk konuğu Sayın Alpaslan Türkeş'ti. Bu sayıda ikinci konuğumuz Sayın Bülent Ecevit...

2

Semih BALCIOĞLU konuştu ve çizdi

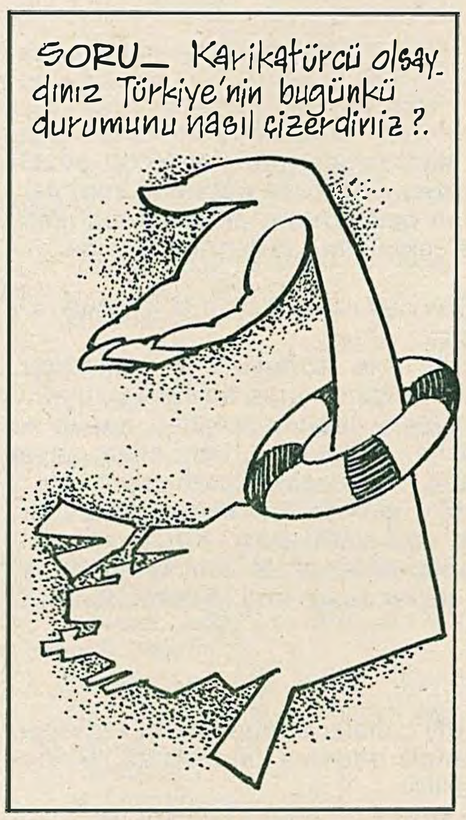

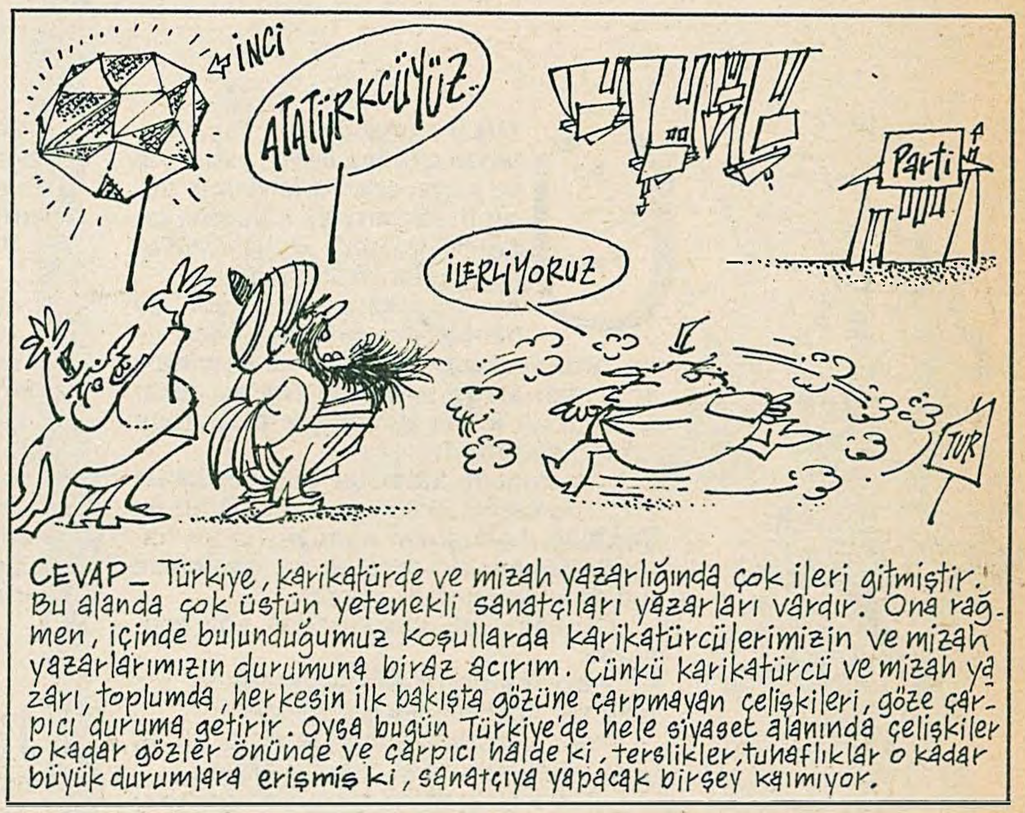

CEVAP_ Türkiye, karikatürde ve mizah yazarlığında çok ileri gitmiştir. Bu alanda çok üstün yetenekli sanatçıları yazarları vardır. Ona rağmen, içinde bulunduğumuz koşullarda karikatürcülerimizin ve mizah yazarlarımızın durumuna biraz acırım. Çünkü karikatürcü ve mizah yazarı, toplumda, herkesin ilk bakışta gözüne çarpmayan çelişkileri, göze çarpıcı duruma getirir. Oysa bugün Türkiye'de hele siyaset alanında çelişkiler o kadar gözler önünde ve çarpıcı halde ki, terslikler, tuhaflıklar o kadar büyük durumlara erişmiş ki, sanatçıya yapacak birşey kalmıyor.

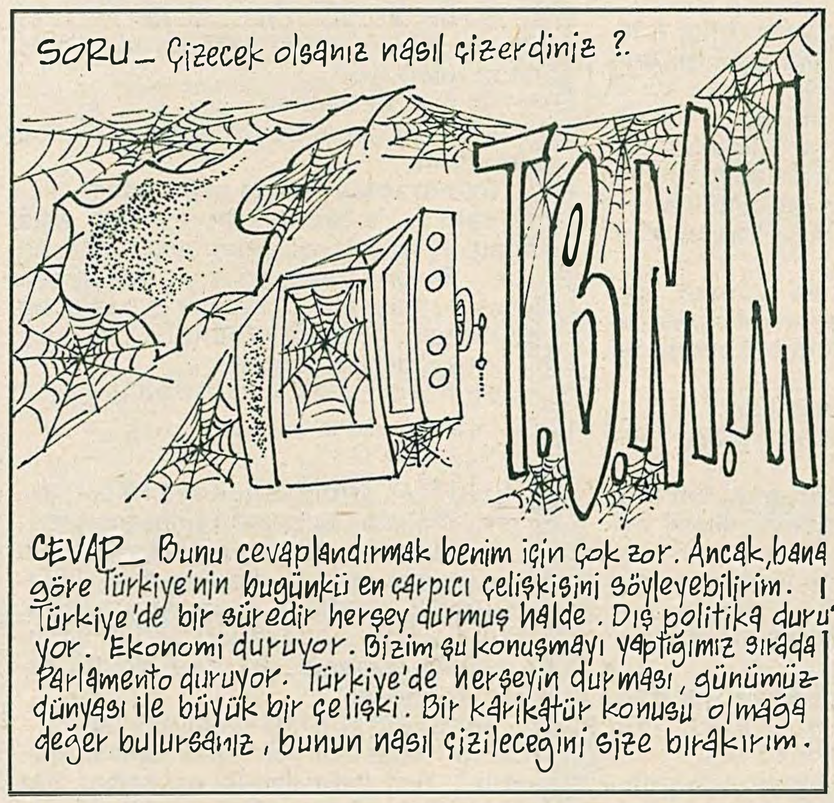

CEVAP_ Bunu cevaplandırmak benim için çok zor. Ancak, bana göre Türkiye'nin bugünkü en çarpıcı çelişkisini söyleyebilirim. Türkiye'de bir süredir herşey durmuş halde. Dış politika duruyor. Ekonomi duruyor. Bizim şu konuşmayı yaptığımız sırada Parlamento duruyor. Türkiye'de herşeyin durması, günümüz dünyası ile büyük bir çelişki. Bir karikatür konusu olmağa değer bulursanız, bunun nasıl çizileceğini size bırakırım.

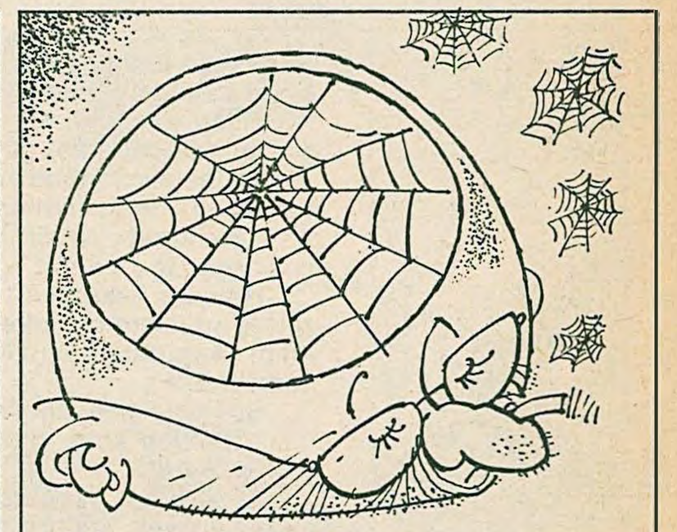

SORU_ Örümcek ağları nasıl olur ?.
CEVAP_ Evet, çok güzel buldunuz. Bazı kafalardaki örümcek ağları sökülmeden, memleket işlerinin takılıp kaldığı o örümcek ağları da kolay kolay sökülemiyecek. Durun, Türkiye'de herşeyin duruşunu karikatür yöntemiyle en iyi anlatacak simgeyi galiba buldum. şöyle:

... Bildiğiniz gibi, uzun süredir Meclis Başkanı seçilemiyor ve Meclis duruyor. Bu arada, Millet Meclisi toplantı salonunun saati de duruyor. "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" yazısının yanında bir duvar saati vardır. işte o saatin akrebi ile yelkovanı sökülmüş. Evet, Türkiye'de herşey durmuş. Türkiye'de sanki zaman durmuş.

SORU_ Öğrencilik yıllarında gençlik olaylarına katıldınız mı ?.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Türkiye'de sanki zaman durmuş...

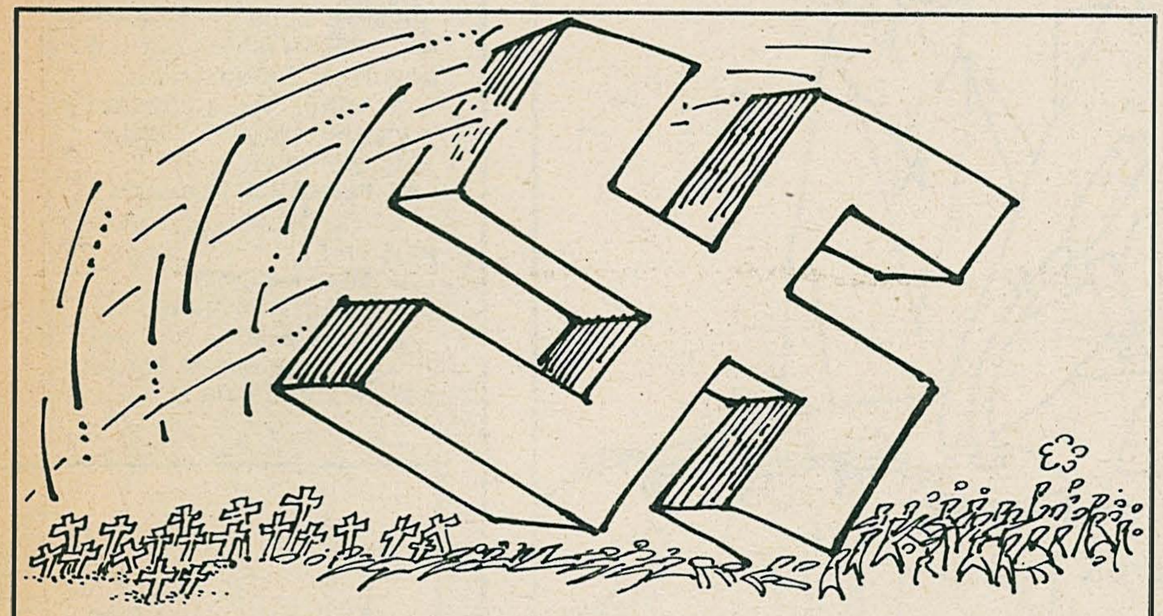

CEVAP— Benim öğrencilik yıllarım daha çok ikinci Dünya Savaşı yıllarına rastlıyordu. O yıllarda Türkiye'de tek partili rejim vardı ve bütün dikkatler, iç sorunlardan çok, ivedi dış tehlikeler üzerine toplanırdı. Bu nedenlerle de pek gençlik olayları, öğrenci olayları olmazdı.

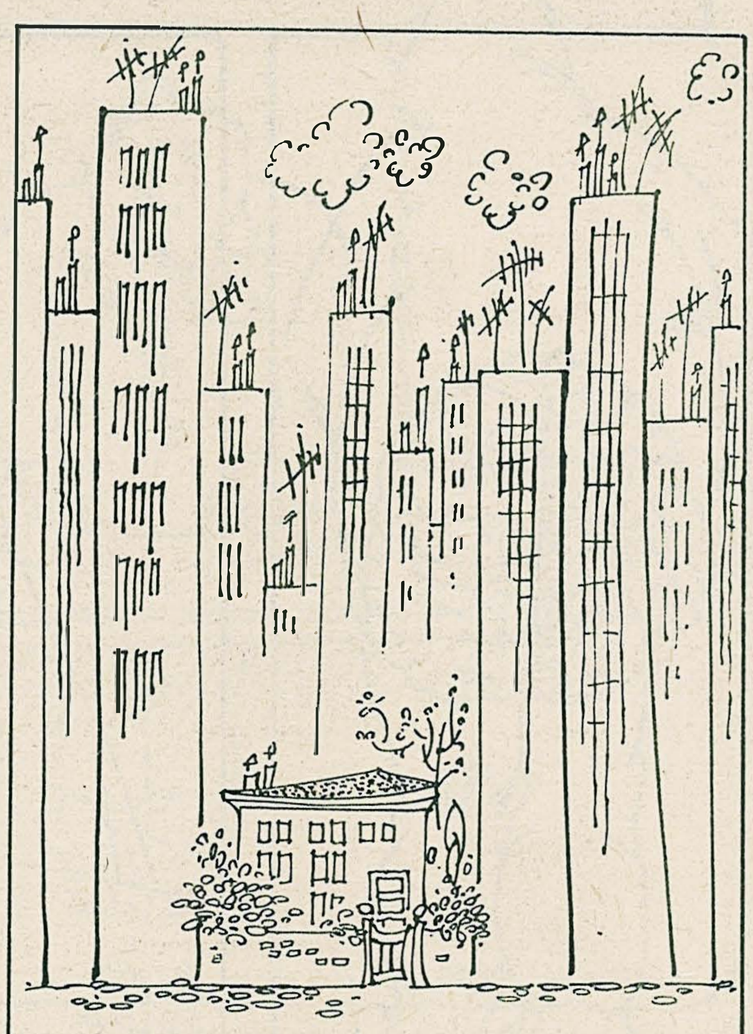

CEVAP— Evimizdeki kedi sayısı, çevremizdeki kedilerin toplumsal koşullarına göre değişir. Bundan üç buçuk yıl önceye kadar Bahçelievler semtinde otururduk. Adı "Bahçelievler" olmakla birlikte o semtte "Bahçeli ev" pek azalmıştı...

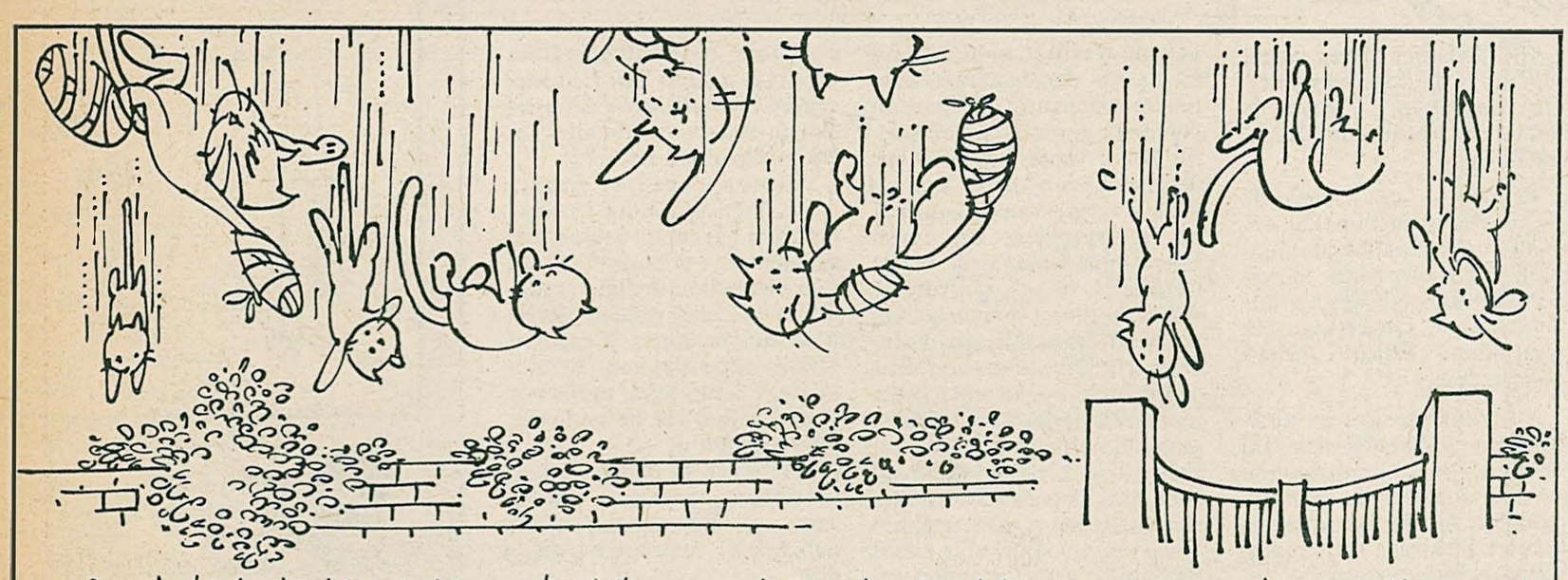

... Son kalanlardan biri de bizim oturduğumuz evdi. Şimdi o da yıkıldı, yerine bir apartman yapıldı. Biz evin alt katında otururduk. Üst katta da kayınvaldemle rahmetli kayınpederim otururlardı. Hem onlar, hem de eşim, yufka yürekli insanlar olarak, o semtte bir kedi sorunuyla karşı karşıya kaldılar. Çevremizi doldurân apartmanlarda kedilere bakmak zor olduğu için, dairelerinde kedi bulundıranlardan çoğu, kedilerinin yeni doğan yavrularını genellikle sokağa bırakırlardı. Eşimle kayınvaldem ve kayınpederim de bunlar arasından hasta olanları, kör veya topal olanları dayanamayıp eve alırlardı. Ayrıca "Nasıl olsa bakarlar," diye

... bizim evin bahçesine yeni doğmuş yavrularında bırakıldığı çok olmuştur. Bizim evde kedi sayısının kedilerle ilgili toplumsal koşullara göre değiştiğini o bakımdan söyledim. Üç buçuk yıldır bizler de apartman da oturduğumuz için artık kedi nüfusumuz artmıyor, hatta azalıyor. Fırsat bulup kendi kedilerimiz bakımından yeni bir düzen kuramadık.

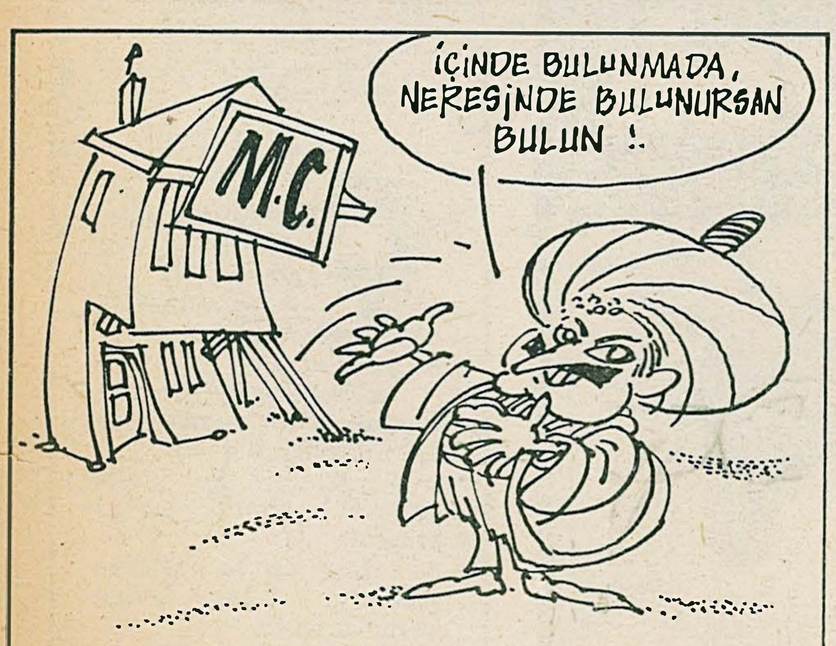

SORU— Bir Nasreddin Hoca fıkrasını günümüze uygular mısınız?.

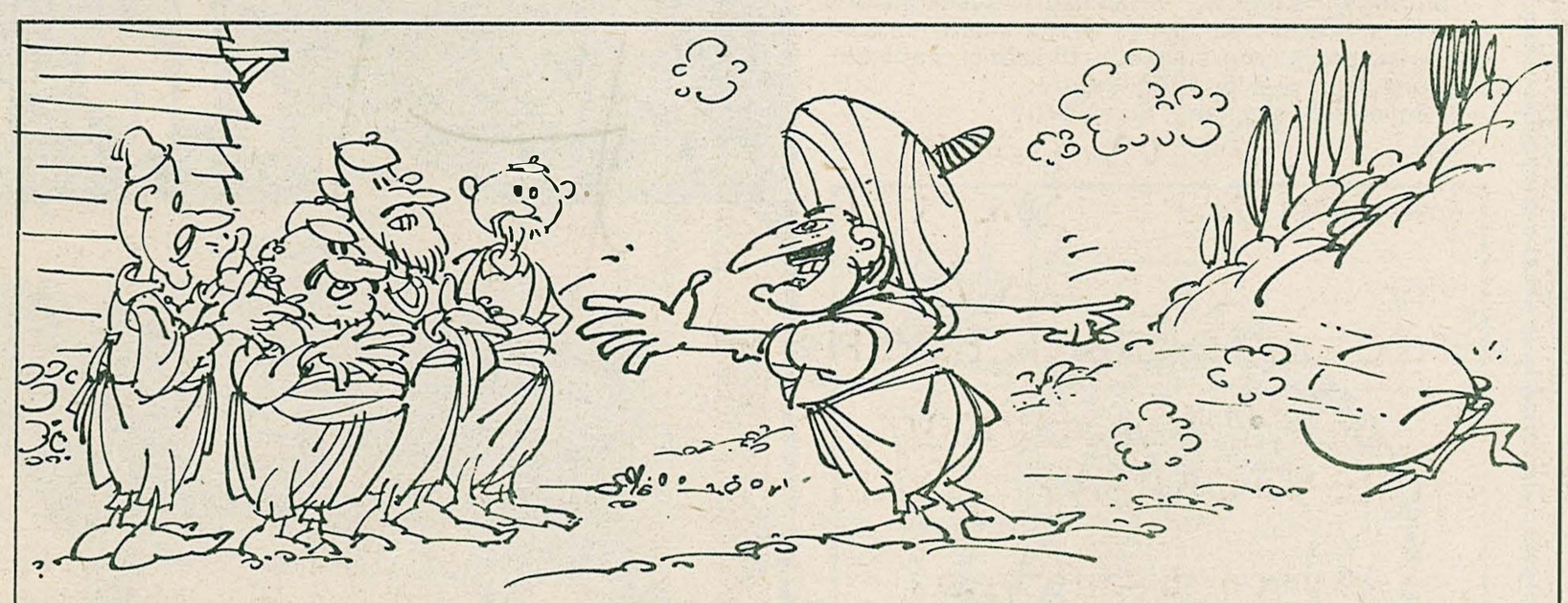

CEVAP— Son seçim kampanyası sırasında anlattığım bir Nasreddin Hoca fıkrasını anlatayım. Hükümetten bize "Hırsızlık yapan olduysa yakalarına yapışsaydınız, yapışmadığınıza göre suçlu sizsiniz," diyenler oluyordu. Fıkra şu: Bir gece Hocanın evini soymuşlar. Konu komşu Hocayı suçlamaya başlamışlar:— Kabahat sende insan pencerelerine kepenk koyar, evinin kapısına daha iyi bir kilit takar, diye. Hoca da bunları dinledikten sonra: — Haklısınız komşular, diyelim ki ben kabahatliyim, ama evi soyan hırsızın hiç mi suçu yok?.. demiş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

serbest kürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

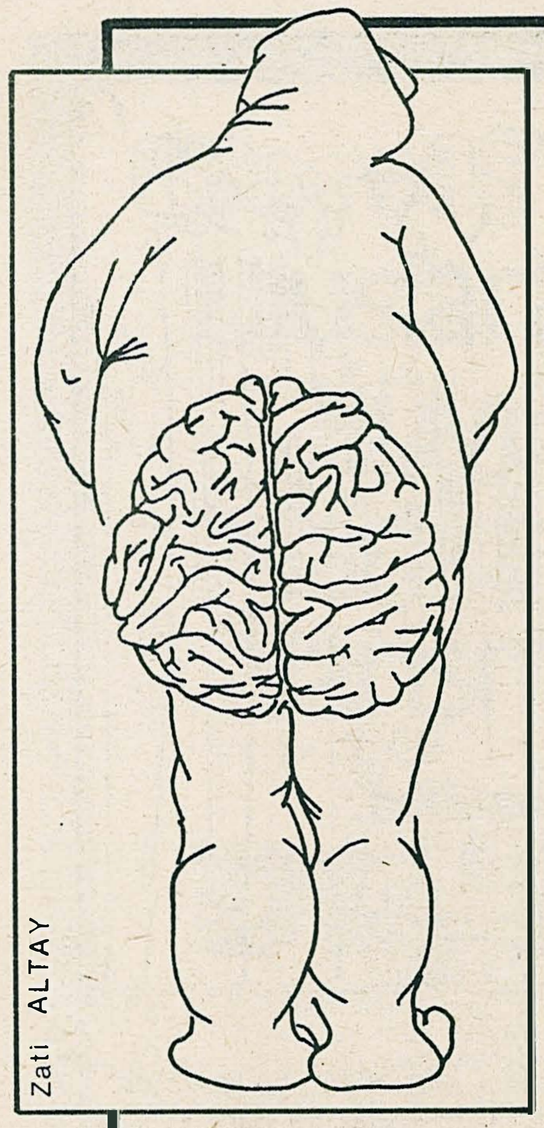

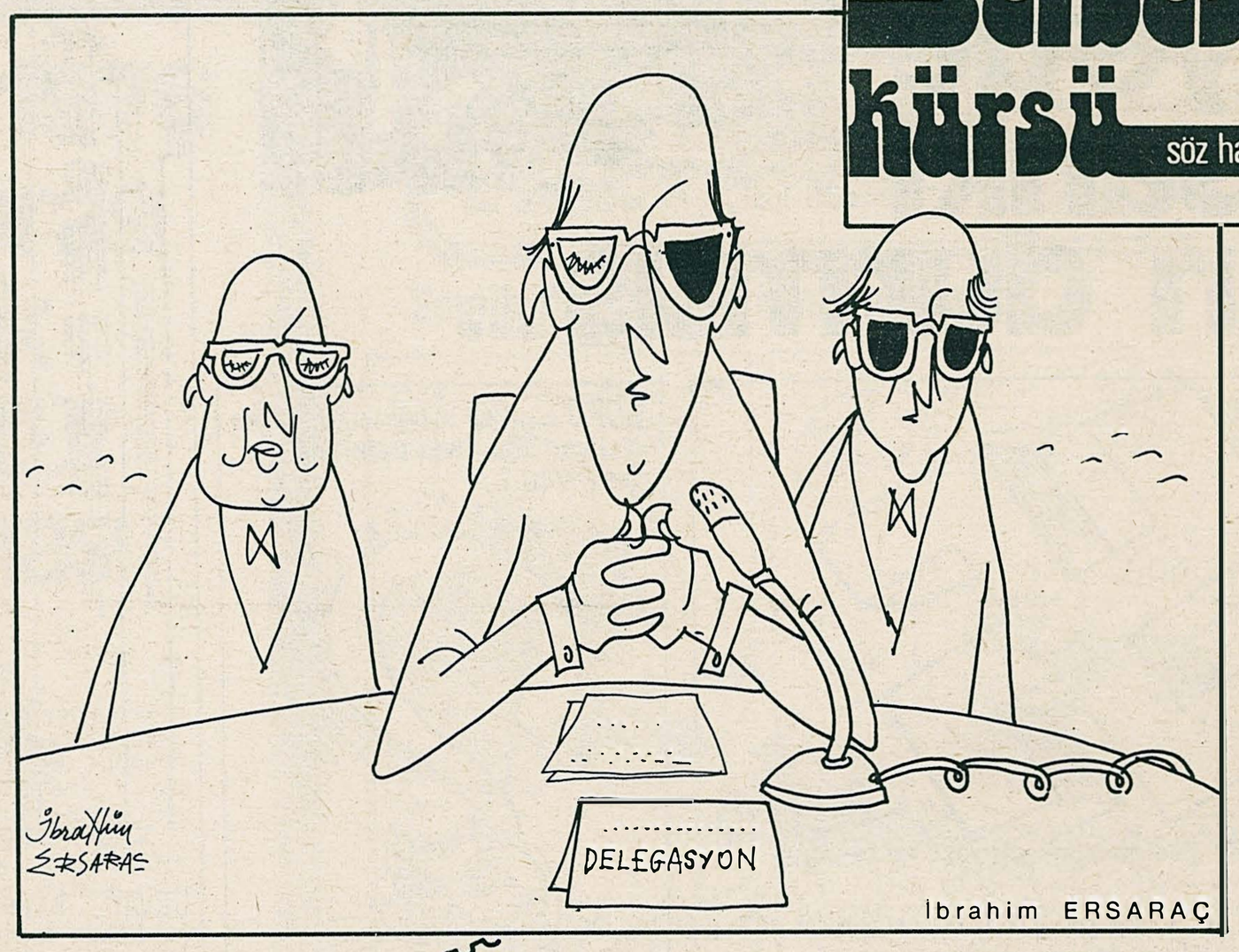

İbrahim ERSARAÇ

ADAMIN biri, arkadaşının bürosuna geldi. Kahve içtiler, sohbet koyulaştı. Beriki sordu:

- Yahu, sen göğüsleri göbeğine düşmüş kadınları sever misin?

- Yok, Allah korusun!..

- Ya bacakları pörsümüşleri?

- Allah korusun!..

- Ya ağzı kokanları?

- Öf... Allah korusun!

- Öyleyse benim karıya ne asılıyorsun ulan!

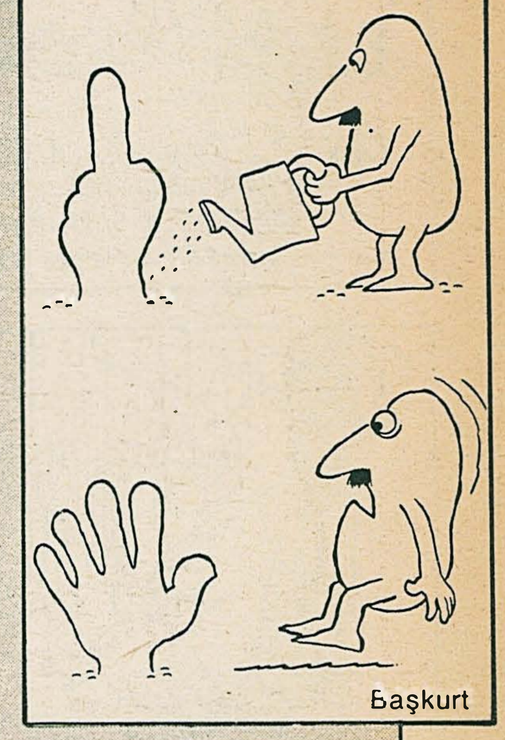

Başkurt

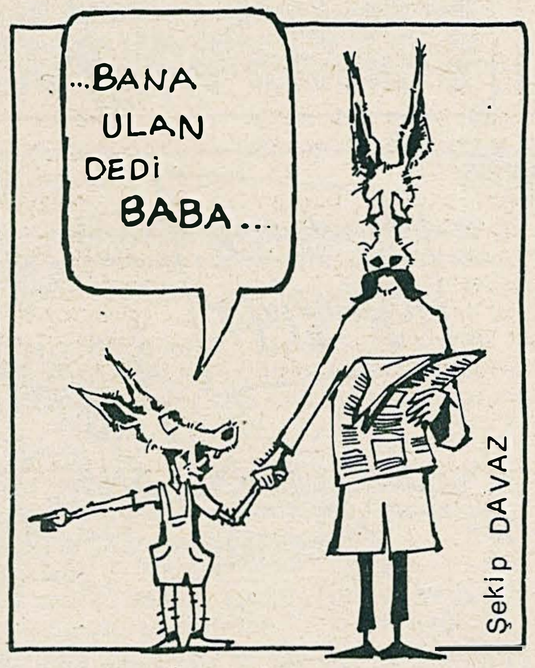

ŞEHİRDE, korkunç bir fırtına esiyordu: Damlardan kiremitler uçuyor, otomobiller devriliyor, ağaçlar köklerinden sökülüyordu.

Yaşlı bir adam, zor belâ evine gitmeye çalışırken, fırtına onu, tutunduğu elektrik direğinden bir anda söküp karşıki şemsiyecinin vitrinine savurdu.

Müthiş bir şangırtı... Adamcağız, dükkânın ortasında sendeleye sendeleye ayağa kalktı, üstündeki cam parçalarını silkeledi. Dükkâncı, zarif bir reverans yaptı ve ellerini oğuşturdu:

- Beyefendi, sizi hangi rüzgâr attı?

BİR MEKTUP

Vacip midir?..

Milli Selamet Partisi Genel Başkanı ve Türkiye Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı Muhterem Necmüddin Erbakan Beyfendi!

Bendeniz, son senelerde din görevlileri denilmekte bulunan hademe-i hayrat mensuplarından bir küçük mescidin müezzini ve kayyumu bulunmaktayım. Gazetelerin neşriyatından, Edirne serhad şehrimizdeki

- Afvinize mağruren arzediyorum- kârhanelerden iki adedinin, içindemesaiyapanon bir adet fahişesi ile birlikte, mahkeme tarafından müzayede sureti ile kiraya verileceğini öğrenmiş bulunuyorum.

Kârhanelerin maa-fahişe kiralanmaları bendenizi alakadar etmemekle beraber, gazetelerin bu neşriyyatı vesilesi ile malumatdar olduğum bir husus son derecede merakımı mucip olmuştur. Kârhanelerde vazife gören işbu fahişelerin beher vizite için aldıkları 30 Türk lirasından bir kısmını devlete vergi olarak ödediklerine, bu vergilerin ise devlet bütçesinde toplanarak devlet hazinesini vücuda getirdiğine ve bütün devlet memurlarının maaşlarının devlet hazinesinden verildiğine göre, bendeniz de bir hademe-i hayrat mensubu olarak devlet hazinesinden maaş almakta bulunuyorum. Fahişelerin kârhanelerde nasıl bir mesai ile para kazandıklarını zatialinize arzetmekten hicap ederim. Böyle bir mesai mukabili olarak kazanılan paralardan alınan vergilerle vücuda getirilmiş bulunan devlet hazinesinden, benim gibi bir mü'min müezzinin, bir imam efendinin, bir müfti efendinin bir diyanet işleri reis-i muhtereminin ve hatta zat-ı devletlerinizin maaşlarını almaları vacip midir, değil midir?

Bunca senelerdenberi ailem mensuplarının gırtlaklarından haram bir lokma bile geçmedi diye tefahur ederken, fahişelerin de ödediği vergilerin içine dahil olduğu devlet bütçesinden maaş aldığımın farkına varmış olmam, bendenizi son derecelerde müteessir etmiş ve midemi bulandırmış bulunmaktadır.

Bu hususta lütfedeceğiniz cevabınızı merakla bekler, azim ve anık hürmetlerimi arzederim, muhterem efendim.

Kurgulu Mescit'te Müezzin
Bendeniz
Sezai SEZİN

SOKAKTAN geçen balıkçı bağırıyordu:

- Taze balıklar! Taze balıklar!

Apartmanın üçüncü katından kadın seslendi:

- Balıkçı!

- Efendim...

- Balıkların taze mi?

- Görmüyor musun madam, canlı canlı hepsi!

Kadın gülümsedi:

- Sen de canlısın ama taze değilsin!

ÇOCUĞUN biritop gibi girmiş karakola:

- Koşun memur bey! serserinin biri babamı dövüyor.

Memur sokağa fırlamış. Bakmış ki iki adam alt alta üst üste yuvarlanıyor.

- Evlâdım, ben şimdi ayırırım onları. Hangisi baban?

- Ben de bilmiyorum efendim.. Zaten ondan kavga ediyorlar!

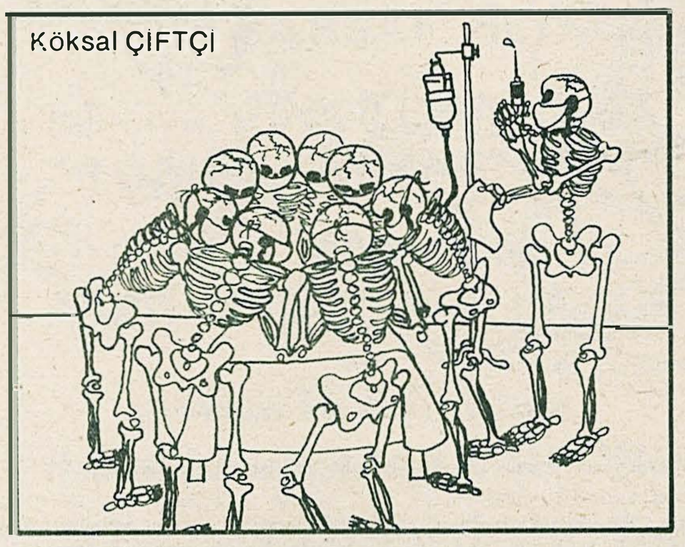

Köksal ÇİFTÇİ

şip-şak

(Fotoğraf: Nejat UYGUR)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AH BU GÖZLER

PEKİİİ...YA BU?

İsmail BİRET

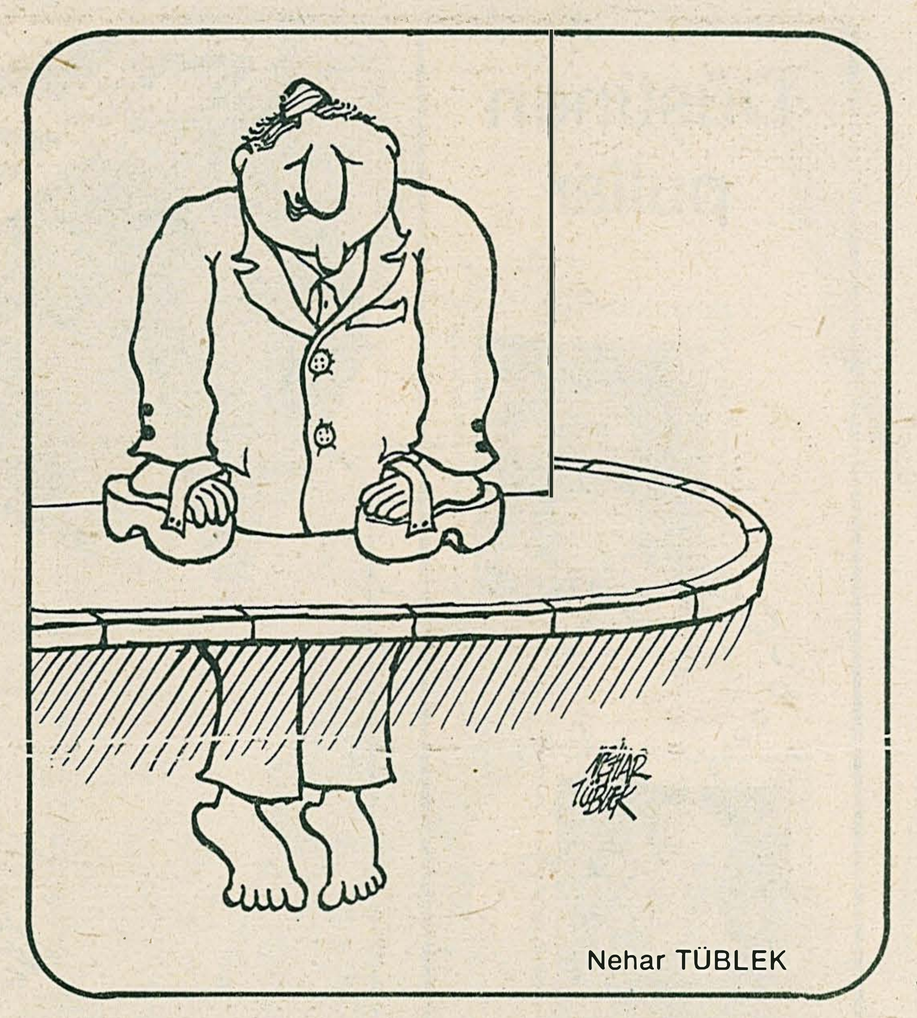

Nehar TÜBLEK

Sakın ha!..

KİMYA sınavına giren delikanlı ter döküyor, fakat bir türlü hocanın sorusunu cevaplayamıyordu. Bir ara:

- Dilimin ucunda hocam, diye mırıldandı. Ama bir türlü çıkaramıyorum işte!

Hoca dayanamadı:

- Aman evlâdım sakın yutayım deme, öbür dünyayı boylarsın! Dilinin ucundaki, arseniktir çünkü.

Burası değil!..

ALMAN Gizli İstihbarat Teşkilâtı'nın ajanı Berlin'de, eline verilen adreste oturan bir başka ajana mesaj götürmek zorundadır. Adresi bulur, ama kat numarası olmadığı için, önce en alttaki zili çalar. Kapıyı açan adama:

- Güneş doğudan doğar,der.

Adam gayet sakin cevaplar:

- Casus, altınca katta oturuyor!

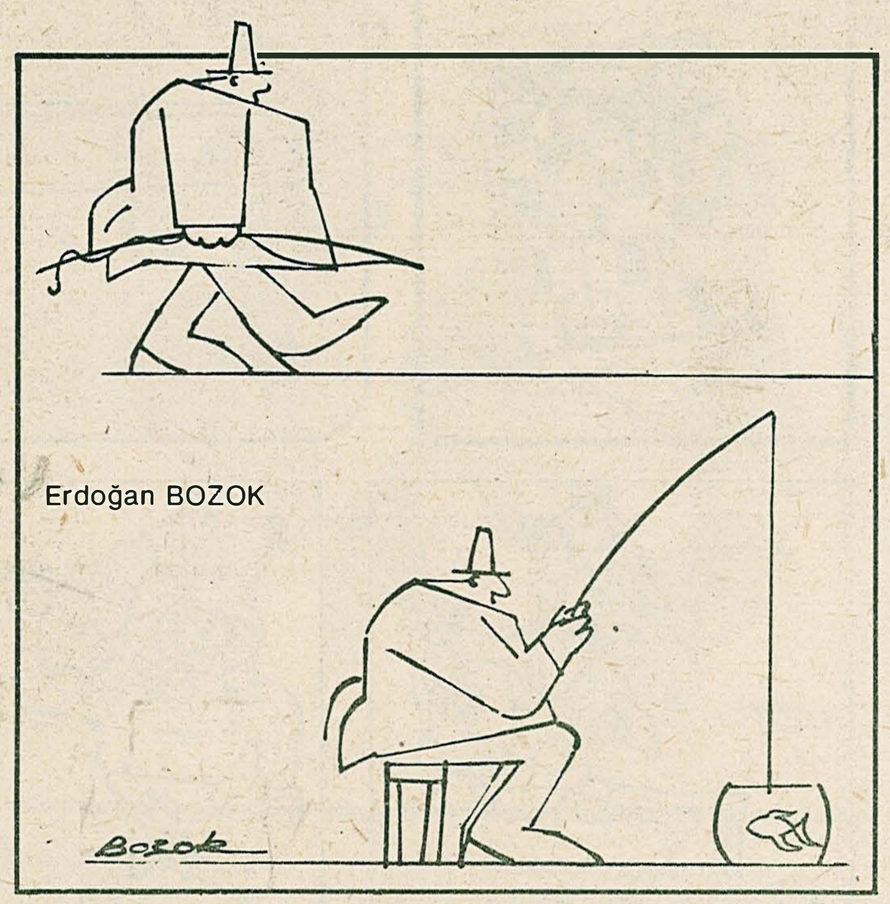

Erdoğan BOZOK

Evde yok..

ADAM uykusunda sayıklıyordu:

- Leylâ, Leylâ, Leylâ...

Karısı fitil oldu, herifi sarsa sarsa uyandırdı:

- Kim bu Leylâ? Söyle bakalım ahlâksız herif!

Adam kekeledi:

- Karıcığım kızma; Leylâ, bana dün at yarışlarından 10 bin lira kazandıran kısrağın adı!

Uyudular. Amma ertesi akşam adam işten dönünce karısı ince bir tebessümle yanaştı:

- Kocacığım, senin kısrak, bugün üç kere telefon etti!

43 565 kişiden, 5 kişi...

BİR İSİM ARIYORUZ" başlıklı ilânımıza, geçen sayımızda da açıkladığımız gibi, 43.565 müracaat oldu. Ve,, İstanbul'dan **Kayhan Taşkıran,** dört kişi arasında önerdiği **"Çarşaf"** adıyla, 10.000 lira olan birincilik ödülünü kur'a sonucu kazandı. Diğer derece alanları açıklamayı, bu sayımıza bırakmıştık. 2.'den 5.'ye kadar ödül sahipleri, şöyle belirlendi:

2500 LİRALIK İKİNCİLİK ÖDÜLÜ: **GIDIK** - Yılmaz Güner (Mersin).
1500 LİRALIK ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ: **NANİK** - Parla ŞENOL (İstanbul).
1000 LİRALIK DÖRDÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ: **KILÇIK** - Hüseyin BEKLER (Giresun).
şe Padır (İzmir).

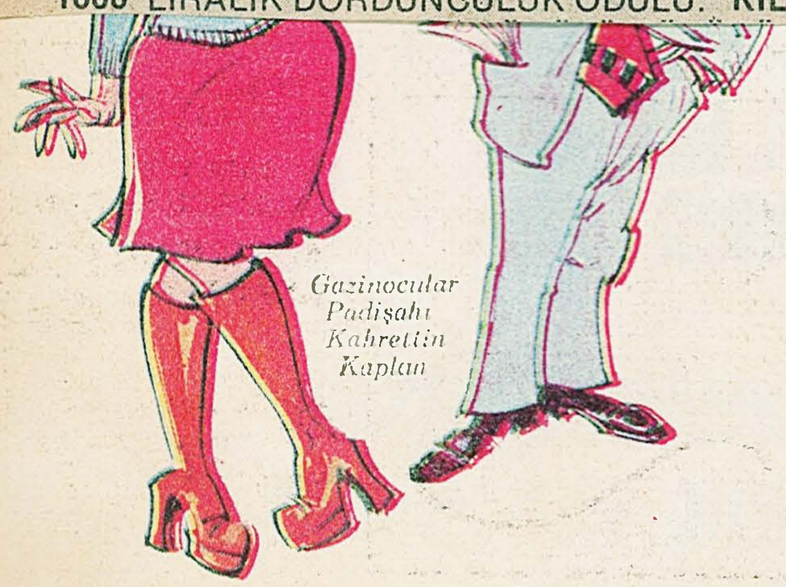

Balıkesir Mil.): **ŞARLATAN** - Alev
CHP İzmir Mil.): **DOLAPÇI** - Malik
CHP Hatay Mil.): **ŞAKA YAPTIM** -
KMUR (CHP İzmir Mil.): **GICIK** -
Y (CHP Istanbul Mil.): **ŞIPSEVDİ** -
ÜRKMEN (CHP Gaziantep Mil.) **NE-**
EFENDİ - Doğan ÖZTUNÇ (CHP
.) **NECMETTİN HOCA** veya **ABU-**
ENDİ - Ali TOPUZ (CHP Istanbul
AKAN - AliKOKBUDAK (CHP Konya
AKAN

ILAR

REN: **DÜMBELEK** - Emel SAYIN:
- Cüneyt ARKIN: **KİRPİ** - Türkan
LÇENE - Kadir İNANIR: **KEH KEH** -
YİĞİT: **HOPPALA** - Muazzez ABACI:
Ayhan IŞIK: **ÇİVİ** - Fatma GİRİK:
dat GEZEN: **DÜDÜK.**

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

Ücretsiz PDF-Kitap Arsivi - https://rantey.org

Düşünen pullar

Bilmece, bildirmece eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca.. **"7 yanlışı bulma"** bilmecesi... Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. **Çarşaf** ise iki sayıdır bu köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir **"Az Gelişmiş Anahtar"**dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece... Altta görülen, geçen hafta yayınladığımız **"Örnek Anahtar Şekil"**-dir. Ve yine onun altında bu şekilden türetilen iki örnek görülmektedir.

Şimdi siz de sayfanın sağ alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz **"Az Gelişmiş Anahtar"**ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra, isim soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup, kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaktır.

b) Her hafta bu köşede, okurlarımıza ikramiye kazandıracak bir "Az Gelişmiş Anahtar" yayınlanacaktır.

c) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra açıklanacaktır.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 2"
Çarşaf Dergisi
Mollafenari Sok. 30- 32
Cağaloğlu-İstanbul

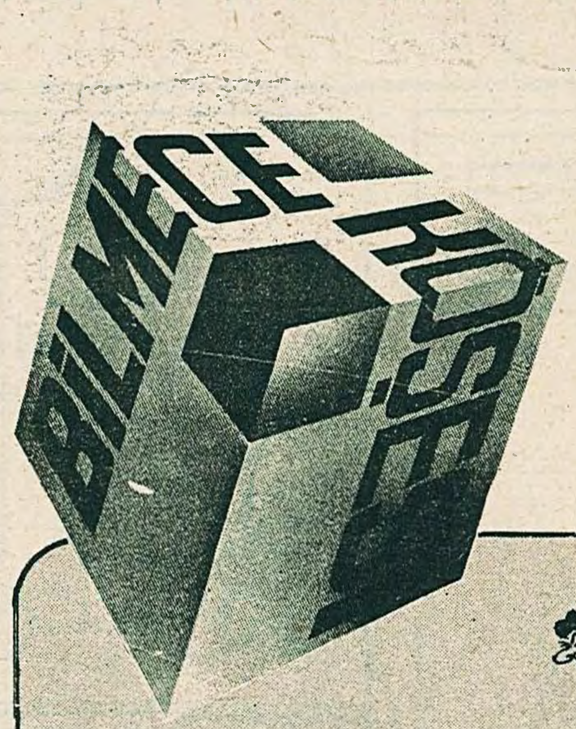

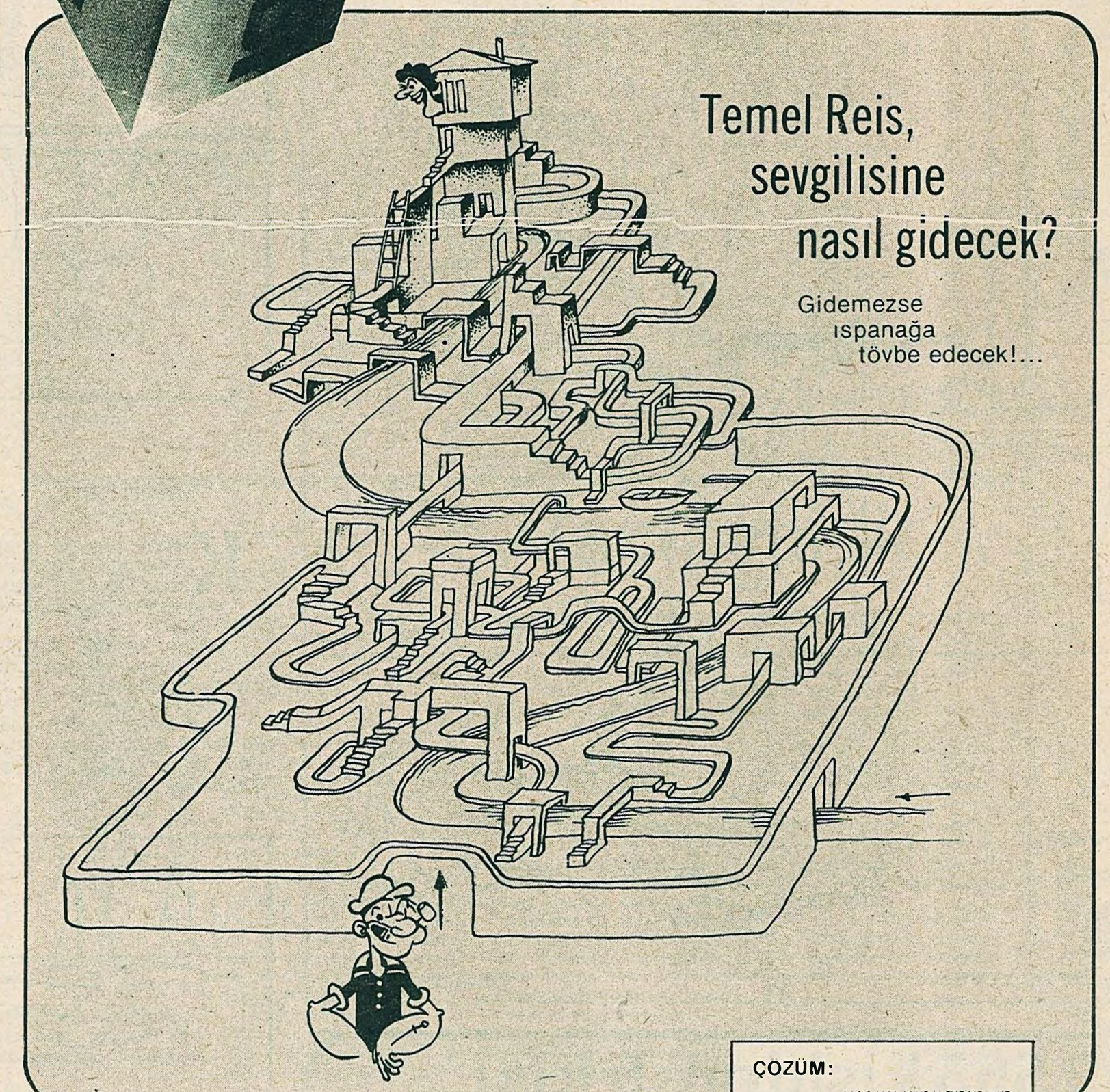

ÇÖZÜM:

Aslında olay, son derece kolay... Temel Reis'i getirip sandala bindireceksiniz, sonra da rıhtımda boynu bükük ona mendil sallayıp göndereceksiniz... Bilmem anlatabildik mi?...

BU ADAMLARIN ZORU NE ?

Cevaplar:

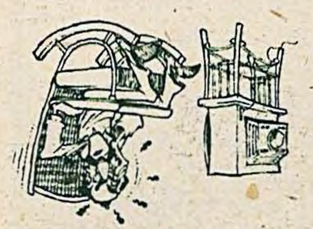

1 - Televizyon seyrediyor

2 - At üstünde haller çalışıyor

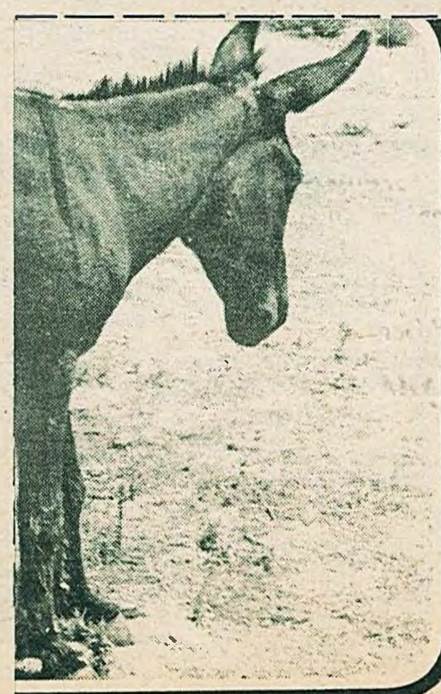

gibi girmiş karakola:

- Koşun memur bey! serserinin biri babamı dövüyor.

Memur sokağa fırlamış. Bakmış ki iki adam alt alta üst üste yuvarlanıyor.

- Evlâdım, ben şimdi ayırırım onları. Hangisi baban?

- Ben de bilmiyorum efendim.. Zaten ondan kavga ediyorlar!

Çarşaf
Haftalık Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 2

Sahibi: **EROL SİMAVİ**
Genel Müdür: **Nezih DEMİRKENT**
Genel Yayın Müdürü: **Çetin EMEÇ**
Sorumlu Müdür: **Semih BALCIOĞLU**

Basıldığı yer: **Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.**
Adres: **Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 ISTANBUL**
Telefon: **28 68 75**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Az solistlerin" vay haline:

DOMATES GÜZELİ SAHNEYE ÇIKIYOR

Soprano ile kapı gıcırtısı arasında nefis bir sese sahip olduğu anlaşılan NAHİDE ŞERBET halen, "Yeşil Gözlerinden Hastalık Kaptım" şarkısını ezberlemeye çalışıyor!..

ŞİMDİ hiç bir yerde yayınlanmamış bu serüvenin başlangıcının gelişmesini Domates güzelinin ağzından dinleyelim... "Şimdi efendim, ben elbetteki televizyona çıkıp da meşhur olunca, bi sürü yerden teklifler aldım. Hatta Sait'ten bile hiç beklemediğim bir teklif aldım. Ama, onu, söölemem. Süppüriz çünküm!.. Neyse... Bu teklif yapanlardan biri de Gazinocular Padişahı Kahrettin Kaplan Bey'di... Ay anacım, herif gitti geldi başımın etini yedi... Yok efendim adımı leyonlara koca, koca yazıcakmış... Yok efendim Muazzez Arabacı'dan bilem çok ücret verecekmiş... Bir sürü lâf... "Sesin yok diye de üzülme. Sana son Sistem Kokulu mikrafon alıcam" dedi... Hani şu kadarcık bağırınca ortalığı avaz avaz inleten kokulu mikrafonlardan... Vallahi naapıcaamı şaşırdım. Sonunda hem konu komşuya nisbet olsun, hem de cebim bi güzel para dolsun diye bu teklifi kabul ettim..."

Gazinocular Padişahı Kahrettin Kaplan

"Ama şekerim, şarkıcılık ööle kolay iş değil!.. Uzun süre ders almak lâzım... Hocam da Udi Çetin Dikey... Tam 6 gündür, yarımşar saat ders alıyorum kendisinden. Allah inandırsın ter içinde kalıyorum... Ay, bi de şarkı sözlerini ezberleyebilsem Şevki Efendi Hazretlerine mum dikicem... Ay ne zor şey şarkıları aklında tutmak... Okuldayken kerrat cetvelini de ezberliyemezdim... Ama kendi kendime "Bu işin ucunda binlikler var Nahide Şerbet... Hadi biraz daha Sabret" diyorum... Ve sıkıntıdan, isilik çıkartarak derslere devam ediyorum... Aman bir de usül-makam öğreniyorum... Usül dediğin usul, usul öğretilir... Bizim Hoca sağ olsun kocası kaçmış kadınlar gibi dizleri şapır şapır vura, vura ve tüm-tek, düm-tek çala çala işi aceleye getiriyor... "Ayol arkanızdan atlı mı kovalıyor, aceleniz ne?" diyorum... "Devam et, devam et!.." diyor... Eh, sonra da elbet böyle kazalar oluyor..."

Udî Çetin Dikey

"Şarkı provalarının yanı sıra bir de sahne kıyafetlerinin provaları var ki, işte asıl o zaman orta yerimden çatılır da çatır çatlayacak gibi oluyorum... Ay ben bizim maalledeki terzi Nazife Abla'ya uyuşuk derdim; bu sosyete terzisi denen karı ondan da uyuşukmuş ayol. Vallahi bi iyice meşşur oliim, ben de Aeda gibi bayul, bayul Avrupa'dan getirecem kıyafetlerimi... Ne bu ayol, ayakta dura dura ekmekçinin atmadöndüm iki saattir!.. "Fakat bu terzinin hakkını da yemenek lâzım yâni... Soldaki resimde bu yıl sahnelerde çok bi moda olan YARASA MODELİ bir kılıkta gözüküyorum... Orada da PIRASA MODELİ elbisemle hopçektife bakıyorum... Ve bu eşsiz yüz numara; pardon tuvaletlerle sahnelerde bülbüller gibi şakıyorum... Haa, söylemeyi unuttum. Beni sahneye çıkarkene kim takdim edecek biliyor musunuz? Aşkolsun yâni bilmeyecek ne var: Tabii ki SİPİKOŞ'cuğum."

Terzi Muallâ Ohmedâ

"İşte böyle sevgili ÇARŞAF okuyucuları. Yakında "AZ SOLİST" olarak sahneye çıkıyorum. Az solist bildiğiniz gibi sayısı az olan solistlere deniyor. Her gazinoda ancak bir tanecik az solist bulunuyor... Diğerleri "ÇOK SOLİST" Çok solistten istediğiniz kadar var... Yani ben "AZ SOLİST" olduğuma göre çok kıymetli demek oluyorum... Bir dediğim iki edilmez. İstediğim zaman garbis (kapris) bilem yaparım!.. O yüzden biç çekinmeden kalkın gelin. Adımı verip, geçin istediğiniz masaya oturun... Hepinizi bekliyorum vallayi..."

Yazan: **Kandemir KONDUK**

Çizen: **Bülent DÜZGİT**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://arsiv.org

İKİ BÜYÜK FIRSAT

1 KARTAL SANAYİ SİTELERİ

İSTANBUL' UN GELİŞEN SANAYİ BÖLGESİ KARTAL'IN EN MERKEZİ YERİNDE OTO SANATKARLARI, OTO YAN SANAYİCİLERİ, ATÖLYE SAHİPLERİ VE VERİMLİ YATIRIM YAPMAK İSTEYENLER İÇİN 240 İŞYERİNDEN OLUŞAN **KARTAL SANAYİ SİTELERİ** İNŞAATI HIZLA DEVAM ETMEKTEDİR.

İstenen takatta elektriği, suyu, yolları, banyosu, hamamı, sosyal tesisleri, lokantası, gazinosu, dinlenme yerleri, oto parkları, idare ve danışma merkezleri bulunan sitemizin sizde

PEŞİN ve VADELİ SATIŞLARINDAN İSTİFADE EDİNİZ.

2 YAKACIK ÇARŞI VE MESKEN ARSALARI

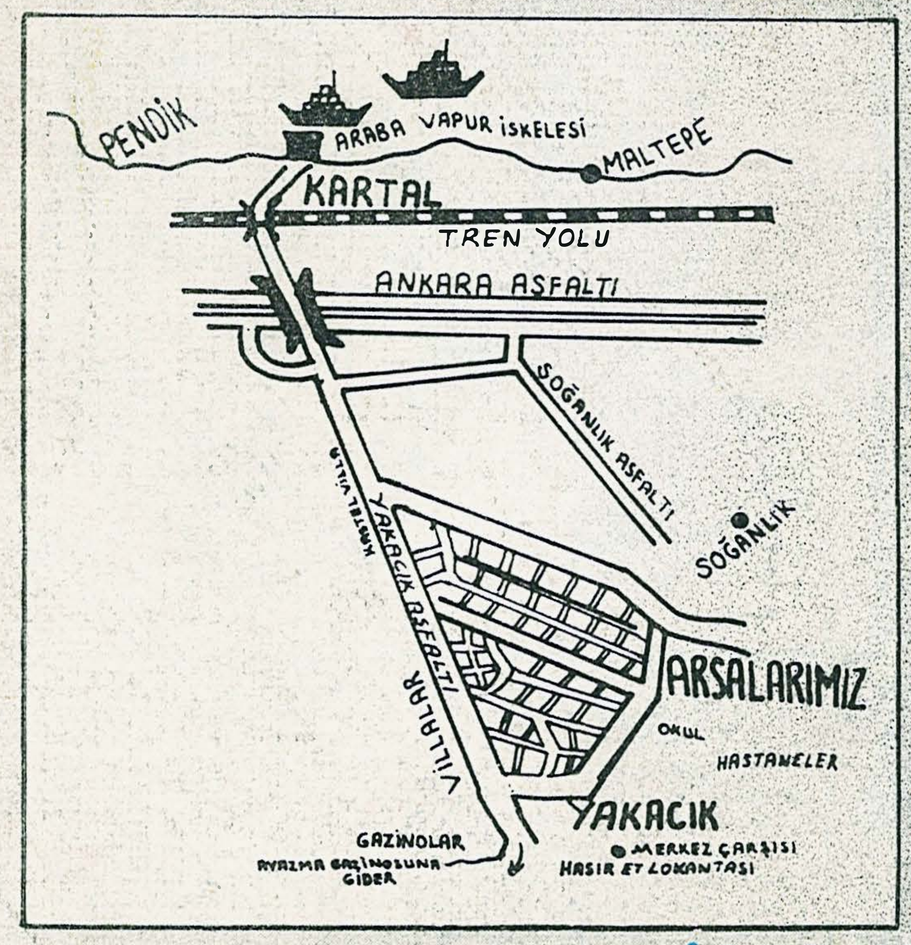

Kartal' ın tatlı suları ve çam kokulu havası ile meşhur Yakacık' ta 50.000 metrekare arazimiz üstünde kurulan çarşı ve mesken arsalarımızın satışlarına devam edilmektedir.

RESMİ İFRAZLI VE İMAR DURUMLU

ARSALARIMIZIN SATIŞLARINDAN SİZDE İSTİFADE EDİNİZ.
KARTAL'A 4 DAKİKA MESAFEDE, YAKACIK ASFALTINA CEPHELİ ŞAHANE DENİZ MANZARALI, TATLI SULARI, ELEKTRİĞİ, YOLLARI VE BOL VASITASI BULUNAN ARSALARIMIZIN SATIŞINDA

RESMİ İFRAZLI TAPULARI DERHAL VERİLMEKTEDİR.

MÜRACAAT: İSTANBUL ARSA OFİSİ: AHMET ŞİMŞEK
HÜKÜMET CADDESİ NO:1 KARTAL-İSTANBUL TEL: 53 44 22

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org